

Ruh ve Madde

Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.
İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma
(BİLYAY) Vakfı'nın Kuruluşudur. ©

Cilt:37 Sayı:437 HAZİRAN 1996
(KDV DAHİL) 60.000 TL. YURTDIŞI: 12 DM.

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Ergün ARIKDAL

Teknik Sorumlular:
Genel Yayım: Halûk HACALOĞLU
Basım: Ahmet HIZVEREN
Mizanpaj-Montaj: Levent KOSOVA
Taner GÜLER

Yönetim Merkezi:
Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkma
No:4 D:6 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 • Fax: 252 07 18

İÇİNDEKİLER

• SEVGİLİ OKUYUCULAR.....	1
• REALİTE-ÖVGÜLER ve KALE ALINMALAR.....	2
• REENKARNASYON.....	6
• YENİ BİLİM YENİ GERÇEKLER.....	7
• UFO'LARIN MİSTİK YÖNÜ.....	10
• RUHSAL AKTÜALİTE-DİYABETİKLERİN KAN SEVİYESİNİ DÜŞÜRDÜ.....	12
• DOĞAL AFETLER ve İNSANLIK.....	13
• VAZİFEMİZ "BİLGİLENMEK".....	15
• SIRLAR HAZİNELERİNİN KONDUĞU YER.....	16
• FORM DALGALARI ve KRİSTALLERİN DİLİ.....	17
• BİR BAŞKA BOYUT : ÖTEÂLEM.....	20
• YOLUN CEVAPLARI.....	23
• BİLİM ve DİN NİÇİN BİRARAYA GETİRİLMELİDİR?.....	24
• SEMBOLLERİN DİLİ.....	28
• VARLIĞIMIZ ve MEDİTASYON.....	30
• PARTİKÜL METAFİZİĞİ.....	33
• RUHSAL AKTÜALİTE-BALAYINDAKİ HAYALET-TEKİNSİZ EV-SALLANAN DIŞ.....	36
• BENLİĞİN ÖTESİ: AŞKIN KİŞİLİKLE ŞİFA ve ŞUUR.....	39
• RUHSAL AKTÜALİTE-TAVAN ÇÖKERKEN.....	40
• İÇGÖRÜ ve AÇILMA.....	41
• SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER-ÜSTÜN TESİR YAKALAYAMAMANIN İSTIRABI.....	42
• HER ZORLUĞUN İLÂCI: SEVGİ.....	43
• MEDYADA BİLYAY.....	46
• ETKİNLİKLERİMİZ.....	47
• KİTAPLAR ARASINDA: ENERJİ BEDEN HEKİMLİĞİ.....	48

Dizgi: Ruh ve Madde Yayınları • Tel: 243 18 14
Kapak ve İç Baskı: Meta Basım Yayım San. ve Tic. Ltd. Şti. • Tel: 252 61 25-249 10 01
Renk Ayırımı: Degrad, Teşvikiye/İST. • Tel: 248 25 18
Haberleşme, Abone ve Havale Adresi: RUH ve MADDE P.K.9 80072 Beyoğlu/İST.
Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi 720.000 TL. (Öğrenciler: 580.000 TL.), Yurtdışı: 144.-DM
Posta Çeki No: 655294 • Ayda bir yayınlanır. • E-mail: bilyay@ibm.net

Mukadder vazifesine son hızla hazırlanmakta olan ülkemiz son birkaç aydır, içinde çalkalandığı olayların baskısı altında, "ya uyanacaksın ya da uyandırılacaksın" uyarı atışları altında iyice teşevvüşe girmiş durumdadır. Nasıl girmesin ki?!!

Uyanmak isteğinin istenmemesi karşısında uyandırmak isteğinde olanların başvurdukları yöntemler, çok eminim ki, giderek daha da etkili hâle gelecektir. Dünyasal koşulların bütünü göz önüne alındığı zaman bu ülkenin kesinlikle korunduğu, neredeyse gözle görünecek kadar yoğunlaşan bir şemsiye altında tutulduğundan asla şüphe edilemez. Sadece ülkenin korunması değil, yıkıcı her etki dalgasını kıran spiritüel kalkanlar ile geleceğin yeniden düzenlenmesine imkân veren müdahaleler de yapılmaktadır. Yola çıkmış şer oklarının yönleri değiştirilmektedir, kısaca...

"Uyanmak İsteği": Bu çok çok önemli bir irade beyanıdır. Arkasında sonsuz sayıda yenileşmeler, gelişmeler ve imkânları da getirir.

"Uyanmak İsteği": Binlerce yıllık bir göksel-ruhsal eğitim ve öğretimin sonucunda ulaşılan Işık-Kapının eşiğine kadar gelen varlıkların, eşikten atlayabilmeleri için son bir üstün çabayı göstermelerine imkân hazırlar.

"Uyanmak İsteği": Dünya'nın maddenin ve Yüce Ben'liğin amacını anlama ve kavrama hazırlığı demektir. Bütün hayat olgusundaki yüce amacın mantığına dokunmak arzusu demektir.

Bu derecede önemli bir eylemi yerine getirebilmek için oldukça yumuşak darbelerle daldığımız ağır uykudan bizleri uyandırmaya, kendimize gelmemizi kolaylaştırmaya çalışan her etkiye şükretmek gerekir.

Şükredelim ki daha ağır uyandırma usullerine başvurulmamaktadır. Yoksa ensemize yiyeceğimiz iki elense ile yere çökmemiz işten bile değildir.

Bu ülkenin insanları, kendileri ve insanlık için spiritüel görevleri yerine getirmiş ve getirecek olan bir potansiyele sahiptir. Ama önce bu görev için gerekli ortamı ve zemini hazırlamak zorundadır. Uyanmak isteği, kendine gelmek, kendinin, varoluşunun farkına varmak arzusu olmadan bu hazırlık yeterince yapılamaz.

Tam bir dünyasallık zihniyetinin kör edici örtüsüne bürünerek el yordamıyla uyanma yolunda yürünemez. Farkında olmadan atılan adımların istikameti nedir bilinemez. Yukarının uyarıcı işaretleri, uyanıklık derecemizin pek yüksek olmadığını belirtmektedir.

İnsan hür bir varlıktır. Ülke insanımız, kendi iradesiyle tezahür ederek, kendi bilgisi oranında bu Spiritüel Vazife'yi almıştır ve bu vazifeden sadece kendisine karşı sorumludur. Yapılan hatalar vazifenin ifasını yavaşlatabilir; ama bu gecikme vazifeyi engellemez, ne var ki bu gecikme insanımıza ıstırap vermektedir. Bu Kozmik Vazife hepimize ait olduğundan, birilerinin vazifesini aksatması, hepimizi etkiler.

Vazifenin sekteye uğramaması için, yardımlaşma ve dayanışma içinde yaşamamız gerekir.

Bilen insan, vazifelere olumsuz yönde etki eden bütün engelleri aşabilen insandır.

KONFERANS ÖZETİ

Ergün ARIKDAL

ÖVGÜLER VE KALE ALINMALAR

İnsanları **felsefî** veya **ahlâkî** yönden tatmin eden noktalar, en çok övgüye değer olup **kale alınan** niteliklerdir ve bunlar çağdan çağa değişir.

ÖVÜNMEK veya övülmek, sürekli bir şekilde kale alınmak tarzında çıkıyor karşımıza. Kale alınmak hayatı sürdürmenin en iyi motivasyonlarından biridir.

Nedense daima hem kale almak, hem de kale alınmak ihtiyacını hissediyoruz. Bizler kale alınıyorsak, takdir ediliyoruz, övülüyoruz demektir. Bize bir övgü var.

Tabii bunun insan psikolojisi üzerinde çok büyük etkisi var. Bazen yapıcı bazen de yıkıcı bir tarzda. Kendini övmek, kendini beğenmek gibi yıkıcı tarzlar... Bu bizim için eksik bir durum. Ama neden eksik diyoruz buna? Çünkü bizim alışılmış olduğumuz ahlâkî norm var. Bu norma göre bazı şeyleri ölçmeye alıyoruz. Diyoruz ki, bu doğru bir şey değil. Neden? Çünkü bu şekilde öğretilmiştir. Yani ahlâkî değerleri de kale alıyoruz. "Hayır, öyle değil. Böyle yapacaksın. Bu ayıptır vs." şeklinde kale almaya zorlanırsınız.

Bazı değerlerin kale alınması meselesi insan psikolojisine, ruhsallığına ve zihnine, çağrışımlarına yapılan bir baskıdır ama bazen o baskının gerekli olduğunu sonradan görüyoruz. Toplumun kendi genel değerlerinin muhafazası bakımından bazı şeylerin kale alınması nasıl hoşgörülüyorsa, insanoğlu da tek başına kale alınmayı muhakkak ister ve buna da hakkı vardır.

Çünkü toplum içinde yaşıyoruz, insanlarla biraradayız, insanî değerlerimiz ancak insanlarla beraber bulunduğumuz zaman bir kıymet kazanır ve sürekli bir şekilde onların tasdikine, beğenisi-

ne ihtiyacımız vardır. Çünkü beğeniler, takdirler, kale alınmalar yaptığımız hareketlerin bir çeşit değerlendirilmesi anlamına gelir. Fonksiyonumuzun değerlendirilmesi, bu enkarnasyonumuzun nasıl gittiğinin bir ölçüsü de olabilir. Daha spiritüel açıdan ele alırsak, "beni kale alın" diye yapılmamış hareketlerimiz de objektif bir şekilde beğeniye maruz kalıyorsa, bu, enkarnasyonumuzun hedeflerine ulaşma bakımından da ölçümüz olabilir.

İşin bu ince noktasını ele almak lâzım. Yani her şeyde bir egoizma düşünmemeli. Bazı şeylerde beğeni alıyorsak, bu bizim hedeflerimize ulaştığımızı gösterir. Ulaşamadığımız zaman da yeriliriz.

Bir sanatçıyı örnek verebiliriz. Sanatçı sizden sadece beğeni bekler. Bunu bir ego seviyesinde ele almamak gerek. Beğenmek ego seviyesinde bir iş olmayabilir. O bizim bir ifade tarzımızdır. Bir ressamın tablosuna bakarken, o ressam da yanınızdaysa, "Çok güzel" dememiz, herhalde o insanın tüylerini parlatmamız anlamına gelmez. Gerçekte kendi sanatsal duygularımızı ona aktarmaya çalışıyoruzdur. İnsanlar tarafından gerçekten takdir edilmesi onun sanatsal açıdan bir hedefe ulaştığının göstergesidir. Ressam böylece, "Ben şu zaman içinde şu enerjiyi, şu imajınasyonu harcıyarak yarattığım şu eserden insanlar bir şeyler elde ediyorlar, bir etki alıyorlar. Faydam oluyor." diye düşünebilecektir.

Demek ki faydalı olduğunu düşündüğümüz an takdir bekleriz, kale alınmayı isteriz. "Ben varım. " deriz. Bunun temelinde bir işlevi yerine getirmek, insanlarla bir bilgiyi, bir enerjiyi paylaşmış olmanın sevinci vardır.

HER ÇAĞIN ÖVME KONUSU FARKLIDIR

Acaba son iki yüzyıl içinde insanlar neleri kale alırdı ya da nelerle kale alınırlardı? Burada önemli olan şey, insanların motive eden güce bakmak gereklidir. Bu ise maddenin insana vermiş olduğu birtakım maddî değerlere sahip olmaktır. Bu değerlere ne dereceye kadar sahipsiniz ve onu ne kadar süreyle muhafaza edebiliyorsunuz? Veya bunları çoğaltıp, bir durumdan başka bir duruma geçirebilme özelliğiniz var mı? Elbette teknoloji, mühendislik vs. bütün bunlar için içine giriyor.

Demek ki, insanları felsefi veya moral yönden tatmin eden noktalar, en çok kale alınan noktalar. Ve buralardan da övgüler çıkar. İnsanlar onlarla övünür. "Benim şu değerlerim var, senin işe şu değerlerin" tarzında bir kendini beğenme doğar. Elindeki imkânlarla kale alınmasını isteyen, övünen insanlar...

İnsanlar bizim elimizdeki değerleri kale alıyorsa, bir süre sonra bizler de kendi varlığımızla o değerler arasında bir bütünleşme kurabiliriz. Sonuçta ise kabuk hâline gelir ve eşkoşmalarımız başlar. Buradaki kale alınışımız bizlerle değil, geçici olarak sahip olduğumuz şeylerden ötürüdür.

Kalıcı olan şeyleri kale almak zorundayız. 19. ve 20. yy'ın hem teknolojiyle hem de felsefe ve anlayışıyla hayata bakmaya devam edersek, hep geçici şeylerle oyalanacağız. Aslında bunun böyle sürmeyeceğinin işaretleri de vardır. Komünizm denilen sistemde kale alınan, değer verilen olguların yıkılışını hep birlikte seyrettik. Bu bir insanlık deneyidir. Belki de onlar gerçekten vazifeli bir grup olarak insanlık adına o deneyi yaptılar. Bütün toplumların aynı deneyden geçmesi şart değildir. Birtakım meseleleri putlaştırırsak sonuçta nelerin ortaya çıkabileceğini, biz insanlara bir rapor hâlinde sundular.

Kale alınmanın şekilleri yavaş yavaş değişecektir. Herhalde o zaman da bugünkü bazı işler daha düzgün hâle gelir. Nitekim hem ekolojik hem de insanî çalışmalarda değer yargıları değişmeye başlamış vaziyette.

Çağın icaplarına göre de insanların övme-

leri ve övümleri arasında hayatî bir bağ vardır. Bizler çağı yaratamadığımızı göre, insanlar ancak çağı yakalayabilme gayreti içinde yaşarlar. Çağ, zaman enerjisinin çeşitli yoğunluktaki akışıdır. Zaman enerjisinin belli bir bölümündeki belli yoğunluğuna çağ diyoruz. İsterseniz 100, isterseniz 1000, isterseniz 10 bin yıllık alın. Bizler zaman enerjisinin şuurumuzda bırakmış olduğu izlenimlere göre bir zaman kavramı içindeyiz. Yoksa, geçmiş gelecek, şimdi, on bin yıl vs. diye bir şey yok. Biz o zamanı nasıl algılıyorsak; beş dakika mıdır beş saat midir, belli değildir. Bu bir şuur meselesidir. Şuur konsantrasyonumuzu bu tarafa kaydırmışsak, hep bu çağı yaşarız.

20.

yy'ın da icapları var. Bir zaman yoğunlaşmasını, hızlanmasını yaşıyoruz. Hayatta fiziksel yönden büyüme ve gelişmeler artık daha hızlı oluyor. Amerikalı jinekologlar, doğmamış bir bebeğin bedenindeki olgunlaşmanın artık dokuz aydan en az 20-25 gün önce tamamlandığını saptamışlardır. Ve bu gelişimin, eğer anne adayı, çocuğu ile bağlantı kurduğu, yani onu düşünemediği, kafasında ona ait projeler üretebildiği oranda daha da hızlandığı belirtiliyor. Annenin, çocuğuyla konuşmasını tavsiye ediyorlar. Ona ait bir boru da yapmışlar; yattığı yerden karnına dayayıp bebeğe sürekli bir şeyler anlatıyor, şarkı söylüyor. Kelimeleri vibrasyon hâlinde devamlı o bebeğe intikal ediyor. Yani görünmeyen aura etkilerini de kabul edip bunların olabileceği konusunda çalışmalar yapıyorlar.

Bilim ve teknolojiyi bu şekilde kale almak insanların kabahati mi? Burada basit bir egoizma yok. Çağın bir gerçeği. Çağda bu şekilde bir gelişme varsa, önümüze bu şekilde imkânlar çıkıyorsa, elbette bir anne adayı böyle bir çalışmayı canı gönülden yapar. Gayet normaldir.

Çağın kendine özgü bir dili vardır. Çağ bizden bir şeyler ister ve bazı hedefler gösterir. Bu hedeflerin dışında kaldığımızda çağdışılığı yaşarız. Belki 20. yy içerisindeyizdir, mekân olarak da imkânlardan yararlanılır ama varlık olarak biz orada yokuzdur. Bir irtibat kuramayız. O yüzden çağın dilini anlamak gerekir.

Çağın icapları arasında maddeye hükimiyyet, sonra maddeyi iradî bir şekilde, hedeflere ulaşmak bakımından kullanmak var.

Bizim maddeye değil, maddenin bize baş eğmesi meselesi. Ama daha 16. yy'dan itibaren

insanlar hep maddeye yönlendirildiği, maddî çağın icaplarını yaşayabilecek varlıklar yetiştirildiği için epey zor bir olay bu. Sanatta, inançta, savaşta hep o miraslar vardır. 20.yy'a enkarne olmuş varlıklar, geçmiş yüzyıllarda yaşamasına rağmen, birikimler yüzünden zorlanmaktadır.

Dolayısıyla hâlâ bir bütünleşmeye geçemememizin, insanî değerleri ön plâna alamamamızın bir sebebi de bize bırakılan mirastan dolayıdır. Geçmiş yüzyılların insanların enkarnasyon yüklerini de taşıyoruz. Aynen Tevrat'ta belirtildiği gibi: "Ben hesabı babaların çocuklarından, torunlarından da soracağım." "Bu ne biçim adalettir? Adamın günahının hesabını torundan nasıl sorabilir?" derler. Karmik yükleri ister istemez taşıyoruz bedenên. Fizik olarak yüklenilmiş birtakım negatif etkiler var. İşte bunlar normal bir düzeye çıkıncaya kadar bir hayli mücadele etmemiz gerekiyor.

KALE ALINMALAR NELERE BAĞLIDIR?

Övgüler ile inançlar arasında bağlantılar vardır. Öncelikle inandığımız en büyük varlığı, yani Tanrı'yı överiz. "Yüce Tanrım, sen böylesin. Eşin emsalin yok, gücün sonsuz " vs. tarzında ifadelerle. Bu nasıl bir ihtiyaçtan doğuyor? Üstelik bu övgüye karşı o yüce kattan bize herhangi bir yıldız verilmiyor. Hiçbir şey geldiği yok.

Demek ki övmek, övülmek, kale alınmak işi tamamen enkarne olmuş varlıkların madde içindeki durumlarıyla ilgilidir. Kale alınma ne fizik ötesi, ne de metapsişik bir olaydır. Ete kemiğe bürünen varlığı birtakım icaplara uyma işlemidir. Gerek doğadan, gerek enkarnasyon maddelerinden bazı icaplar, zorlamalar ve ihtiyaçlar çıkar. Yani tekâmülümüzü sağlayabilmek için bize uygun modellemeler, uygun vasatlar ve plâformlar olmalıdır. Bunlara karşı gösterdiğimiz tepkiler, gerektiğinde birtakım kale almalar ve övülmelerle ortaya çıkar. İnançlarımızda da bu övülmeler vardır. "Benim Allah'ım senin Allah'ından daha yücedir. Benim peygamberim senin peygamberinden daha büyüktür" diyenler çok. İnsanların bu tarzda övmeleri kadar anlamsız hiçbir şey yok. Bunlar hiçbir şey kazandırmıyor. İnsanın kendini tatmin etmesinden öteye gitmeyen işlerdir.

Övgünün maddî fedakârlıklarla da ilgisi vardır. İnsanlar birlikte yaşarken kendi maddî

imkânlarını birbirlerine tahsis etmek, başkaları için harcamak gibi elci hareketler ortaya çıkabiliyor. Bu fedakârlıkları yaptıktan sonra arkasından bir övgü geliyor. Burada pozitif bir değerlendirme vardır. "Sen maddeye hâkim vaziyettesin. Maddenin cazibesinden dışarı çıkıp onun gücünü itebiliyor ve başkalarına dağıtabiliyorsun " tarzında bir övgü alabiliyor. O cazibeye hâkim duruma geldiğimizde birtakım maddî bağışlarda bulunabiliyoruz. İnsanlar maddeye karşı bir hâkimiyet kazanamamışlarsa bu fedakârlıkları yapamazlar. İnsanlara bunu nasihatle yaptırmak mümkün değildir. "Zekâtınızı, sadakanızı verin. Fakire yardım edin" gibi hatırlatmalar yapılabilir. Ancak insanlarda bu ihtiyacı doğurmak gereklidir. Vicdanlarda bir şeyler uyanmalı ki, insanlar kendilerinden bir şeyin eksilmesinin bir zarar verdiğinin farkına varınsınlar.

Övülmelerin, kale alınmaların ahlâkî değerlerle de bağı vardır. Şefkati, acımayı, dürüstlüğü, yardımı, sevgi aktarımlarını vs. övgüye lâyık değerler olarak görüyoruz. Çünkü bu tip hareketler de hem benmerkezcilikten kurtulmayı hem de maddeye hâkimiyeti gösterir. Zekâ veya beceri gibi kişisel niteliklerimiz de övgü konusu olabilecek özelliklerdir. Burada farklı değerlere sahip olmak veya farklı değerler üretebilmek söz konusudur. Becerikli olmak, sanatsal ürünler ortaya koyabilmek de insanların kale alınmasına sebeptir.

GURDJIEFF' TE KALE ALINAK

Gurdjieff'in yazdığı *İnsanın Gerçeği-Kendini Bilmek* adlı kitapta kale alma konusu da yer almış. Şöyle diyor Gurdjieff:

Kaale almanın birkaç türü vardır. Çoğu defa insan başkalarının kendisi hakkında ne düşündüğünü, ona nasıl davrandıklarını, ona karşı nasıl bir tutum içinde bulduklarını eşkoşar. Daima insanların kendisine yeter derecede değer vermediklerini, ona karşı yeterli nezaket ve inceliği göstermediklerini düşünür. Bütün bunlar, onu rahatsız eder, düşündürür, şüpheye düşürür ve düşünme faaliyeti esasında tahminler yürütürken çok büyük miktarda enerji yitirmesine neden olur. Onda insanlara karşı güvensiz ve düşmanca bir tutum doğurur. Bir kimsenin ona nasıl baktığı, onun hakkında ne düşündüğü, hakkında ne söylediği, bütün bunlar onun açısından büyük önem taşırlar ve sadece ayrı ayrı kişileri değil, toplumun ve tarihin oluşturduğu koşulları kale alır. Böyle bir kimseyi rahatsız eden her şey ona haksız, ka-

nun dışı, yanlış gözükür.

Ve onun yargısının dayandığı nokta, eşyanın değiştirilebileceği ve değiştirilmesi gerektiğidir. Adaletsizlik pek sık olarak kale alınmanın onun arkasına saklandığı kelimelerden biridir. İnsan herhangi bir haksızlığa uğradığında hatalı olduğuna kani olursa, kale almayı durdurmak artık onun için kendini haksızlık ile uzlaştırmak anlamına gelecektir. Sadece haksızlığı ya da başarılarının başkalarının kendilerine yeter derecede değer vermediklerini değil, örneğin havayı kale alabilen insanlar da mevcuttur. Bu gülünç gözükülebilir ama gerçektir. İnsanlar iklimi, sıcaklığı, soğuğu, yağmuru, karı kale alabilirler. Havadan rahatsız olabilir, ona kızgınlık ve öfke gösterebilirler. İnsan sanki dünyada mevcut her şey ona zevk vermenin aksine, rahatsızlık ya da tatsızlık yaratmak için özellikle hazırlanmış gibi her şeyi böylesine kişisel bir biçimde ele alabilirler. Bu bir çeşit özdeşleşme oluyor, yani eşkoşma. Bütün bunlar ve diğer birçok şey sadece bir eşkoşma biçimidir. Böyle kale almalar bütünüyle ihtiyaçlara dayanmaktadır. İnsan kendisinin ne kadar dikkate değer olduğunu başkalarının görmesine, onların kendisine zekâsından, güzelliğinden, kurnazlığından, akıllılığından, soğukkanlılığından, orijinal oluşundan ve diğer niteliklerinden ötürü duydukları saygıyı, itibarı ve hayranlığı sürekli olarak ifade etmelerine içinden ihtiyaç duyar. İhtiyaçlar ise pek sık olarak mütevazı görünümlü insanlar arasında olduğu gibi insanların kendileri hakkındaki fantastik bir sanıya da dayanmaktadır.. Örneğin, muhtelif yazarlar, aktörler, sanatçılar ve politikacılar hemen hemen istisnasız olarak hasta insanlardır ve neden dolayı ıstırap çekmektedirler acaba? Öncelikle kendileri hakkında besledikleri olağanüstü kanaatten, sonra ihtiyaçlardan ve sonra kale almaktan, yani anlayış ve beğeni görmedikleri takdirde cephe almaya önceden hazırlıklı bulunmaktan.

İnsanda büyük miktarda enerjinin eksilmesine neden olabilen başka bir kale alma biçimi daha vardır. Bu kale alma biçimi insanda, onun bir başkasını yeter derecede kale almadığını, o kimseyi yeterli derecede kale almadığından dolayı da kendisine karşı olduğunu düşünmeye başlamakla kendisini gösterir ve belki de bu başkasını yeter derecede önemsemediğini, ona yeterli dikkati sarf etmediğini, yeterli fırsatı vermediğini düşünmeye başlar. Bütün

bunlar basitçe zaafıtır, yani zayıflıktır. İnsanlar birbirlerinden kopmaktadır. Bu durum çok gerilere gidebilir.

Bu şekilde insan, sonunda, olmayan dengesini yitirebilir ve tamamen anlamsız davranışlar sergilemeye başlayabilir. Kendisine kızar, bunun ahmaklık olduğunu düşünür ve durduramaz. Halbuki böyle hâllerde bütünü mesele kesinlikle kale almamaktır. Böyle şeyleri kale almadığınız zaman meseleyi durduruyorsunuz. Aslında insanın bir şeyi hiçbir şekilde yapmaması gerektiği zaman kendi kanısınca yapması gerektiğini düşünmesi de aynıdır. Ancak belki de daha kötüdür. Gerekli olmak ve gerekli olmamak da güç bir sorundur. Yani insan için gerçekten ne zaman gerekli ve ne zaman gerekli değil olduğunu anlamak zordur. Ancak amaç, görüş noktasından yaklaşabilir. İnsan ancak bir amaç sahibi olduğunda amacına götürebileceği şeyi yapması gereklidir ve amacına doğru götürmekten alıkoymak herhangi bir şeyi yapmaması gerekir.

Bütün bu kale alınma türleri ne olursa olsun, **hepsi temelde enkarne varlığa yapılan bir yardımdır, teşviktir.** Çünkü insanlar teşvik olmadan hareket edemiyor. Kendisindeki değerleri verip de onların yerine başka türlü değerler almak ihtiyacında, muhakkak dengelemeli kendisini. Şuursal gelişimi henüz bu devrede kendi kendisiyle yetmiyor; daima kendisine ait olmayan, kendi dışında olan birtakım kabuklarla hareket etmek zorunda.

Yeryüzü insanı özülle hareket edemediği için, yaklaşık 4500 yıldan beri daima koruyucu bir mantıyla dolaşmak zorunda kalmıştır. Bu yüzden kale alınma meselesinden kurtulmak çok zor. Belki 21. yy bizi kendi özümüzle karşılaştırma yollarına sahip olacaktır. O zaman bütün bu yapay koruyuculardan, yani birbirimizi kale almak için kullandığımız her türlü değer yargılarından sıyrılabileceğiz. Gerçek yeryüzü cenneti o zaman kurulur.

Gerçek cennet insanın gerçek hürriyetidir. Beynimizin kuş gibi olması, tertemiz ve endişesiz yaşamaktır. İsa Peygamber şöyle demiştir: "Kuşları örnek alınız. Yarın ne yiyeceklerini hiç düşünmezler." O an önüne ne gelirse onu alır yerler. Gelecek için hiçbir kaygımız olmayacak. Çünkü gelecek, biz şu an ne yaparsak o olacaktır. ■

"SEVGİDE AYRILIK YOKTUR, SUÇLAMA ve HOŞNUTSUZLUK YOKTUR; SADECE GÜÇ, SEVİNÇ, COŞKU VARDIR." Beyaz Kartal

REENKARNASYON

Cengiz CEVRE

Tekrardoğuşun genel açıklaması içinde, çeşitli enkarnasyon ortamlarına "şuur projesiyonu" uygulamasıyla dahil olma vardır. Bu tarif edilen hususların ise kendilerini belirtmeye ihtiyaçlarının olduğu görülmektedir.

Önce soralım: Neden reenarnasyon? Bunun cevabı tamamıyla bizlerin tekâmül plânlarıyla ilgilidir. Varlığın gelişimi kesintisiz sürdüğü için tekrardoğuş da o nedenle normal, doğal ve kaçınılmaz bir olgudur.

Dünya enkarnasyonları içinde reenarnasyon olayı ise çok normaldir. Tekâmül hızımızı kendi elimizle yavaşlattığımız için telâfi imkânı denilen tekrardoğuşlarla bu süreç geliştirilerek tamamlanmaktadır.

Varlığın bulunduğu tesir alanları içinde geliştiği ise son derece açıktır. Tesir alıp vermek ve yüksek tesirlere yönelebilmek çabası içinde bulunmak gerekir. Kendi seviyemize uygun tesirlerle hemhal olduğumuz da bilinir. Tesirleri tanıyıp o alan içindeki "filif bilgi"yi idrak etmeye başlarsak işte o zaman gelişmeden ve ilerlemeden söz edilebilir.

Dünyanın durumu ne olursa olsun varlık her durum ve koşula, yani zaman-mekân olayına göre bir hayat sürecek-

tir. O hayat ise tamamıyla varlıksal gelişmenin bir aracıdır. Hayatın enerji fonksiyonu budur. Gelişme, enerji alıp vermektir. Enerjinin dönüşümüne şuurlu katkıdır.

Reenarnasyon olayı ise şuurlu bir yaklaşımdır. Ruh Varlığının seçimine ve karmik zorunluluklara da bağlı olarak plânsal vazifenin sürdürülmesidir bu.

İnsanların henüz hayat-tayken gelecek yaşamlarını dokumaya başlamalarının ifade ettiği mânâyı anlamaya çalışmalyız. Çünkü beden denilen aracın imkânları, henüz idrakine varamadığımız kadar çoktur. O nedenle maddî ortamlar-

Gelişme, enerji alıp vermektir. Enerjinin dönüşümüne şuurlu katkıdır.

ra uygun araçlar denilen bedenlenmeler oluyor. Yeniden bedenlenmeler neden olmasın?

Zaten bedenlenme dışında bir kader de varlığın değildir. Varlık, bedenlenmelerle (nereye olursa olsun) gelişir. Enkarnasyon ise sadece bedenlenmeyi ifade etmez. Enkarnasyon, Ruh Varlığının şuurunu çeşitli ortam ve alanlara yöneltmesidir. Böylece hayattayken çeşitli enkarnasyonlar yaşadığımızı da bu arada fark edebiliriz. Reenarnasyon bu takdirde onu tamamlar.

İpnoz altında geçmiş yaş-

sama dönme çalışmalarının sonuçları yayınlanmıştır. Konuya ilişkin belgeler ortadadır. Aslında bu konunun kanıtı ihtiyacı da yoktur. Zira kanıtlanacak ne var ki? Neyi kanıtlayacağız? Kimi kime ispat edeceğiz? Hangi enerjili kanıtlayabildik, bunun farkında bile değiliz.

Enerjilerin ilâhî nitelikli olduğunu henüz idrak edemiyoruz. Bu enerjinin kaynağını ise bilmiyoruz. Bizlere düşen, Yüceliklere gerekli sevgi ve minnetimizi her zaman ifade etmektir.

Dünya hayatının "bir göz açıp kapama" süresi kadar olduğunu tabii ki anlayacağız. O zaman vicdan kanalıyla yapacağımız tatbikatları şuurlu olarak artıracamız. Hizmet ve vazifeye yöneleceğiz. Bilgi'mizi uygulayacağız.

İşğin düştüğü Dünyamıza Öğretmen ve Öğrenci olmak ne güzel !..

Gelişme içinde "her şey" olan varlık, kendine yakışan bir tutuma girecektir.

Kaçınılmaz değişim yaklaşıırken gelişimimizi tekrar gözden geçirmek ve yeniden doğmak zorundayız.

Yüce Plânların bıkıp usanmadan bizleri eğittiği ortamların değerini anlayarak varlıksal değişmeye yönelmeli ve Işık İçinde Gelişimimizi Sürdürmeliyiz.

İçsel Işığımızı yakalım, yakıralım... ■

YENİ BİLİM GERÇEKLER

İsmet YALÇIN

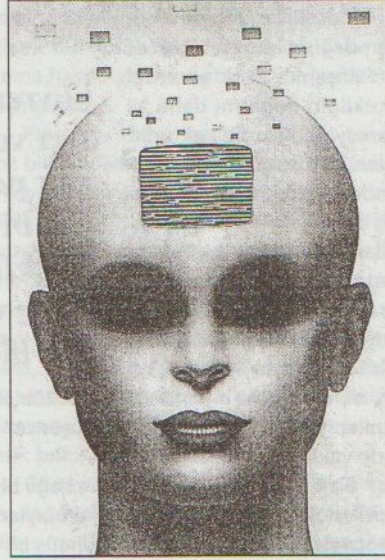
Bir ulusun veya bir bütün olarak insanlığın hayatında, evrimsel güçlerin zirveye ulaştığının görüldüğü ve kurumuş yapılanmaların belirli bir olay veya birbirine bağlı olaylar zinciri ile tepeden tırnağa sarsıldığı dönemler vardır. Böyle dönemler nadirdir: Ortaya çıktıkları zaman da muazzam enerji doğurarak kolektif ruhtan esinlenen daha yüce ilkelerin ve ahlak sisteminin oluşmasına ve yapılanmasına fırsat yaratırlar.

İki bin yılına giden bu son on yıllık dönemde insanlığın böyle bir deneyimden geçmekte olduğundan hiç kimsenin kuşkusuz olmamalıdır. İki süper güç arasındaki merkezî bölünmenin çevresinde yörgünelenen eski düzen sona ermiştir. Özgürlükçü ve demokratik güçlerin birdenbire canlanması yalnız Doğu Avrupa'da değil; Latin Amerika'da, Afrika'da ve Asya'da da meydana gelmiştir. Sonuç olarak da, İkinci Dünya Savaşı'ndan bu yana global ilişkileri yapılandıran ve örgütleyen kurulu düzenler darmadağın olmuştur.

Eski düzen yıkılmıştır, şimdi yenisi doğacaktır. Sorun, yeni düzenin özelliklerinin neler olacağıdır. İyi niyet sahibi insanlar yeterince bilgili, yetenekli ve bu fırsatı yakalayarak ruhsal görüğe göre daha fazla cevap verecek ve onunla uyumlu yeni düzenin kurulmasına itici güç olacak bir kamuoyu sağlayacak kadar örgütlenmişler midir? Yoksa içimizde yatan ve bugüne kadar dünyamızı koşullandıragelmis bencil ve ayrılıkçı güçler, eski rekabet ve sömürü düzenlerini sürdüreceği yeni süper güçlerin doğmasına yol açacak biçimde yeniden gruplaşıp kendi aralarında örgütlenecekler midir?

ANLAYIŞLARIN DEĞİŞMESİ

2000 yılı yaklaşırken, "Bilgi Çağı" deyince, artık yüzyılımızın başındaki "bilgi ve bilim" kavramlarından daha farklı şeyler düşünülüyor. Yeni Çağ'ın bilimi artık maddeci ve mekanistik olmaktan çok spiritüel, bütüncül ve ekolojik bir an-

Bilim, insanın içsel potansiyelini açığa çıkaracak araştırmalarla, gelecek yüzyılda üzerine düşen görevini yerine getirebilecektir.

layışa bürünmüş durumdadır. Büyük ölçüde Kuantum Mekaniği ve İzafiyet Kuramı'nın katkıları ile sağlanan bu değişim, diğer bilim dallarındaki gelişmelerin de buna paralel biçimde gitmesi sonucunda bütün dünyada geçerlilik kazanıyor. Son zamanlarda zaman ve uzay kavramlarına bakış, neden-sonuç ilişkisinin kavranışı, madde ve enerji anlayışlarının değerlendirilmesi çok farklı bir hâl almış durumdadır. Temel değişimi 1950'lerde başlayan bu yeni bilimsel anlayış, insanın, evreni ve kendisini algılayışını ve de inançlarını derinden sarsmış, onları yeni temellere göre oluşan değişik bir anlayışa sürüklemiştir. Evrendeki teklifi, birliği ve karşılıklı etkileşimi kavramaya yönelik olan bu yeni anlayış biçimi, kendisini çok değişik biçimlerde dışa vurmaktadır.

Atom ve atomaltının araştırılması, bilim adamlarını, dünya görüşlerini derinden sarsan

bir gerçeklik ile temasa geçirmiştir. Zamanında Kopernik ve Darwin'in teorileri de dünya üzerinde büyük etkiler yaratmışlardı; ama onların kullandıkları kavramları anlamak o kadar zor değildi. Oysa şimdi atomaltı dünyaya inildiğinde temel kavramlar, sözcükler ve bütün düşünce biçimleri yetersiz kalmaktadır. Buradaki oluşumları anlamak ve anlatabilmek için, yeni bir kavrayış, yeni bir düşünce tarzı ve en önemlisi anlayışlarımızın değişmesi gerekmektedir.

İnsanlık artık evrensel gerçekliğin doğasını daha iyi anlamaya doğru gitmektedir. Bu yeni görüşe göre evren, birbirinden farklı çok sayıda öğelerin biraraya gelerek oluşturdukları bir makine biçiminde tasarlanmıyor. Tam tersine evren, şimdi birbirinden ayrı ve farklı gibi duran parçaları, aslında birbirleriyle özden ilişkili olan, bölünmez ve dinamik bir bütünlük olarak tanımlanıyor ve ona "büyük bir düşünce" biçiminde yaklaşıyor.

Biz bugün tamamen birbirine bağlı biyolojik, psikolojik toplumsal ve çevresel olaylar içinde, topyekün birbirine bağlı ve örülmüş bir dünyada yaşıyoruz. Bu evreni ve onun bir parçası olan dünyayı anlamak ve dile getirmek için, eski Descartes'ci ve Newton'cu anlayışları aşan yeni bir dünya görüşüne ve değişik bir perspektife ihtiyac duymaktayız.

BÖLÜNEMEYEN ve KATI MADDE DÜŞÜNGESİNİN SONU

Atomaltı fiziğinde parçacık-dalga paradoksunun çözümü sırasında ortaya çıkan gerçekler, fizikçileri mekanistik ve maddeci bir dünya görüşünün temellerini sarsan, yepyeni bir gerçeklik anlayışı ile karşı karşıya getirdi. Görüldü ki, maddenin bir yapı taşı bulunmamaktadır. Atomaltı düzeyde madde, belirli alanlarda var olmaz, daha çok "var olmaya eğilim gösterir." Bu var olma eğilimlerine Kuantum fiziğinde "olasılıklar" ya da "olasılık dalgaları" adı verilir. Bir atom olayını önceden kesinlikle tahmin etmek mümkün olmamaktadır. Yapılabilecek tek şey, onun meydana gelme "olasılığını" tahmin

etmekten öteye gidemez. Maddenin bu ikili görünümü ve olasılığın temel rolünün ortaya konulması, klâsik bölünmeyen maddeler düşüncesini yıkmıştır. Böylelikle atomaltı düzeyde, klâsik fiziğin katı maddesel nesnelere, olasılıkların dalgamsı kalıplarına dönüşmüştür. Ayrıca bu kalıplar, nesnelere olasılıklarına değil, daha çok birbirlerine bağlı olmalarını ifade etmektedirler. Atom fiziğindeki gözlem işleminin dikkatli bir analizi bize, atomaltı parçacıkların yalıtılmış varlıklar olarak bir anlamlarının olmadığını göstermektedir.

Bizler parçacıkları ancak, değişik gözlem ve ölçüm işlemleri arasındaki birbirine bağlı ve etkileşen ilişkiler biçiminde anlayabiliriz. Niels Bohr bu konuda şöyle söylemektedir: "Yalıtılmış, yani diğer parçacıklardan bağımsız ve tek başına var olan maddî parçacık tanımı,

yalnızca bir soyutlamadır. Onların özellikleri ancak, öbür sistemlerle olan etkileşimleri içinde belirlenip gözlemlenebilir."

KLÂSİK BİLİM

Günümüzde, gerçeğin batı biliminin getirmiş olduğu metotlarla saptanması gerektiği savunulmaktadır. Ancak bilimsel metodun da, kendi iç zaaflarını birlikte getirdiği çoğu zaman gözden kaçmaktadır. Batı bilimsel metodu temelde dört varsayım veya önerme üzerine kurulmuş bulunmakta ve bu önermeler tartışmasız bir biçimde kabul edilmektedirler. Oysa ki bunlar incelendiğinde her birinin birer varsayım olduğu ve gerçeği saptamakta yetersiz kaldıkları ortaya çıkmaktadır. Bilimin dört varsayımı şunlardır:

1. **Nesnellik:** Gözlenen dünyanın, gözlemciden bağımsız nesnelere oluşmuş olduğu varsayımı.

2. **Pozitiflik:** Gözlenen dünyanın, fiziksel olarak ölçülebilir olduğu varsayımı.

3. **İndirgeyicilik:** Bir karmaşık yapının veya fenomenin, onu oluşturan temel yapı taşlarının özellikleri ve karşılıklı ilişkilerinin incelenmesi sonucu anlaşılacağı varsayımı.

4. **Yerellik:** Etkileşmelerin daima yerel oldukları, yani uzaktan ve anında etkilerin bulunamayacağı varsayımı.

Dört varsayım üzerine kurulu pozitif bilimlerin gelişmelerine bakarak bunların gerçeği saptamakta yeterli olduklarını sanmak doğru değildir. Çünkü his ve sezgiler âleminde tamamen yetersiz kalmaktadırlar. Oysa kâ, hisler ve duygular da gerçektir; ancak nesnel değildirlar. Örneğın aşk, sevgi, nefret gibi duygular bunları yaşayan bir kimse için tamamen gerçektir ve yaşam tarzı ile davranışlarda ifade bulmaktadırlar. Bu tür duygular ölçülemez; nesnel olarak gözlemlenemez ve indirgenemez. Bunları açıklamaya çalışan psikologlar ancak tahminî fikir yürütebilir, fakat derinliğine -tüm boyutlarıyla- kavrayamazlar.

Nesnellik, pozitiflik ve indirgeyicilik varsayımlarının geçersiz olduğu görülen hisler, duygular ve sezgiler alanında, yerelliğın geçerli olduğunu kabul etmek de, elbette ki tartışmaya açık bir konudur. Tüm algılarımızı yerel etkilere bağlamak bizi dar bir ruhsal alana hapseder ve manevî değerlerden uzaklaştırır. Demek oluyor ki, bilimsel materyalist felsefe, bize belirli bir dünya görüşü aşılarmakta ve gerçeğe tarafli bir bakış açısı getirmektedir.

Bu bakış açısında bireysellik ve bencillik önemli bir yer tutmaktadır. Çünkü birinci varsayım olan nesnellik, kişinin çevresinden ve diğer tüm canlılardan ayrı olduğu, dolayısıyla kendi çıkarına uygun şekilde davranmasının doğal olduğu görüşünü savunur. Ayrıca gözleyen ve gözlenenin ayrı ve bağımsız kabul edilmeleri sonucu sürekli bir ikilem (düalite) yaratılmaktadır. Bu tür ikilem insanları şahsiyetli yapmaktaki ve ruh âlemini tümenden inkâr etmeye veya işine geldiği kadarını kabullenmeye yöneltmektedir.

Oysa modern bilimlerde (Kuantum kuramı ve onunla ilişkili kuramlar) bile bu varsayımlarda tutarsızlıklar bulunmaktadır. Richard Feynmann, Nobel Fizik ödülü konuşmasında şunları söylemiştir:

"Kuantum kuramı artı rölâtivite kuramı artı yerellik şartı biraraya toplandığında tutarsızlıklar ortaya çıkmaktadır. Çünkü bazı terimler hesaplandığında sonsuz büyük sayılar ortaya çıkmakta ve hesaplar alt üst olmaktadır."

Demek oluyor ki, gerçeğe nesnel olarak bakmak, matematiğın tutarlı ve mantıklı olduğuna inanmak ve bir bütünü anlamak için onu parçalara ayırıp incelemek fikrinden vazgeçmemiz gerekmektedir. En azından, gerçek denilen

olguya bu metotlarla varılmayacağını kabullenmemizin zamanı artık gelmiştir.

YENİYE DOĞRU

İnsanlık, insan düşüncesinin bilim ve teknolojiadaki gelişime paralel gelişmemesinin olumsuz sonuçlarıyla karşı karşıyadır. Düşünce kendini belirli düşünce ve duygu kalıpları içinde şekillenir bulmaktadır. Bu durum ise daha kaba algılama hassasiyetine, hatta delice hareketlere yol açmaktadır.

Einstein, Heisenberg, Schrödinger gibi birçok bilim adamı derin, doğrudan, sezgisel, ikili olmayan bilgi adını verdikleri başka bir bilme şeklini fark etmişlerdir. Schrödinger şunu ifade ediyordu: "Dünyada her şey aynı anda, bir defada verilmektedir. Hiçbir şey yansıma değildir. Orijinaliyle aynadaki imajı aynıdır." Yani bu ikili olmayan başvuru kaynağının, hayatı doğrudan anlama, sezgiyi kavrama ya da hayatın bütünlüğün kavrama kapasitesi vardır. İşte bütünlüğün algılanması anlam ve değerler dünyasının, yeni bir etik bakış açısını ifade eder.

Günümüz insanlığı daima bölen, karşılaştıran, değer atayan, analitik ve parçalı düşüncenin ötesine geçmek ihtiyacındadır. Başka türde bir algılama türüne, yaşamın gerçek yapısındaki sezgisel anlayışa ulaşmak durumundadır. Kendisinin farkında olmak, kendi gerçek doğasını tanımak ve içsel potansiyelini sezmek insan varlığı için hayati önemdedir. Hoyle buna "zekâ" diyor. Hardy ise "sezgi" diyor. Dirac ise evrenin gerçek doğasında güzellik ve düzen olduğunu söylüyor. Hastalanmış bir düşünce-beyin-beden sistemini iyileştiren şey gerçektir. Düşünceleri kendi tasavvurlarından kurtaran şey yine gerçektir. Gerçekleri görmek için ise, düşüncenin, çalkantıda olduğu sürecek hiçbir anlayışa ulaşamayacağını fark etmesi gerekir. Örneziyle bağlantılı içe ait ruhsal bilişten yoksun olan şeyler hayatın güzelliğini ve amacını görmemize yardım edemez. Gerçeklere, her şeyi kapsayan şura ait titreşim bizlerin gerçekten kurtarıcıdır, içteki şifacımızdır. ■

YARARLANILAN KAYNAKLAR

*Capra F., *Fiziğın Taosu*

* Berkmen H., "Gerçeklik, Bireysellik ve Özgür İrade", *Ruh ve Madde* dergisi, Kasım 1994 sayısı.

* Arıtan A., "Yeni Evren Tasarımı", *Ruh ve Madde* dergisi, Haziran 1991 sayısı.

UFO'LARIN MİSTİK YÖNÜ

Dr. Richard LAWRENCE
Çev: Ayhan TOLAYBENK

Ufologların da bildiği gibi, birçok dinin kutsal metinleri göklerde ortaya çıkan uzay araçlarını tasvir eder. Batı'nın İncil'inden Doğu'nun Ramayana'sına, dünya üzerinde yer alan yerli kültürlerin geleneklerine kadar, bu fenomen yüzyıllarca hep tekrar etmiştir. Kuran'da da yeri vardır.

Dr. Richard Lawrence

BÜYÜK ölçüde ticarî hâle dönmüş 20. yy'da, bazı UFO araştırmacıları UFO olaylarını sadece maddî yönden ele almaktadır. Hükümetlerin gizlemeleri, ordunun bu işlere karışması ve UFO'lar için sadece maddî kanıtlar sunan en çok satan kitaplar bu süregelen mitolojiye katkıda bulunmaktadır.

Bu yüzyılın bitmesiyle gireceğimiz Kova Burcu çağı yaklaştıkça, her şeyin mistik kaynağına dönmek zorundayız. Bu durum UFO'lar için de geçerlidir.

Son yüzyılın büyük okültisti Madam Blavatsky ile daha sonra meşhur olan Alice Bailey, varoluşun daha yüksek kürelerine ait başka gezegenlerde de hayat olduğuna inanıyordu. 18. yy'a gittiğimizde ise, ünlü metafizikçi Emanuel Swedenborg'un *Evrendeki Dünyalar* adlı kitabını görüyoruz. Kitapta bu güneş sistemi içinde ve dışında bulunan gezegenlerde canlılar olduğundan söz ediliyordu. Bunlar ruhsal bir düzeyde, günümüz terimleriyle ifade edersek, daha yüksek bir titreşim hızında yaşamaktadır.

Bu kitap öylesine çarpıcı bilgiler veriyor-

du ki, Swedenborg, kitabı ismini belirtmeden yayınlamak zorunda kalmıştı. Çünkü diğer gezegenlerde yaşayan varlıklarla durugörü ve duruşu yoluyla temas kurduğunu iddia ediyordu. Bu yaşayan zekâların ruhsallığından ve onların, dünya üzerindeki geri kalmış uygarlığımızla ilgilenmelerinden söz ediyordu. İşin daha da ilginç, bu kitaptan ilk kez haberim olmasından iki gün sonra bilinmeyen bir kaynaktan isimsiz bir notla birlikte postadan bu kitabın gelmesiydi. Ki bu kaynak, benim bu kitapla ilgilendiğimi biliyor olamazdı!

Aetherius Derneği Avrupa Sekreteri ve Psikik Güçlerinizi Açığa Çıkarın adlı kitabın yazarı Dr. Richard LAWRENCE

Diğer gezegenlerdeki varlıklardan tebliğ alan Sir George KING

Dünya üzerinde milyonlarca insan UFO gördüğüne dair raporlar sunmuştur. İşin bu ilginçliğinin yanı sıra, benim en çok büyülediğim taraf mistik bağlantılardır.

Bu tür bağlantılar konusunda en ısrarlı ve en uzun süreli duran kişi Sir George King'dir. King, 1954'den bu yana düzenli olarak gezegenlerarası tebliğler almaktadır. Bu tebliğler ya telepatik olarak ya da trans sırasında alınmıştır. Bazen kâğıda yazılmış, bazen de teybe kaydedilmiştir. Bazen her ikisi birden kullanılmıştır. Bu yöntemler kullanılarak alınan yüksek dereceli binlerce tebliğden bazıları, Sir George King'in, UFO'larla temas kurduğuna dair kesin kanıtlar sunmaktadır. 1950'de verilen kimi tebliğler **iyonosferdeki delik konusunda uyarılarda bulunmaktadır.** Ayrıca radyoaktivitenin mutasyon, hücresel zarar, kan kanseri ve kanser üzerindeki etkileri ile ilgili uyarılar da yapılmaktadır, ki bazıları yirmi-otuz yıl sonra doğrulanmıştır. Kimi tebliğler ise bu güneş sisteminde onuncu bir gezegen olduğunu belirtmektedir. Onuncu gezegen hakkındaki bilgiler; astronomların, diğer gezegenlerin yörüngelerinde düzensizlik olduğu gerçeğine dayanarak, böyle bir gezegenin var olabileceği fikrini tartışmaya başlamalarından yıllarca önce verilmiştir.

Sir George King tarafından verilen en sansasyonel kanıt örneklerinden biri, Sovyetler Birliği'nde 1958'de meydana gelen bir atom kazasıyla ilgili. Mars'lı bir varlığın verdiği tebliğe dayanan bu bilgi o kadar kesindi ki, 1976'da meydana gelen kazanın ayrıntılarını ilk kez yayınladıklarında atlatma haber geçtiğini sanan

ünlü İngiliz gazetesi "New Scientist", daha sonra bu haberin, kendilerinden önce bir UFO tarafından verildiğini itiraf etti. Aetherius Derneği'nin yayınladığı *Sizler Sorumlusunuz* adlı kitap bu tebliği ve gezegenlerarası varlıkların verdiği diğer tebliğleri sunmaktadır.

UFO faaliyetleri hakkındaki belgeleri genellikle istemeye istemeye basına sunan kendi hükümetlerimiz bile, farkında olmadan UFO'ların mistik güçlerini ortaya koymuşlardır. Örneğin, 1979 yılında "Bilgi Edinme Özgürlüğü Hareketi" adıyla kamuoyuna sunulan bir CIA belgesi Eylül 1976'da Tahran semalarında meydana gelen bir olayı anlatmaktadır. ABD Hava Kuvvetleri'ne ait bir jet uçağı bir UFO'yu takip etmeye kalkışmış ama UFO'ya yaklaştığında uçaktaki silâh kontrol panelinin tamamen bozulduğunu görmüştür. Uzaklaştığında ise kontrol paneli yeniden çalışır hâle gelmiştir. Bu durum, UFO tarafından sergilenen barışçı ve tam anlamıyla mistik bir gösteriyi belirtmektedir.

Geçtiğimiz aylarda da, Rusya'nın TASS ajansı açıklık politikasına uyarak, Voronezh'e inen bir UFO'nun ayrıntılarını yayınlamıştır. 27 Eylül 1989'da meydana gelen bu olayda, UFO'nun içinden mürettebata ait bir varlığın çıktığını bir parktaki çok sayıdaki kişi görmüştür. Buradaki en ilginç mistik görüntü varlığın yaptığı şeydi. Tabanca gibi bir şeyi kalabalıkta bulunan bir çocuğa yöneltmiş ve çocuk tamamen kaybolmuştur. Varlık ve uzay aracı Voronezh'deki parkı terk ettiği zaman çocuk yeniden ortaya çıkmıştır. İşte bu olay, **gezegenlerarası bu varlıkların, dünyamızdaki bilime meydan okuyan, fizik ve psişik konular üzerindeki kontrolünü göstermektedir.**

İngiltere Savunma Bakanlığı bugünlerde, saklı tuttuğu binlerce belgenin bir kısmını kamuoyuna sunmak durumunda. Çünkü otuz yıldır gizli tutulan kayıtların üzerindeki gizlilik kaldırılmak zorunda. Elbette, ne kadarını ellerinde tutup ne kadarını yayınlayacaklarını bilemeyeceğiz. Fakat bu yıl elime geçen ilginç bir belge 29 Nisan 1957'de meydana gelmiş bir olaydan bahsediyor. İki uçağı, bilinmeyen bir nesnenin yolunu kesmeleri için emir verilmiş. Bu nesne radarda seçilecek kadar netlikte olmasına rağmen, sonraki rapor onun "karanlıkta" olduğunu ifade ediyor. Yani radar menzili-

nin dışına çıkıyor. Bu durum tanımlanamayan nesnelere ait normalüstü bir yeteneği göstermektedir. Aynı şekilde birçok rapor, UFO'ların bir görünüp bir kaybolduğunu belirtmektedir.

Bana göre UFO'ların mistisizmi konunun en ilginç ve en önemli yönüdür. Ateşleme ünitelerini hesaplayana ya da ellerine uzay aracından bir metal parçası geçene kadar tatmin olmayacak olan çılgın araştırmacılar, hep yanlış ağaca doğru havlayıp duracaklardır. Diğer dünyalardaki zekâlar temel olarak bizim ruhsal ve dinsel yaşamımızla ilgileniyorlar. Tarih bo-

yunca çeşitli şekillerde rapor edilmiş tebliğ ve tecrübelerde, bu canlıların nakletmek istediği en önemli mesajlar hep bu türdendir. Bugün Amerikan SETI (Dünya Dışı Zekâları Araştırma Programı) gibi programlara milyonlarca dolar harcanıyor. Bu tür projelerin başarıya ulaşmasını tüm kalbimizle diliyoruz fakat diğer gezegenlerdeki uygarlıkların varlıkları hakkında gerçekleri araştırırken olayın mistik yönünün ele alınması gerektiğine inanıyoruz. ■

(UFO Library, Aralık-Ocak 1993)

● Ruhsal Aktüalite ●

Diyabetiklerin Kan Seviyesini Düşürdü

İngiltere'nin CHEPSTOW kentinde yaşayan şifacı Len Arlow geçen hafta sekiz yaşındaki diyabetik çocuğuna şifa verdiği annenin parlak övgüsünü aldı. Çünkü bu çocuğun şeker seviyesini düşürmüştü.

"Bu yardımları için tüm ruhçuluk dünyasına ve Len'e şükranlarımı ve teşekkürlerimi sunarım." dedi aynı kentte oturan Jean Roberts.

"Aynı şekilde kötü durumda bulunan akrabalara morallerini düzeltmelerini ve şifacılığa da fırsat vermelerini tavsiye ederim." Diğer bu tür hastalar gibi Jean'in kızı Sharon her gün sabah ve akşam kan seviyesini bilmesi lâzımdı.

"Kocam ve ben şeker seviyesi yükseldiğinde çok endişelenmiştik. Öyle ki Noel zamanı şekeri 18 ilâ 20 seviyelerine çıkmıştı." (İdeal hâli 4 ilâ 10 seviyeleridir.)

Jean -ki daha önceleri fıtık konusunda başarılı bir şifa almıştı Len'den- ruhsal şifacılığın Sharon için ne yapabileceğini görmek istiyordu. 14 yıllık şifacı ve Uluslararası Ruhsal Şifacılık Federasyonuna üye olan Len, sihir yapmama konusunda söz verdi. "Fakat kızımın ruhsal şifacılıktan yardım alabileceğini söylemişti." dedi. Hakikaten de ilk bakımdan sonra Sharon'un şekeri 9,4'e düşmüştü. Görünme-

yen şifa aynı zamanda akşamları da veriliyordu.

Bundan iki seanstan sonra bay ve bayan Roberts epey şaşırmışlardı. Jean şöyle dedi: "Üç aylık bir periyottan sonra şekeri 4,8 seviyelerine inmişti." Bizim de Sharon'un yediklerine ve içtiklerine dikkat etmemizle daha iyi bir duruma geldi. Artık okul işleri yoluna girmişti ve o güzel gülüşü görülüyordu.

"Benim kızım çok ıstırap çekti. Henüz altı aylıkken gözleri değişmişti. Eminim ki onun bu gelişimine neden bu kadar minnettar olduğumuzu anlarsınız." Len, Sharon'un şifaya yanıt verdiğiğine memnundu. "Ruhçuluk için sevindirici bir sonuç." yorumunu yaptı. Len haftanın dört gününü Thornwell mabesinde geçirirken diğer günlerinde gelemeyecek olan hastalar için 70 mil yol katetmektedir. "Eğer bu işi yapıyorsanız kendinizi insanlar için feda etmeniz lâzım. Ne zaman ki iyileşmiş olan hastanızdan bir teşekkür mektubu alırsınız, işte o sizin ruhsal ücretiniz olur."

Len aynı zamanda 88 yaşında şifacı arkadaşası Tom Pilgram'ı düzenli bir şekilde ziyaret etmektedir. "Böyle mükemmel bir şifacı ile çalışmak bir imtiyazdır ve Tom'dan çok şey öğrendim." demektedir Len. ■

PSYCHIC NEWS'dan Çev: Bilgehan Meral

DOĞAL AFETLER ve İNSANLIK

Uyarılma, harekete geçirilme zamanı gelmiş olan varlık veya varlıklar, kendi bilgi seviyelerine ve vicdan seviyelerine göre, doğa kanunlarının ve doğa olaylarının birçoklarını kendilerine cezbederler.

Reşat GÜNER

Y

AKIN zaman içerisinde gözle görü-
lür bir dalga şeklinde Dünya'yı sar-
san çeşitli doğal afetlerden ülke-
miz de nasibini aldı. Afyon Di-
nar'da ve İzmir'de yaşanan sel
felâketi de bunlardan ikisiydi.

Olayların maddî manevî çok yönlü hasarlarını
basın ve medyadan takip ettik. Hatta bizzat ya-
şayanlarımız oldu. Yaşamısına yaşadık ama
acaba üzerinde hiç düşündük mü?

Dilerseniz bu olayı metafizik bilgiler işi-
ğında bir kez daha değerlendirelim.

En başta şunu kabul etmeliyiz ki evren-
de işleyen en temel yasalardan bir tanesi Se-
bep Sonuç Yasası'dır. Bu, fizik olarak varlığı
gayet meydanda bir yasadır. Ancak Sebep So-
nuç Yasası'nın bir de görünmeyen yönü vardır
ki -her şeyin olduğu gibi- işte bizleri bocala-
tan, isyana sürükleyen, kadere sövdüren, haya-
ta küstüren husus budur. Çünkü sebeplerle so-
nuçlar arasındaki köprü ve bağlantılar, bizler
gibi şuuru çok sınırlı durumda olan varlıklar
için her zaman el altında değildir. İşte sebeple
sonuç arasındaki bu dinamik, fakat görünme-
yen bağları kuramadığımız ve bu bağlantıyı
kabul etmediğimiz için, işi ya Allah'a havale
eder ya da tesadüf deyip geçeriz.

*Doğal olaylar, durağan toplumların hızlan-
malarını sağlayacak ortamlar yaratır.*

Bu açıklamaların hiç birisi günümüz in-
sanına yakışmaz. (Zaten içinde bulunduğumuz
durum, olmamız gereken durum olmadığı için
bu olayları yaşıyoruz.)

Tekâmül ve buna bağlı değişim, hiç de-
ğişmeyen temel hakikatlerdir. Bugün modern
bilim anlayışı, evreni, her zerresi birbirini etki-
leyen ve birbirleriyle iletişim içerisinde bulu-
nan şuurlu ve dinamik bir bütün olarak ele al-
makta ve her zerrenin görünmeyen -ama sa-
dece bizim göremediğimiz- bağlarla birbirine
bağlı olduğunu kabul etmektedir.

O hâlde bizler niye hâlâ görünenin öte-

sine geçip, görünmeyen sebep sonuç bağlantılarını anlamak için çaba sarf etmiyoruz?

Sebeup - Sonuç Yasası'nın bir uzantısı olan bir başka yasa daha vardır: Benzer, benzeri çeker. Buna rezonans kanunu da diyebiliriz. Bu kanun, görünmez plânda da işlerliğini sürdürür ve bizler de buna "herkes bir gün lâyiğini bulur" deriz. Evet, her varlık ya da varlıklar neye lâyıkça onunla karşılaşmaktadır. O zaman doğal felâketlerde de bir ihtiyaç hâli söz konusudur.

Şimdi konuyu biraz daha geniş bir açıdan ele alarak derinleştirmeye çalışalım.

Dünyamız, çok çeşitli seviyelerde eğitim yapılan, büyük bir okula benzer. Bu okulun elbette ki bir programı ve bu programın insanlığı var kırmak istediği belirli bir hedefi vardır.

İşte insanlar faaliyetlerini içinde yaşadıkları bu okulun gelişme tarzı yönünde devam ettirirlerse o zaman bol yardımlar içerisinde hızla gelişmeleri söz konusu olur. Ancak insanlıkta bu tarz bir hareket pek görülmemiş, daha ziyade belli bir otomatizma içerisinde ve çoğunlukla bencilce dürtülerle hareket etmişler ve bu plân yönünde pek faaliyette bulunamamışlardır. Bu tembellik ve bu atalet içerisinde uzun süre kalabilmek evren yasaları açısından pek mümkün değildir. Çünkü biraz evvel de değinmeye çalıştığımız gibi dinamik ve sürekli yenilenerek değişen bir sistem içerisinde yaşamaktayız.

kendi bedenimiz içerisindeki hastalıklara bakalım. Belirli bir organın işlevini tam olarak yerine getirememesi sonucu hastalanabiliriz. Peki eğer çok ilerlemişse bu hastalığı nasıl gideririz? Önce ilaç dediğimiz kimyasal maddelerle oraya hücum eder, eğer bu kâr etmezse, o bölgeye ameliyatla fiziksel müdahalede bulunur, gerekirse o organı oradan söker atarız. Veya çok hayatî ise yenisiyle değiştirmeye çalışırız.

İşte tüm dünya insanlığını da bu şekilde bir bünye olarak kabul edip olanlara bu gözle bakmamız gerekmektedir. Her olay -ister pozitif ister negatif görüntüde olsun -bozulan

bir dengeyi kurmakta, yeni dengeler oluşturmakta ve her seferinde akıl sahibi varlık olan insanı uyarmaktadır. Ancak gerekli uyanıklık sağlanamadığı takdirde, hiçbir şeyin asla sabit kalamayacağı hakikatine uygun olarak, olaylar giderek dozajını artırmakta ve ister istemez insanları düşünmeye zorlamaktadır.

Yüzeysel bir görüşle bu olaylar birer felâket olarak nitelendirilebilir. Ancak aslında bu olaylar gelişimi hızlandırması ve insanları içerisinde buldukları kalıplaşmış hâlden ve zihinsel miskinlikten kurtarması bakımından son derece yararlıdır. Buradan da gelişim sürecinin temel bir prensibi ortaya çıkmaktadır ki o da şudur: "Uyarılma, harekete geçirilme zamanı gelmiş olan varlık veya varlıklar, kendi bilgi seviyelerine ve vicdan seviyelerine göre, doğa kanunlarının ve doğa olaylarının birçoklarını kendilerine cezbederler. Böylece içinde buldukları durumda, daha şuurulu ve daha derinden bir faaliyete geçme ihtiyacı içerisinde çırpınırlar. Her çırpıntı, kendilerinde bulunan otomatizmanın ve şartlanmışlığın biraz biraz, parça parça yok edilmesi, ortadan kalkması demektir."

İşte böylece, gitgide basınç altında bırakılmak suretiyle kendimize yabancı olan, şartlandığımız ve kendimizi bağladığımız her türlü dogma, düşünce ve inançtan sıyrılmamız gerekmektedir. Ve tüm bu kaba maddî olayları yaşarken elde etmemiz gereken asıl değişiklik, zihinsel ve manevî değişikliktir.

Artık elimizdeki mevcut araçlarla -bilgi, anlayış ve inançlarla- daha fazla ilerleyemeyeceğimizi, onların zamanın hızına ayak uydurmada bize engel olduğu gerçeğini kabul etmek ve gerçek vicdanımızın sesini duymak zamanı çoktan gelmiştir. Eğer bizler değiştirmekte ve hele tembellikte ısrar edecek olursak, her an her yönden gelebilecek pek çok olayı göze alalım.

Doğal olaylar birer tahrik unsurudur ve durağan, hareketsiz bir topluluğun hızlanmasını sağlarlar. Amaç hiçbir zaman insanların toplu katliamı değildir; amaç, bu olaylar kullanılarak insanlarda şuurusal değişimlere yol açmaktır. ■

V A Z İ F E M İ Z

"BİLGİLENMEK"

Zülâl ÇEVİK (ADRAD Üyesi)

BİNSANIN bilgi edinebilmesi için öncelikle kendisinde bilgiyi elde edebilecek bir zemin oluşturması gerekir. Bilgi edinebilecek duruma gelmesi gerekir.

İnsanlık, varoluşundan beri bilgiden asla mahrum bırakılmamıştır. Fakat burada esas olan, bu bilgilerdeki tesirin ne kadar alınabilmiş olduğudur. **Bir bilgiyi elde etmek**, insanlardan, maddî âlemden, ruhanî âlemden de gelse onun **tesirinin ruhumuza sindiğini göstermez**. Bilgi ruhumuza **sinmeyince, bizlerde tekâmül yolunda büyük bir hız, gayret ve şevk meydana getirmez**.

Bizler bedenlenmeden önce uygulamak istediğimiz bilgi (vazife) için yapmış olduğumuz plân doğrultusunda devamlı olarak tesir akışı altında bulunuyoruz.

Bildiğimiz gibi her Ruh varlığının bir amacı ve vazifesi vardır. Bu amaç tezahür âleminde hem kendi şuur irade ve tahayyül melekelerini, hem de maddî varlığı lâhî irade Yasaları icaplarını uygun olarak tekâmül ettirmektedir.

Ruh, vazifesini yerine getirmek için kendi enerjisi ile birlikte diğer kâinat enerjilerini de kullanarak tesirleri oluşturur.

İşte insan ancak bu bilgi tesirlerini alarak gelişebilir. Bunları alabilmesi de özgürleştiği oranda mümkün olur.

Özgürleşme ne demektir? Maddenin baskısının üzerimizden atılması, zamana ve mekâna hâkim olarak hareket serbestiyeti elde edilmesi demektir. Madde tahakkümünden kurtulmak, içinde bulunduğumuz ortamın (maddenin) bilgisini elde edebilirsek olur. Bunun sonucunda kendi özümüzün, içinde bulunduğumuz madde ortamında kendini ifade etme serbestiyeti kazanılır. Bu serbestiyet öyle kolayca kazanılmaz.

Sürekli ve sabırlı bir çaba ile olur.

Bildiğimiz gibi kâinatın dinamizmini sağlayan güç varlıkların faaliyetleriyle oluşur. Şuurlu faaliyet ise varlığın doğa yasalarını anlayıp onu kullanma liyakati kazandığında yapılabilir. Liyakat, cehitle bilgi, şuur ve tesir gönderme, tesir alma yeteneklerinin geliştirilmesi, yani şuur sathının temizlenmesi sonucunda elde edilir. Yani madde baskısından özgürleştiğimizde elde edilir.

İnsanlık olarak başımıza gelen olaylardan kolayca bilgi almak gibi bir yeteneği bugüne kadar geliştirememişiz. Bunun için karşılaştığımız her olayda sebebi yine çevremizde arayıp duruyoruz. Oysa evrende görünen hâlin arkasında görünmeyen, yani sebep sonuç yasasının çok geniş kapsamlı bir düzen hâlinde işleyişi vardır.

Her türlü değişim, oluşum varlıkları evrim (tekâmül) hedeflerine yaklaştırmak için rehberlik eder. Yani varlığın kendini ve plân doğrultusundaki vazifesini anlaması için görüp gözetici-leri tarafından ihtiyaç içinde olup talep ettiği tesir-bilgi gönderilir.

Dünyada ve Yurdumuzda meydana gelen doğal afetler, ekonomik kriz vs. olaylarını da böyle ele almak gerekir. Bizler özgürleşmek için, şu anda böyle bir bilgi elde etme ihtiyacı içinde bulunduğumuzdan, bilgiyi elde etmede bu yolu seçtiğimizden bu olaylar oluşmaktadır.

Maddeden özgürleşen varlık madde ötesinin maddeye olan etkilerini, madde dünyasından madde ötesine tam olarak doğal bir şekilde akışı sağlayan mekanizmaları bilir. Yani kolaylıkla tesir alışverişini yapar hâle gelir. Bu bilgi akışını yapabilen varlık gerçek özgürlüğün ne demek olduğunu kavrar. Ekilmeye hazır bir zemin oluşturduğundan artık kesin bilgi (Ruhsal İdare Mekanizması bilgisi) ile karşılaşması mukadder olmaktadır. ■

Sırlar Hazineselerinin Konduğu Yer

Sen gönöl, neden bu kadar gamla dolusun? Kırık döküksün ama tılsımlı bir definesin sen. Meleklerin secde etmeleri emredilen, kadri yükseltilmiş bir varlıksın; bildiğin gibi değil, her varlıktan daha olgun daha ilerisin. Ruhsun, meleklerin üfmesiyle ikizsin. Tanrı'nın sırrı-sın. Meryem'in oğlu İsa gibisin sen.

Kendine bir hoşça bak; âlemin özüsün sen. Varlıkların gözbebeği olan insansın sen.

Mertebe adlarda sanma; adların sahibindedir mertebe. Dönüp varacağın yer ışıktır. Maddeye gideceğini zannetme.

Gördüğün gerçekleri rüya sanma; çünkü sen başka bir varlıksın.

Ve kendini her sureti kabul eden madde, yahut maddenin büründüğü suret sanma. Sevgi sırlarının mahzeni; o, sırlar hazineselerinin konduğu yer sendedir.

Gizli gizli daha nice ruh hâlleri var sende bilir misin?

Baksan görürsün ki yer de, gök de, cehennem de, cennet de sende. Arş da sende, kürsü de sende.....Melek de elbet sendedir sende.

Yazıktır padişahken âlemde, yoksul olmayasın. Ümit ve yalvarışla boz bulanık bir hâle gelmeyesin.

Aynanı (gönöl) arıt, bütün suretler ona vursun, görürsün. Kendine bir iyice bak, âlemin özüsün sen.

Biz bambaşka bir delilik yoluna düşmüş yepyeni yolcularız. Oklarla dolu okluğa benziyoruz. Yurdumuzda yolculuk etmekteyiz.

Sevgi ile yanıp yakılmadıkça yaşamayı, uzun bir ömre sahip olmayı istemeyiz.

O peri gibi güzel yüzlü ayın aynasıyız ama gam yurdu olan evimize gelse bile haberimiz olmaz.

Kirpiklerimiz kadeh aynasının cilasıdır. Öylesine mahmuruz, öylesi bir sarhoşluk var ki; gözümüz sevgide hayran bir hâlde kalakalmıştır.

Ömrü sıcak güzel bir bakışla geçirmekteyiz. Mumuz, bu dünyaya bakıp yanmada, bu bakışla eriyip gitmekteyiz.

Tavrımız, edamız bir görünüş tarzından ibarettir. Ne faydamız var ne zıyanımız. Parlak, temiz bir yakuttan yansımamız, bir parıltıyız ancak.

Gözyaşı damlasıyız. Yarımız gözdür gönüldür. Ateşle sudan meydana gelmiş bir müceverheriz.

Hızırız ama yokluk yolunun kılavuzuyuz.

Sırtında taşıyacaktı hep

Ezici dünyanın zalim ağırlığını

Göğün kemerini de.

Omuzlarındaki o büyük sütun

Toprakla göğü ayıracaktı.

Kolay değildi bunların taşınması.

OZAN

Form Dalgaları ve Kristallerin Dili

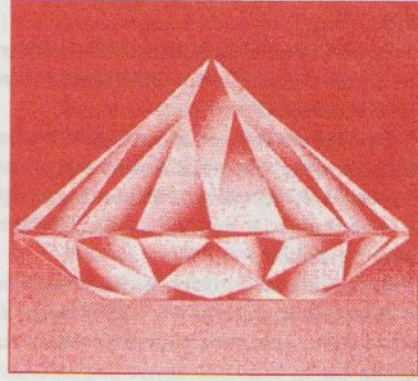
Tülin ETYEMEZ - Jeolog

FORM DALGALARI ve kristaller dediğimiz zaman temelde düşünmemiz gereken şey enerji kavramıdır. Aslında her şeyi bir enerji olarak ele almak gerekir. Evrende var olan her şey bir enerjidir. Fakat vibrasyonel, yani titreşimsel seviyeleri birbirinden farklıdır. Bir bitkinin, bir hayvanın, bir insanın ya da bir masanın vibrasyonel enerji seviyesi birbirinden çok farklıdır.

Burada canlılık kavramını sorgulamamız gerekiyor. Evrende cansız diye bir şey yoktur. Madde de bir varlıktır, canlıdır, şuurlidir; bu şuru ona ruhsal enerji vermektedir. Etki meydana getiren her şey şuur sahibidir.

Madde form alarak, şekle dönüşerek bir boyut kazanır. Eğer bir boyuta sahip değilse, yani şekli yoksa, bu madde enerji hâlinindedir. Biz insanlar da, bitkiler de, hayvanlar da canlılığın birer formlarını temsil ediyoruz. Madde de bir enerji birikimidir. Ruh maddeye hâkim olan bir enerjidir. Canlılık enerjilerin biraraya gelmesinden meydana gelen başka bir olgudur.

Bizler birçok şeyi görünüşe bakarak cansız olarak nitelendiririz. Oysa cansız gibi görünen şeylerde dahi içsel bir dinamizm bulunur. Fizik biliminin farklı bir yönüyle, atomu meydana getiren proton ve elektronların belli bir düzen içerisinde hareket eden dinamik yapılar olduğu keşfedilmiştir, ki artık maddenin en küçük biriminin atom olduğu tezi de yıkılmış durumdadır. Evren mikrokozmostan makrokozmosa kadar sonsuz bir devinin içindedir. Artık evrenin birbirinden ayrı olan en son temel parçacıklardan oluşması fikri, yerini; evrenin temel olarak her parçanın diğer bir parçayla bağlantıda olduğu tek bir bütün olduğu görüşüne bırakmaktadır.

Kristaller, kendilerine yüklenen bir gücü depolayabilir ve büyütülebilir.

Bu aynı vücudu oluşturan hücrelerin durumuna benzer. Beyindeki bir hücre ile mideye yer alan bir hücre öзде aynı özelliği gösterir. Her ikisinin de hücre zarı, sitoplazması vardır, ama bulunduğu bir bölge içerisinde üstlenmiş olduğu vazife farklıdır. Her hücre vücut organizasyonunun birer elemanıdır. Burada ortak amaç bütüne hizmettir. Yani hem bir bireysellik hem de bütünsellik mevcuttur. Çünkü bütünü oluşturan tüm yapılar birbirleriyle ilişki içerisinde. Bir bölgede meydana gelen bir düzensizlik tüm bütünlüğü etkilemektedir.

Kısacası maddesel düzeyde oluşan her şey aslında, tüm evrende egemen olan ilke ve kanunların cisimleşmiş bir görünümünden ibarettir. Ve bütün bunlar tek bir ilkenin çokluk hâlinde görünümüdür. Bu görünüm varlık merkezine doğru "bir"leşir. Bunu en güzel sembol eden şekil küredir. Kürenin başlangıcı ve sonu yoktur. Her nokta merkeze eşit uzaklıktadır ve her nokta bulunduğu yerde hizmet görür.

HER CİSİM BİR ETKİ YAYAR

Bütün bu anlattıklarımızın çerçevesinde bakacak olursak; uzaydaki tüm şekiller ve hacimler, bir enerji yaymaktadırlar. Bu enerji pozitif olduğu gibi, negatif cinsten de olabilir. Bu da bizi çevreleyen eşyaların haberimiz olmaksızın bizi etkiledikleri anlamına gelir. Neşelenmemize, üzülmemize, sağlığımızın düzgün olmasına ya da hastalanmamıza neden olurlar.

Acaba cisimlerin bu etkisi nasıl meydana geliyor?

Bu etki, cisimlere sonradan sinmiş tesirlerden ya da kendi yapılarından ötürü olmak üzere başlıca iki kaynağıdır.

Birincisinde cisimler değişik kişilerin ellerinde dolaşmaktan dolayı birtakım etkileri biriktirmişlerdir. Bir manyetizör de bunlara pozitif ya da negatif amaçlar doğrultusunda bazı tesirler yüklemiş olabilir.

İkincisinde ise bu tesir, cismin tabiatında, esasında vardır. Onun kendisine has formu ya da yerleştirildiği mekân nedeniyle yaymakta olduğu tesirdir bu.

Eşyalar belli bir plâna kayıtlıdır, genellikle bir sembolü temsil ederler ve fizikçilerin de söyledikleri gibi "güçler alanı" yaratırlar.

Hiçbir eşya, mobilya, biblo ya da başka herhangi bir şey etkisiz değildir. Bizi çevreleyen cisimlerin çoğu nötrdür. Yani ne zararlı ne de yararlı bir etkileri vardır; en azından böyle yönlendirilmedikçe.

Bazen bir eve ilk girdiğimizde içimizde bir ürperti hissederiz. Alışılmadık, kaba, sert veya tam tersine hoş, huzur verici bir izlenim ediniriz. Bu kesinlikle bir rastlantı değildir. Bilindiği gibi birkaç senedir, ev sakinlerinin dengesini sağlamak için evin dengesinden yola çıkan "Jeobiyolog" ismini verdiğimiz bir doktorluk sınıfı ortaya çıkmıştır. Jeobiyolog'ların işlevleri; ev sakinlerinin günlük yaşamını alt üst edebilecek olan evin biçimini, malzemesini ve hatta inşa edildiği zeminin özelliklerini, yeraltının yapısını, çevreyi incelemek ve dü-

zeltmek. Bu düzensizlikler fiziğe olduğu kadar insanın psişesine, yani ruhsal yanına da yansır.

Jeobiyologların anlattıklarına göre yeraltı akarsuları, jeolojik faylar, maden yatakları, tellürik (yerden gelen tesir) akımları, kozmik dalgalar ve ayrıca çevremizdeki çeşitli öğeler de birçok hastalığın kaynağını oluşturmaktadır.

Aslında bunlar yeni kavramlar değildir. On bin yıl önceki Çin dinsel buyruğunda diyor ki; "Ejderha'nın damarları üzerine ev inşa etmemek gerekir." Bunu *toprağın içinde bulunan büyük tesir kaynaklarının üzerine ev yapmayınız* biçiminde yorumlamak gerekir. Eski Mısırlılarda evlerin sağlığına özen gösterilirdi. Evlerin inşasını düzenleyen kişiler hem mimar hem doktordu.

PIRAMİTLER ve KRİSTALLER

Piramitlerin rastgele inşa edilmediği yeni yeni anlaşılıyor. Hiçbir tellürik (yerden gelen tesir) ağ piramitlerin içinden geçmiyor, dalgalar piramitin dışında yoğunlaşıyor. Bu da tabii ki tesadüf eseri olan bir şey değildir.

Piramitler içersinde enerjinin yoğun bir konsantrasyonu söz konusudur. Bu enerji yardımcıyla yiyecek maddelerinin saklanması, tutun, bıçakların bilencesine kadar, bitkilerin yetiştirilmesinden, insanın kendi enerjisini dengelemesine kadar pek çok şekillerde yararlanılabilir. (Ayrıntılı bilgi için bkz. "Piramitlerin Enerjisi" Ruh ve Madde Yayıncıları)

Form dalgaları, yaşamakta olan her varlıkta etkiler yaratırlar. Bitkiler ve hayvanlar da bu kuralın dışına çıkamazlar. Piramit şeklindeki formlar altında yetiştirilen bitkilerin daha hızlı büyüdüğü gözlenmiştir. Kedilerin evde oturmak için özel yerleri vardır. Bu çoğu kez pozitif enerji merkezlerinin olduğu yerlerdir.

Kristallerin, kısaca yerin derinliklerinde meydana gelen katılaşmaların, çok değişik bir

enerji yapıları bulunmaktadır. İnsanlık, kristalleri yeni yeni keşfetmiş görünüyor. Oysa çok eski uygarlıklar kristallere ilgi göstermişler ve onları çok değişik alanlarda kullanmışlardır.

Atlantis ve Mu Uygarlıkları dönemlerinde kullanılan kuvars kristalleri, bu maddenin kendisine yüklenen herhangi bir gücü depolama ve bütme konusundaki gizemli yeteneğinden dolayı o zamanın insanları için vazgeçilmez hâle gelmişlerdi. Bu uygarlıklar, büyük kristaller kullanarak evlerini ve kentlerini aydınlatıyorlardı. Çeşitli ulaşım araçlarını çalıştırıyorlardı. Günümüzde kristaller yeni yeni keşfediliyor ve ABD'de uzay mekiklerinde kullanılıyor.

Atlantis Uygarlığının ilk devirlerinde kristal mağaraları rahipler tarafından şifa odaları olarak kullanılıyor. Kristal oluşumunun elemental zekâsına uyumlanıyorlar ve kristal de güçlü bir elektromanyetik enerji salarak karşılık veriyordu. Kristaller beden, zihin ve ruh arasındaki uyumu yeniden kurma çabasıyla kullanılıyor.

Kutsal taş, insanın görünmez ile tüm bağlantısının temelinde yatan bir olgudur. Kıymetli taşlar mükemmelleşmenin ve karanlıkların ışığa dönüşmesinin sembolüdürler. Tevrat'ta bunlar "hakikati" temsil ederler. Mısır anıtlarında bunlara "hakkatin sert taşları" adı verildiği görülmüştür.

Tüm kaya kuvarslarından sürekli bir elektromanyetik enerji akımı çıkar ve tüm yaşam formlarına yarar sağlamak üzere atmosfere salınır. Piramitlerle kristallerin yaymış olduğu enerji aynı niteliktedir.

Maddeye özgü her dalga, ruhsal kökenli bir diğer dalga ile biraraya gelip ortaklaşa faaliyet içine girer. Maddeyi oluşturan karşılıklı ilgiler ağı ruhsal dalgalar tarafından yönetilmektedir.

Kristaller günümüzde bir ticaret aracı hâline getirilmiştir. Çok yüksek fiyatlarla satılmaktadır. Çoğumuzun kristal edinmeye imkânı yok. Zaten Orta Çağ insanı bu tür bilgilerden ala-

cağını yeterince almıştır. Şimdi bizlerin yapması gereken kendimizi, ruhsal yönümüzü ve ruhsal yeteneklerimizi tanımak ve ortaya çıkarmaktır.

Günümüzde artık kristallerin insanın ruhsal gelişimine etkisi azalmıştır. Atlantis'te olsun, Mu Uygarlığında olsun kristallerle yapılan deneyimler o dönemin özelliklerine uygundu. O zamanın insanının yapısı da bu güçleri ve kristallerin toplayıcı ve yayıcı etkilerini kullanmaya yönelikti. İhtiyaca ve o dönemin özelliklerine göre bu tesirler kullanılmıştır. Eski uygarlıklar da daha sonra işin içine nefsanîyet karıştırarak bu tür güçlerini kötüye kullandılar ve sonlarını bir şekilde hazırladılar.

Fakat şu anda insanlığın ihtiyacı kristallerden alacağı etkilerin ve bilgilerin çok daha ötesindedir. Çünkü artık esas olan, insanın kendi ruhsal yanının tezahür etmesidir. Çünkü insan da bir kristaldir.

İnsanın kendini tanıması ve ruhsal farkındalığının artmasıyla paralel olarak bedensel kontrolü de artar. İnsanın bedenindeki enerji akışında bir artış olur. İnsan en azından kendi kendine şifa verme özelliğini geliştirmelidir. Bir baş ağrısı on dakikadan fazla sürmemelidir.

Esas olan, ruh varlığının madde içerisinde özdeki bilgisini deneyimlemesi ve bu deneyim sırasında maddeyi de geliştirmesidir. Yani her şey ruh varlığı için bir araçtır. Kristaller, piramitler, taşlar, her şey bizim için bir araçtan ibarettir.

Bir şifa olayında bizi bir kristal kendiliğinden iyileştirmez. Burada önemli olan, bizim ona yüklemiş olduğumuz etki ve telkindir. Biz ne kadar pozitif düşünce içerisindeyse, o kadar çok pozitiflikle, ne kadar negatif düşünce içerisindeyse, o kadar çok negatiflikle karşılaşırız. "Evrensel İlgî Yasasına" bağlı olarak "benzer benzeri çeker". O nedendir ki İsa'nın da belirttiği gibi "insan düşüncelerinden dahi sorumludur". Yaymış olduğumuz negatif veya pozitif tesirler evrende bilmediğimiz noktalara ulaştıktan sonra yansıyıp bize geri döner, aynı bir bumerang gibi. Öyleyse kendimize yönelmek ve kendini bilme çabası yapmak en başta gelen ödevimizdir. ■

BİR BAŞKA BOYUT :öteâlem

• Damla YALTIKIRIK •

Hiç şüphe yok ki, insanlığın varoluşundan beri ölüm konusu, çoğumuzu tedirgin edip korkutmuştur. Her varlığın defalarca tattığı ve hayatın bir diğer kesin gerçeği olan doğum kadar son derece doğal bir olay olması ölüm hakkında bizi zaman zaman düşündürmüştür. Bu olayı soğuk ve acı hâle getiren de ölüm sonrası hakkındaki bilgisizliğimiz, eksik ya da -maalesef- yanlış bilgilerle yüklü olmamızdır.

İnsan, hepimizin algıladığı, hissettiği gibi ruh ve madde birliğinden, bu ikisinin akordundan oluşmuş üçüncü bir varlıktır. Bu şekilde, yani iki yönlü düşünme esnekliğini gösterebilirsek, ölüm öncesinin ve sonrasının ilişkisini daha iyi kavramak mümkün olacaktır. Çünkü insan her şeye olduğu gibi ölüme de akıl erdirmeye çabası içinde. Bu yüzden ölümlü anlamak için hayat, hayatı anlamak için de ölüm araştırılmadır.

ÖLÜM BİR SONA VARİŞ DEĞİLDİR

Biraz önce de belirtildiği gibi, kesin ve doğal bir olay ölmesine rağmen, bu taraftan, yani fizik dünyadan bakıldığında pek tabii ki bizde birtakım

belirsizlikler uyandırıyor. Bugün normal ansiklopedik bilgilere rastlayacağımız bir kaynağa baktığımızda, ölüm hakkında "hayatın kesin olarak sona ermesidir" diye yazıldığını okuruz. Elbette ki bu tanımlama belli bir yaşam kesiti ve fizik beden için doğrudur. Fakat, bu durum, onu-yani bedeni-yöneten yasaların tezahüründen sorumlu varlığa bakarsak hiç de öyle değil. Çünkü varlık için ölüm değil, farklı boyutlarda doğuşlar vardır. Belki de kaba dünya maddesine bağlanış, şu bedene hayatıyet veren ruhsal varlığa göre ölüm demektir.

Gerçekte bu olay, bir şuur değişiminden başka bir hâl değildir. Ruhçuluğa göre, beden ile ruh arasındaki ilişkinin sona ermesidir. Fakat bu ilişkiyi "bedenin içine sıkıştırılmış bir ruh" şeklinde düşünmemek lâzım, maalesef genelde böyle biliniyor. Aslında tam tersi şekilde düşünmek daha açıklayıcı olur: **Beden, ruhsal enerjinin projekte edildiği bir alandır.** Fakat ruh varlığı da hiçbir zaman enerjisini direkt olarak bu et bedene yöneltmez, doğrudan bir irtibatla bulunmaz. Çünkü enerji seviyeleri arasındaki fark kelimelerle anlatılacak gibi de-

Ölüm, gerçekte bir şuur değişiminden başka bir hâl değildir.

ğildir. Başka bir deyişle madde, bu enerji ile muhatap olacak durumda bulunmuyor. Zaten bizlerin de Ruh'u anlama zorluğumuz buradan kaynaklanıyor. Bu bağlantı, transformatör görevi gören birtakım uyumlaştırıcı mekanizmalarla gerçekleşir. Yani süzülerek, tedricen gelen bir temastır. İşte bizim "ölüm" dediğimiz olay da bu **şuur projeksiyonunun fizik bedenden öteâlemin maddî titreşimiyle uyumlu, daha ince seviyeli olan astral bedene çekilmesidir.** Varlık öteâlemden bu astral bedenini kullanır.

Biliyoruz ki, hepimizin hayatımız boyunca yaşadığı sevinçleri, hüznüleri, - bu duygular vasıtasıyla elde ettiği- tecrübe ve bilgileri var. Biz dünya hayatını bunlarla tanıyoruz, tanımlayabiliyoruz. Şunu da kabul ediyoruz ki bunlar ince seviyeli, etten kemikten farklı şeyler. Evrende de hiçbir şey yok olmadığına göre, bunların da kayıtlı olduğu, iletilmiş, taşındığı bir alan var. Beş duyuya algılayabildiklerimiz belli seviyede olsa da, bu bedeninin ya da düşük şuurun hatırlama kapasitesini aşan kısımdaki bilgiler, o daha ince seviyeli yere -başka bir deyimle Yukarı'ya- gönderilir.

ÖLÜM ANI ve SONRASI

Bedenle ilişkisini kesen varlık, kendisini spatyomun ilk merhalelerinde bulur. Spatyom maddesi, çok esnek ve rahat şekil alır. Düşünülen, imajine

edilen şey anında objeleşir. Ne tip bir şeyle karşılaşmayı umuyorsak, ne tip beklentiler içindeyssek aynen gerçekleşir. Buraya gelen her varlık, kendi tekâmül seviyesine uygun alanda yer alır. Öteâlemin ilk bölümü, üç boyutlu madde âlemine yakın kısımları daha yoğun, buradan uzaklaşıp, farklı boyutlara uzanan kısımları daha seyrek hâl alırlar. Gitgide inceleşen alanlarda buraların akışkanlık derecelerine paralel mütakâmil varlıklar bulunur.

Varlık, bedenle irtibatını keser kesmez kendini beden

Ölüm, bir şuur değişiminden başka bir hâl değildir. Ruhçuluğa göre, beden ile ruh arasındaki ilişkinin sona ermesidir.

dışında hisseder. Bedenini yukarıdan seyrederek ama kendini hâlâ insan formunda sanır. Çünkü astral bedeninde fizik bedene ait izler kalmıştır (parmağımızda uzun süre taşıdığımız bir yüzüğü çıkarmamıza rağmen etkisini bir süre daha hissetmemiz gibi). Gelişmişliğine, şuur seviyesine, olup bitenin farkında oluşuna göre bu hâl uzun veya kısa sürer. Varlık bu esnada çevresindekilerin düşüncelerini hisseder, onu uğurlayanların yaydıkları formları algılar. Bu yüzden ölen varlığın arkasından onu rahatlatacak, yolunu aydınlatacak, hem kendimizin hem de onun anlayacağı şekilde açık, net, samimî isteklerde bulunursak vermek istediğimiz tesir yerini bulur. Önemli olan, yapılan duaların algılanabilir oluşudur.

İMAJİNATİF REALİTELER

Onu daha önce ölmüş yakınları karşılar. Bunlar gerçekten yakınları olabileceği gibi, koruyucu, yol gösterici, onun gelişiminden sorumlu hami varlıklar da olabilir.

Kalıplaşmış dünyasal şuardan daha geniş bir boyuta geçiş olunca, hemen otomatik imajinasyon dönemi başlar. **Varlık, dünyada yaşarken hangi ihtiyaç alanlarındaysa, onun çağrıştırdığı bir dizi kontrolsüz imajinatif faaliyetlerde bulunur.** Bunun en önemli nedeni de bedeninin ortadan kalkmasıyla kontrol ve sansür mekanizmalarının işlemez hâle gelmesidir. Biz

dünyadayken egomuzun bütünlüğünü korumak için unuttuğumuz, geçiştiriyoruz, olayları kitabımıza uydurmak için hemen her yolu deniyoruz. Öteâlemden duygu bedenimiz (astral beden) faal olduğundan savunma mekanizmaları etki edemiyor. Varlık gerçekte ne tip düşünce formları taşıyorsa hepsi apaçık ortada. Çünkü ölüm, insanın zihnî ve ahlâkî yapısını değiştirmez.

Bu süreç esnasında varlık, dünyasal inancına, yaşam felsefesine göre manevî havası kuvvetli yerlere benzer yeni bir dünyayla karşılaşır. Sonradan durumu fark edince bunların kendi yaratıcı imajinasyonunun sonucu olduğunu anlar. Ortamın yapısı icabı neye konsantre olunuyorsa, neye ihtiyaç varsa o oluşur. Başka bir deyişle oraya gittiğimizde ne ile karşılaş-

mayı istiyorsak, beklentimiz ne ise onu buluruz. Bunların tümü, varlığın iradesinin kudretiyle paralellik gösteren bir süreklilik taşır. Ölümünden sonra hayat inancı taşımayan kişiler için durum oldukça zordur. Bunlar, büyük teşevvüşe düşerler. Hayatın bir şekilde devam ettiğini gören varlık çok bocalar.

Bu süreçle bağlantılı olarak, geçirmiş olduğu dünya hayatına ait olaylar, sentetik bir hatırlama şeklinde tekrar yaşanır ("Film şeridi gibi gözler önünden geçme" deyimini çoğumuz duymuşuzdur). Örneğin olumlu ya da olumsuz olarak, bir insana ne yaşatmışsak onu kendi bünyemizde hissederiz. Ama çok daha yoğun olarak, çünkü vicdan etkin hâle geçer. Bu durum, olumsuz olaylarda bir iç mücadele hâline dönüşür. O yüzden bu iç mücadeleleri dünyada yaşarsak çok daha

iyi. Zaman ve mekân şartları artık daha hızlı değişiyor. Olabildiğince, her şeyin kontrolü, muhasebesi zamanında yapılmalı. Çünkü zaman bizi daha farklı nitelikte birtakım sonuçlarla karşılaştırabilir.

Olup bitenlerin farkında olabilecek güçte bir varlık, sözü edilen devreleri çabuk atılabilir. Fakat hiç kimse bundan muaf değildir. Bu durumla ilgili olarak Muhammed Peygamber bile "Ya Rabbim, beni kabir azabından koru" demiştir. Burada, bedeninin terkinden sonraki yüksek şuurla ulaşınca, gerçek plânındaki yerini alıncaya dek tedricen geçeceği safhalar ifade edilmektedir.

Yavaş yavaş otomatik imajinasyon devresinden çıkan varlık, idrakli birtakım hissedişlerle "şuurlu imajinasyon" dönemine girer. Yavaş yavaş dünyasal şuurun beslediği kişilikten kurtulur. Tekrar eksiklerini

tamamlamak amacıyla olabileceği gibi, vazife ve sorumluluk almak üzere de bedenlenme hazırlıklarına girer, yeni bir hayat plânı hazırlar. Otomatik imajinasyon devresini geçiremeyen, kendiliğinden atlatamayan varlık, rehberlerce, hamı varlıklarca hazırlanır.

Spatyom aslında dünyadaki işlerin telâfi mekânı değildir. Orası bir öğrenme, dünya ise uygulama yeridir. Artık fark ediyoruz ki ekilenler sadece öteâlemde biçilmiyor. Yaptığımız birtakım işlerin karşılığını hemen yaşarken alıyoruz. Ve maalesef o boyutta yapılacak asıl işleri, şimdi eksik bıraktıklarımızın telâfisini yapmakla uğraştığımızdan, erteleyip duruyoruz. Bu yüzden asıl marifet, buradaki asıl amacımızı ve gerçek ihtiyaçlarımızı fark etmemiz ve bunu bilerek daha şuurlu yaşamamızdır. ■

META FM
105.6

**LÜTFEN
SORULARINIZ VE
DÜŞÜNCELERİNİZLE
YAYINLARIMIZA
SİZ DE KATILIN.
YENİ ÇAĞ'IN
FREKANSINDA
BULUŞALIM.**

BİLGİ ÇAĞININ RADYOSU
Dinleyiniz • Dinletiniz

Yolun Cevapları

Varlık: Andre Luiz

Hayatın size yüklediği vazifeleri gerçekleştirirken, vicdan sesine kulak verip, yaşamı mutsuzluktan uzak ve sakin bir şekilde yaşayabilirsiniz ve yaşamalısınız.

İnsanların problemlerine üzülmeyen onlara yardım ediniz, çünkü onlar bu problemleri kendileri çözmek istemektedirler.

Olayların dış görünüşlerine bakarak değerlendirmeyip, iç vizyonunuzu harekete geçirirseniz sonunda her şeyi anlarsınız.

Düşüncelerinizi gerçekleştirirken herhangi bir ihtiyacınızı düşünerek işinize bütün kaynaklarınızı ayırın. Vazifeniz bunu size kelimelere gerek kalmadan hissettirecektir.

Eğer siz hedeflerinize ulaşmada herhangi bir başarısızlığa uğradıysanız, bunun için sorumlu aramayınız. Bunun yerine yanlışlığı en iyi şekilde düzeltmek için gerekeni yapınız.

Eğer siz vazifenizi doğru olarak yaparsanız, bundan faydalanacak olanlar sizin işinizin değerini vermek ve deneyimlerinizi paylaşmak için çok uzaklardan gelecektir.

Herhangi bir kararsızlık anında konuyla ilgisi olan arkadaşlarınızın fikirlerine değer veriniz. Ancak en sonunda verilecek kararın hep sizin kararınız olmasına dikkat ediniz.

Sempatik bir davranış size şimdi ve gelecekte mutlaka bir kapı açacaktır.

Çok sıkıntılı ve üzüntülü zamanlarda bile ağırbaşlı ve idrakli davranınız. Çünkü sonunda yaptıklarınızla karşılaşacaksınız.

Size karşı yapılan hareketler sonucu özür dilendiğinde, yapacağınız olumlu hareketler kendi yararınıza olacaktır.

Epröv ve zorluklar artmış görüldüğü zaman sabır ve umudunuzu koruyun ve Tanrı'nın her zaman ve kesinlikle en iyiyi yaptığını düşünerek çalışıp hizmet ediniz. ■

Medyom: Francisco Candido Xavier
İspanyolcadan Çeviren: İsmet Yalçın

BİLİM NİÇİN BİRARAYA

TARİHSEL KÖKLER ve ÇAĞDAŞ SORUN

BİLİM ve din arasındaki sorunlu ilişkiler, çağdaş Batı kültürünün başlangıcından bu yana görülmesine karşın, kökleri; Aydınlanma'dan ve modern bilimin doğuşundan beri Batı'da teoloji ve kültür arasındaki ilişkideki radikal değişikliklerde yatmaktadır. Bu değişikliklerin başlangıcı ise çok daha uzakta, kadim Yakın Doğu'da ve Yakın Doğu'nun ürettiği tek tanrılı imanda yatmaktadır. Bilim ve dini biraraya getirmek için, tarih bakımından eskilerde kalmasına rağmen, hâlâ gelişmeye ve şu andaki yüzüylü şekillendirmeye devam eden bu çağı biraz hatırlamalıyız.

İncil'in yazıldığı günlerden beri Yahudiler ve Hristiyanlar, var olan her şeyin Yaradanı ve mazlumların, hastaların, ölenlerin ve unutulmuşların Kurtarıcısı olan bir Tanrı'ya inanmışlardır. İlahî yardım için dua eden eski Zebur yazarından, Tanrı'nın, dualarını duyması için bugün sinagoglarda, kiliselerde ve camilerde feryat eden inanana kadar, Kutsal metinlerin insanları, tarihte ve doğada adalet, merhamet ve sevgi ile hareket eden bir Tanrı'ya inandırmaktadırlar. İsrailoğullarını Mısır toprağından, esaretten çıkarıp vaat edilmiş topraklara götüren ve yine, Kudüs'teki tapınağı yeniden inşa etmeleri için Babil'deki sürgünden çıkaran RAB Tanrı'dır. Hristiyanların, Nasıralı İsa'da ve onun hayatında, ölümünde ve yeniden dirilmesinde gördükleri de aynı Tanrı'dır, Pentecost'taki Kilise'yi kuran ve çağın kapanışına dek tarihe kılavuzluk edecek olan da aynı Tanrı'dır.

Yıllar geçtikçe, Tanrı'ya iman; Batının hüküm sürmekte olan felsefeleri bağlamında ve bu felsefeler ile kritik bir gerilim içinde gelişti. Çünkü teoloji; dinsel deneyim, kutsal metin ve geleneğin, hüküm süren kültür bağlamında yürütülen eleştirel bir yansımasıdır. Bö-

ylece Irenaeus, Athanasius, Augustine ve Philo gibi ilk teologlarda Eflâtunculuk ve Gnostisizmin etkisini görmekteyiz. Luther, Calvin gibi büyük Protestan reformcuların aslen kilise teolojisinin iç işleriyle ilgili meselelerle ilgilenmelerine rağmen, Descartes, Hume ve en önemlisi Kant'ın Aydınlanma felsefesi; hem Protestanların ve hem de Katoliklerin düşünceleri üstünde muazzam bir tesir yaratmıştır. Sadece, ondokuzuncu yüzyıldaki Schleiermacher, Ritschl, Har-nack ve Troeltsch ve yirminci yüzyılın ilk yarısındaki Barth, Niebuhr'lar, Tillich veya Rahner ve Lonergan gibi Katolik teologları hatırlansa, yeter. Şimdi ise Siyah, feminin ve diğer özgürlükçü teolojiler, felsefedeki, toplumsal ve politik bilimlerdeki geçerli olan eğilimlerle diyalogu sürdürmektedirler.

Tabii olana dönüşleri, otonom akıla dayanışları, otorite ve metinleri reddedüşleri ile Aydınlanma'nın yeni felsefeleri, şüphesiz, bu süre zarfında Hristiyan teolojisini de radikal biçimde dönüştürdü. Yine de şimdi birçokları, İncil tefsiri ve teolojik metodları dahil çağdaş Hristiyan teolojisini biçimlendiren en büyük etkenin; modern bilimin, onaltıncı ve onyedinci yüzyıllarda doğuşu olduğuna inanmaktadır. Genellikle, Hristiyanlıktaki büyük bölünmenin (ki bu, M.S. 1054'teki Doğu/Batı ayrılımasının ardından ikinci sırada gelmektedir) işaretini Reformasyonun verdiğini düşünmemize karşın, modern Hristiyanlığı İncil kaynaklı dünya görüşünden ve Aristokrasi, Ortaçağ ve Reformasyon düşüncülerinin zengin mirasından ayıran şey; modern bilim, yani Kopernik astronomisi, Newton fiziği ve Darwin biyolojisinin etkisi ve bunun Aydınlanma felsefesi vasıtasıyla yorumlanmasıdır.

Tanrı'nın tarihte ve doğada iş gördüğüne iman, Tanrı'nın dünyanın yaratıcısı olduğuna inanış, Tanrı'nın hikmetinin hayatı koruduğuna ve kadere kılavuzluk ettiğine güven... Tüm bu inançlar, bir zamanlar, üstünde hayatlarımızı yaşadığımız dünyayı ve ebedî kaderimizle karşılaştığımız öte dünyayı anlayışımızın temelini oluşturmaktaydılar. Aziz Paul'un yaz-

ve DİNİ GETİRİLMELİDİR?

miş olduğu gibi, içinde "yaşadığımız, hareket ettiğimiz ve var olduğumuz" bir Tanrı anlayışı; gökler, dünyanın çevresine sarılı iken ve insanlar, bütün yaradılışı da içeren kozmik dramının bir parçası iken, tarih başlamış ve bir sona doğru ilerlerken, hayat ilâhî ve kutsal bir armağan iken ve ebediyet, adalet yolunda şefkat ile çalışanları bekliyor iken, bir anlam ifade ediyordu.

Modern bilimin doğuşu ve indirgemecilik, materyalizm ve natüralizm gibi Aydınlanma felsefeleri, tüm bunlara bir son verdi. Kopernik ile evrenimiz tersine döndü; dünya, Ptolemaik çapalarının onu sabitlediği yerden ayrılıp, engin ve ucu bucağı olmayan, bitmek bilmez bir gece evrenine doğru sürüklendi. Newton ile bu canlı evren; tamamıyla tahmin edilebilir, determinist, saat gibi çalışan düzenliliği ile, Tanrı bir yana, bizlere bile fiil işleyecek yer bırakmıyor gibi görünen, düşünmeyen bir makine hâline geldi. "Akıl Çağı", bilgiye ve davranışa kendinden daha emin bir biçimde yol gösteren bir rehber olarak, vahiy ve dinin otoritesinin yerini aldı. Dünya sıradan hâle geldi ve mucizeler, folkloru havale edildi, dahası unutuldu. Ondokuzuncu yüzyılda birkaç bin yıl olan dünyanın yaşı; artık sayılamayacak kadar çok milyon yıllara çıkmıştır. Bir zamanlar sevgi dolu bir Tanrı'nın ürünü gibi görülmüş olan organik hayatın karışıklığı, Darwinci doğal seleksiyon ve "kör talih" in işleyişleri ile açıklanıyordu. Ahlâkî ve ruhsal soruların vicdan ve takva tarafından ele alındığı, zihnin o içsel âlemi bile, bastırılmış cinselliğin işleri veya kendi fantezilerimizin kaba yansıtımları olarak dünyasal terimlerle yeniden anlaşıldı.

Ondokuzuncu yüzyılın sonunda, bazı teologlar; fikirlerini biyoloji, fizik ve kozmoloji ile uyumlandırma yolları buldular. Öte yanda, tarihin, metinlerin ve doğanın bilimsel metotlarla incelenmesi; Tanrı'nın Kutsal metindeki ve dünyadaki aksiyonuna dair kutsal toprakların

işgali gibi görüldüğünden, diğer teologlar için bu, açık bir çatışmanın ilâniydi. Vaaz verenler veya oturup dinleyenlerin büyük çoğunluğu için bilim ve din, hâlâ alâkasız gibi görünmektedir. Hayatı harikulâde, şefkatli, renklerle ve umutlarla dolu biçimde deneyimleyebiliriz ama bu öznel; nesnel, bilimsel bilginin ve steril, cansız maddenin diyarında hiçbir karşılığı yoktur. Bunun yerine doğa, inananı bekleyen ebedî kaderde oynayabileceği herhangi nihâî bir rolden yoksun, kısır, çıplak bir görüntüye bürünmüştür. Çünkü biz insanlar, bu dünyada dinimiz dışında, yani temelimiz ve hedefimiz için tüm varlığımızın arzusu dışında toplumsal, politik, ekonomik ve ruhsal dönüşüm ile ilgilenen "yabancı bir diyardaki yabancılar" olarak kaldık; dünyadaki ve kozmostaki kadim evrimsel köklerimizden koparıldık. Bu arada evrim, yani tek hakikî drama olan insanlık tarihi için geçici bir sahne olan evrim, bizim kullanımımıza kaldı. Bilimsel bilginin beraberinde getirdiği tomurcuklanan güç ile birleşince, hükmediciliğin Kutsal Metinlerce belirlenen rolü, hızla baskıncılığa dönüştü. Etik, kişinin kendisinin değil de *insan* komşusunun bir meselesi olduğundan, çevre, sömürölmek için çoktan hazır bir hedef olmuştur. Gelecek cenneti işaret ediyor olabilirdi ama bu, insanların içine kabul edilecekleri bir cennet idi, yoksa kozmosu kucaklamak için alçalan ve var olan her şeyi kurtaran bir cennet değil. Dolayısıyla, bugün dünyayı içine çekip almakla tehdit eden ekolojik bunalımın ana köklerinden birisinin, Batı materyalizmi ve teknolojik gücün bir birleşimi olduğunu görmek, o kadar da zor değildir.

Bugün din, özellikle dünyasallaşmış Amerikan kültüründe, daha da marjinalleşmiştir. Yirminci yüzyılın bitimine yaklaşırken, iki dünya savaşının, Soykırımın ve diğer sayısız gaddarlığın şokuyla, hakikate dair herhangi bir iddiayı göreceli hâle getiren bir dinsel çoğulculuk ikliminde, insan ve çevre ıstırabını dürtüleyen bir nüfus patlaması ile, bir kez daha, güvenilir ilhamlar ve geçerli kanaatler için

Kutsal Metinlerdeki ve tarihteki dinsel cemaatlerden dışarı akan o muazzam bilgelik ve öğreti ırmaklarına geri dönebilir miyiz? Bugün çok kişi için Kutsal Metinlerin inancının, ibadet ve dua için temel olan gelenekleri; "çağdaş dünya"nın gündelik olayları içinde tamamen anlamsız görünmektedir.

ünkü çağımız; Apollo ve mikrobilgisayarın, Einstein ve Crick'in, Uzay Mekiği ve yapay kalbin, DNA ve rölativitenin çağıdır. Dinler, böyle bir çağda hâlâ anlam ifade edebilir mi? Göklere baktığımızda, evreni; *Uzay Yolundaki* gibi, yani her birinde milyarlarca yıldız ve sayısız ha-

yat biçiminin bulunduğu milyarlarca galaksiyle dolu bir evren gibi görüyoruz. O zaman, orada *homo sapiens* ve meydana getirdiğimiz dinlerin ne gibi bir "kozmetik" önemi olabilir? Eğer çoğu bilimciler hayatı; karmaşık ama bizimki gibi bereketli bir gezegenin kaçınılmaz biyolojik ürünü, Yaradan tarafından öngörülmeyen bir plân olmaksızın ortaya çıkan bir ürün olarak görüyorlar ise teologlar, hayatın Ruh'un ilâhî hedyesi olduğunu nasıl iddia edebilirler?

Eğer bilimciler dünya üzerindeki her sonuç için doğal bir sebep keşfediyor gibiyse, bir fırtınadan kansere, bir süpernovadan çocuk doğurmaya kadar her şey doğal bir sebep yüzünden meydana geliyorsa, İnsan ve doğa tarihinin rotasına tesir eden serbest bir âmil olarak, Tanrı'yı tekrar nasıl hayal edebiliriz? İbadet sırasında Tanrı'nın Yaratıcı ve rahmet sahibi olduğundan söz edebiliriz ama aslında bu, kaçamak konuşmaktan başka bir şey değil midir?

BİLİMDE TEMELLERİ SARSAN DEĞİŞMELER

Ancak, üç bin yıllık ışıktan sonra dinlerin gümbatımı olabilecek şeyin ortalarında, doğal bilimlerdeki şaşırtıcı keşifler ve Batı felsefesindeki eşit biçimde etkileyici değişimler; teoloji ile diyalog için temelleri yeniden atıyorlar. Rölativite teorisi, kuantum mekaniği, Big Bang kozmolojisi, kaos ve karmaşıklık, insan genetik mühendisliği, sınırüstü matematiği ve yapay zekâ; dünyanın kapalı bir sebep-sonuç şebekesi, tamamen hareket hâlindeki küçük madde parçacıklarından oluşan otonom bir makine olduğuna dair katı ve basitleyici Aydınlanma varsayımına meydan okuyor, hatta bu varsayımı parçalıyorlar. Bunun yerine; birbirleri arasında geniş farklılıklar göstermelerine rağmen, Einstein, Heisenberg, Hubble, Hawking, Godél, Watson ve Crick'in keşifleri tarafından önerilen doğa vizyonları hep birlikte, yüzyıllardan

beri bildiğimizden çok daha açık, seyyal, esrarlı ve karşılıklı-bağlantılı bir doğayı işaret etmekte. "Yeni bilim" in ortaya çıkmakta olan dünya görüşlerinde, tekâmül eden yaratıklar olarak mevcudiyetimize hayat bahşedilmiştir, ben-suuru ve ahlâk etkeni bizi, çevremizdeki evrenden artık ayırmamaktadır.

Big Bang kozmolojisinden; evrenin hayat, zihin ve ruh için olgunlaştığını ve bunun da, diğer her şey gibi, bir başı olduğunu ve bir gün sona erebileceğini keşfediyoruz. Kuantum fiziğinden; doğanın açık, karşılıklı-bağlantılı ve esnek olduğunu ve geleceğin, seçimlerimiz ve filllerimiz yoluyla etkileyebileceğimiz bir şey olduğunu öğreniyoruz. Kimyasal ve biyolojik sistemlerdeki kaos ve karmaşıklık incelemeleri; doğanın kendini örgütlemeye ilgili şaşırtıcı yeteneğini ve bütün doğal süreçlerin zamansal ve tarihî karakterini ortaya koyuyorlar. Genetik kodun keşfedilmesiyle, moleküler biyoloji, dünya üzerindeki bütün hayat arasında Darwin tarafından aranan bağı, biyolojik evrimin anahtarını ortaya çıkardı. Artık bu anahtar, insan hastalıklarının tedavisi etme yeteneğimizi derinden değiştirecek potansiyeli taşımaktadır ama insan doğasının gizlerini etkileyerek "Tanrıçılık oyna-ma"nın uğursuz hayaletini de beraberinde getirir. Ve küresel ekolojinin kırılma yapısına dair gittikçe gelişen anlayışımız, bir yandan doğayla birliğimizin önemini belirtirken, bir yandan da dünya üzerindeki hayatın tamamının geleceğine yönelik sorumluluğumuzu kabul etmemiz için bizi zorlamaktadır.

O zaman evrenimiz; bir kez daha içinde bir yere, bir orijine sahip olduğumuz ve kendisiyle konuşabileceğimiz ve kozmik bir kaderde söz sahibi olduğumuz bir evrendir. Bir kez daha, belki de üç asırdır ilk kez, biz insanlar kendimizi evrende evimizdeymiş gibi hissediyoruz. Bir kez daha, bir kemer meydana getiren kozmik hikâyenin bir parçası olarak bütün ölümlü hayatın neşesini ve üzüntüsünü anlamak ve o zaman, hayatın tamamı ve Tanrı'nın kendini ifşa etmesi yoluyla bildiğimiz hayatın ilâhî kaynağı arasındaki bağlantıyı saptamak üzere, evrenin esrarlı niteliğinden söz edebiliriz. Böyle bir vesile; doğal bilimlerin keşifleri ve din tarafından anlatılan ve de teoloji ve etik tarafından eleştirilen biçimde yansıtılan ruhsal yolculuklar arasında yeni bir uzlaşmayı talep eder.

FELSEFE ve İLÂHİYATTA ENGİN YENİ BİLGİLER

Bizler aynı zamanda, felsefe ve teolojide şaşırtıcı, muazzam bir değişiklik içinde yaşamaktayız. Descartes, Hume ve Kant'ın Aydınlanma yazılarında başlayan ve cenaze çanlarını Whitehead, Wittgenstein, Quine ve Heideg-

ger'in yazılılarıyla duyan modern dönemin sonuna tanıklık ediyoruz. Bilhassa, yakın zamanlarda bilim felsefesi içinde, Popper, Hanson, Hempel, Kuhn, Polanyi, Toulmin, Holton, Feyerband, Lakatos ve diğerlerinin yazıları yoluyla ortaya çıkan **toy empirisizmin sonunu** görmüş-tük. Halbuki bir zamanlar, duyu-verilerine muğlak olmayan biçimde başvurduğumuzu düşünürken; bugün, bütün verilerin, teori yüklü olduklarını biliyoruz. Bir zamanlar bilimin; teorilerini, böyle verilerden tümevarım yoluyla çıkardığını ve temel teorilerinin basit bir genişletilmesiyle ilerleme yaptığını düşünürdük. Artık teori ve kanıt arasındaki rotanın, çok daha karmaşık ve dairesel olduğunu ve ilerleyişin bazen, bütün dünya görüşümüzdeki yoğun ve aralıklı değişmelerle geldiğini biliyoruz. Bir zamanlar, rakip teoriler arasından seçim yapmanın tamamen rasyonel olduğunu, bütün objektif sorgulayıcılar arasında fikir birliğinin hızla sağlanabileceğini düşünürdük. Artık biliyoruz ki teoriler arasından seçim yapmak; bilimcilerin tutunduğu metafiziksel, estetik ve hatta dinsel önyargılar tarafından etkilenmektedir ve fikir birliği nadiren sağlanmaktadır.

G

eçen üç yüz yıl içinde din filozofları; şimdilerde kendi alanları ve bilim arasında ortaya çıkmaya başlayan benzerlikleri fark etmişlerdi. Bilhassa Ian Barbour ve Arthur Peacocke gibi düşünürlerin öncü çalışmaları ve yakın zamanlarda ise Nancy Murphy, Holmes

Rolston, Tom Torrance, John Polkinghorne, Nicholas Wolterstorff ve birçokları gibi filozof, bilimci ve teologlar sebebiyle; **bizler artık bilim ve dinin, nesnellik ve öznellik zıt kutuplarında olmadıklarını biliyoruz. Bunun yerine, onlar; kendi ayrı kurumlarını ve dünya üzerindeki ana inançları tehdit etmeksizin, birbirlerinin bilgilerini, metotlarını ve keşiflerini yararlı biçimde paylaşabilecekleri bir süreklilik oluşturmaktadırlar.** Benzer biçimde, teoloji çevreleri de din ve bilimle yönelik "iki dünya" yaklaşımının gölgelelerinden gittikçe daha fazla çıkmaktadırlar. Protestanlar ve Katolikler arasındaki ekümenik hareket ve Hristiyan teolojisinin artık diğer dünya dinleriyle karşılaştığı dinlerarası bağlam; dinsel doktrinlerin hipotetik karakterinde yeni bir açıklığı ve bilimsel kültür dahil, hüküm süren kültürün ışığında, özeleştirel bir düşünüş ihtiyacını harekete geçirmektedir.

ETKİLEŞİM İÇİN YENİ OLASILIKLAR ÇAĞI

Bundan dolaydır ki bizler, tamamıyla

yeni olasılıkların çağına doğru gitmekteyiz. Din; batıl inançlarından kurtulmak için bir kez daha bilime ihtiyaç duymaktadır çünkü din, kaçınılmaz biçimde "Tanrı'nın böyle sevdiği" dünya hakkında hakikat iddialarında bulunmaktadır, bunlar kanıtların bitap düşürücü mahkemesine karşı tartılması gereken iddialardır. Daha da ilginç, bilim; mutlak otorite ve yegâne ve de tek anlama gelen hakikate dair haksız iddialarını açığa çıkarması için dine ihtiyaç duymaktadır. Evren; bilimin ve dinin tek başlarına tamamen açığa çıkarabileceğinden çok daha gizemli ve çok daha sonsuzdur. İnsanlığın ve doğal ortamın acil öncelikleri; doğa hakkındaki keşifler, uygun teknolojinin bize sağladığı güç, çevrenin yaradılışında var olan değer ve kendimizi, bütün türlerin gelişebileceği bir geleceğe hasretme gereği arasında dürüst bir etkileşimi talep etmektedir. **Artık teoloji ile bilim arasındaki, geçmiş yüzyıllardaki, o birbirine kıpırdayacak imkân vermeme durumuna daha fazla katlanamayız çünkü bu durum, doğayı Tanrı'sız ve dini dünyasız bırakmaktadır.** Bu meydana geldiğinde, kayıp ruhsal vasıtalarının boşluğunu dolduracak bir şeyler için bilime arzu duyan kültürümüz; "kozmetik kendini gerçekleştirme hareketi" ve "fizik hayranlığı" gibi kulağa bilimselmiş gibi gelen bir lisanla sarıp sarmalanmış Yeni Çağ illüzyonları için kolay bir lokmadır. Bu arada "doğasılaştırılan" dinler, toplumsal yanlışları düzeltmeye ve hayat yolculuğu için mânâ ve destek sağlamaya çabalarken, ahlâkî iddialarını ikna edici veya ruhsal rahatlatıcılığı etkin kılmaya muktedir değildir çünkü bilgi ile ilgili iddiaları güvenilir değildir. Bilim ve dinin birbirlerine muhalif olarak görülmelerine de izin veremeyiz çünkü dine, güvenilirliğine mal olacak "yaradılış bilimi" veya bilime, masumiyetine mal olacak "bilimsel materyalizm" gibi bir karşılıklı zafer çatışmasında kilitlenip kalacaklardır.

Bunun yerine, artık teoloji ve bilim arasında yaratıcı bir etkileşime başlama zamanı gelmiştir: her bir ortağın bütünlüğünü onurlandıran ve saygı duyan bir etkileşim, kanaatlerin özeleştiriyile sahip olunduğu ve dürüst tahahhütlerin ödüllendirildiği bir etkileşim, genel geçer doğal bilimlerin en sert teorilerine ve genel kabul gören teolojinin en merkezî durumlarına özellikle odaklanan bir etkileşim, küresel insan ve ekolojik çevrelerin kaygılarına geniş anlamda hizmet etmeyi hedefleyen bir etkileşim. ■

(CTNS Bülten'den Çev.: Yasemin TOKATLI)

Sembollerin Dili

Hazırlayanlar: Güzin ÖZDOĞAN, Selman GERÇEKSEVER

(Geçen Sayıdan Devam)

Onların evren tanımlamalarında, Zuni Kızılderililerin, kartalı, beşinci anayön olan Zenit'te güneşin yerine konulurlar (altıncısı Nadir, yedincisi insan yerine konulan Merkez'dir) (CAZD, 256 - 257). Bu, Yunan inancına uyan, "**dünya eksenini**" üzerinde anlam bulur. Yunanlılara göre **kartal**, dünya sınırlarının yarısındaki, Delphes Omfalos'unun düşey çizgisini belirlemeye yardım eder. Bu amaçla, dünyanın eksenine çıkışın Zenit'in doğuşunu ve güneşin yörüngesini izlerler. **Kartal**, Zeus'un yakınında olduğu gibi, Hint Tapınağında da, en büyük Uranien Tanrısının yerine düşünülür, dolayısıyla "yıldırım ve gökgürültüsü efendisi" olarak kabul edilir (*).

Alexander'in yorumuna göre kartalın açık kanatları, haçinkiler gibi, şimşekğin kırık çizgilerini anımsatırlar. Alexander "**şimşek-kartal**" ve "**haç-kartal**" imajlarında, biri avcılarını öteki köylülerinkini andıran iki medeniyet sembolü bulur. Bu yazara göre, "**Yıldırım Kuşu**" deyimini dile getiren "Tanrısal Uranien Kartalı", başlangıçta göçebe avcılarının, savaşçıların, fatihlerin başlıca uygarlık amblemiydi. Tıpkı haçın (çift çenekli mısırın yeşermesini andıran Meksika'nın, yaprağı andıran nişanı) tarımsal uygarlığın amblemi olması gibi... Hint kültürünün başlangıcında, bir şey Kuzey'i, soğuk ve erkek kutupsallığını temsil ederken, öteki ise dişi kutupsallık anlayışıyla Güney'in, kırmızının, nem ve sıcaklığın belirleyicisiydi. Burada unutulmaması gereken şey, bir önceki cümlede anlatılanların işleyişinin (Kuzey ve Zenit, Güney ve Nadir), ön ve arka ya da alt ve üst gibi birbiriyle ilişkili olmasıdır.

Fakat zaman içinde, her iki uygarlık birleşti, köken olarak çelişik olan bu iki sembol, biraraya gelmeye ve karışmaya başladı: "Ba-

sit geometrik şekilli haçın, ovaların kızılдерilileri için bile, şahin ya da yerden çıkan mısır bitkisinin çenekleri gibi **geniş kanatlı kartal** sembolü olması şaşırtıcıdır. Bu sembol, hiçbir Avrupa etkisi olmadan, tamamen yerli usulüne göre seçilmiştir...". Genel bir biçimde, **Asur ve Zeus kartalı** olarak bilinen **Gökgürültüsü Kuşu**, zaman geçip kültürler karışıkça, Haç'la sembolleştirilen "**Evren ve Verimlilik Tanrısı**" olmuştur (ALEC, 120).

Bu iki kültürel etabın birleşmesinde, Uranien ve Kitionien güçlerinin birbirine denk olacakları söylenebilir mi? Batıdaki feodal ikonografinin incelenmesi, kartal ve aslanı sık sık karşılaştırarak ve bunlara yaklaşarak, bu hipotezi doğrulayacaktı. Aztekleri çağrıştıran iki büyük savaşçı kabileden biri Kartal Şövalyeleri, diğeri ise Jaguar Şövalyeleri (MYTF, 193). Aztek inancına göre hâlâ, savaşa gönderilenlerin kalpleri Güneş Kartalı'na besin sağlamaya yarıyor. Bunlara "**Kartal'ın insanları**" deniliyor. Savaşa gidenlerin ve **Güneş Kartal'**ına adanan insanların simgesel değerleri aynıdır: Her ikisi de güneşi besliyor ve devinimi sırasında ona eşlik ediyorlar.

Jaguar'ın ve **Kartal'**ın bu simgesel ortaklıkları, Aztek imparatorunun şatafatlı tahtının ifadesinde yeniden anlam bulur: İmparator, bir **kartal** tüyü üzerine oturmuş ve sırtını bir Jaguar postuna dayamıştı (SOUA). İki Amerikalının Hintlilerdeki, Kartal-Jaguar ortaklığına benzer birçok birlikteliğine örnek verilebilir.

Gök-toprak ikilisinin bir başka anlatımı, Veda'larda belirtilen **kartal**-yılan çelişkisinde de görülür: Kökeni aslında **kartal** olan

(* Kaynak: DICTIONAIRE DES SYMBOLES, Jean Chevalier, Alain Gheerbrant

efsanevi Garuda kuşuyla tanımlanmıştır bu ilişki. Ateş gibi parıldayan Güneş Kuşu, kendisi de güneş kökenli olan Vişnu'nun binek aracıdır. Garuda, "yılanların düşmanı" anlamına gelen nâgâri ya da yılanların yok edicisi anlamına gelen nâgântaka olarak da belirtilir. **Kartal**'ın ve Yılan'ın ikiliği, evrensel olarak Gök ve Yer arasındaki düalliteyi ya da meleğin şeytana karşı mücadelesini gösterir. Kamboçya'da Garuda, "güneş" ırkının hükümdarlarının, Nâgâ ise "ay" ırkının hükümdarlarının amblemleridir. Garuda, uçuşan söz, üç kıtalı Veda (Eski Hinduca yazılmış ilk şiir ve din metinlerine verilen ad) Tanrı sembolü olarak kabul edilir; aynı zamanda **kartalin**, Hristiyan ikonografisinde benimsenen şeklidir.

Garuda, gücün, cesaretin ve **kartalin** görüş keskinliği sebebiyle sahip olduğu özelliklerinin yanında, zekâsının da simgesidir. Hiç kuşku yok ki, uçuş gücünü gösteren, Uranien ve güneş etkisiyle donanmış olan **kartal**, çok doğal olarak koruyucu, yol gösterici kuş ve görünmeyen boşluklardan şaman ruhunu çeken ruhsal pompa görevlerini üstlenir. Amerikan ve Asya gelenekleri birbirine uyar ve birbirlerini sürekli olarak desteklerler. Bu da yalnızca iki kıtanın şamanik uygulamalarında, kartal tüyünün benzer şekilde kullanılması yoluyla gerçekleşir. Bu yüzden, Sibiry'a'da Şamanlar uzun süre dans eder, bilinçsizce yere düşer ve ruhu, **kartallar** tarafından çekilen bir kayıkla göğe taşınır (ELIC, 315). Bununla birlikte, Pavitsolarda ve Kuzey Amerika Kızılderililerinde, bir Şaman tarafından bulunan ve ucunda bir **kartal** tüyü olan bir uzun sopa, hastanın başının üzerine konulduğunda, **kartalla** Şamanın sihirli uçuşlarında olduğu gibi, hastalık giderilmiş olur. Aynı kültürel alanda temel bir inanış; bir ağacın dallarındaki tüm hasarlara, tıpkı bir ilâç gibi çare bulması için, **kartalin** bu kozmik ağacın tepesine konmuş olmasını gerektirir (KRAM, 266; ELIC, 247). Yol gösterici ve "ruhsal pompa" görevini yapan da, kahraman Tösthük'ü aşağı dünyadan yukarı çıkarmak için kurtaran da büyük **kartaldır**. Bir dünyadan öbürüne geçme yeteneği-

ne, yalnızca O sahiptir. İki kez can çekişen bir kahramanı, dünyaya tekrar gelmeden önce, ona tekrar can verebilmek için yuttu. Bu kadar belirleyici imajlar, içe kapanma yoluyla bir ruh temizliği yeterliliği gösterirler.

Kartal, Gallilerin bir öyküsünde; "dünyanın ilk insanların" bir üyesiydi. Kartal; karatavuk, baykuş, geyik ve sombalığı gibi başlıca yol gösterici hayvanlardandır. Kelt mitolojisi, Mabinogi de Math'da, Blodenwedd isimli karısının sevgilisi tarafından öldürüldüğünde **kartal** şekline dönüşen Llew'in başkalaşımı dışında, başka bir görüntüden bahsetmez; fakat Galya sikke ve madalya bilgisinde (nümizmatik'te) bu konu yeterince sık olarak görülmüştür. Burada söz konusu rol, İrlanda'da şahin tarafından gerçekleştirilmiştir. (CHAB, 71-91; LOTM, 1, 206-207).

Kartalı Şamanların uygarlaştırıcı kahraman tanrısı yapan Uno Harva tarafından söylenen bu Sibiry'a efsanesindeki "ruhsal pompa" ve yol gösterici imajıyla birleşmiş olan Tanrı'nın ilk örneksel imajını tekrar ele alıyoruz: **Tanrı**, **kartalı**, hastalık ve ölüm taşıyan kötü düşünceler altında yıpranan insanların imdadına yollar. Fakat insanlar, mesajcılarının dilini anlamazlar. Bu kez Tanrı, **kartala**, insanlara Şamanlık yeteneği vermesini söyler; **kartal** tekrar iner ve bir kadını gebe bırakır; böylece bu kadın ilk Şamanı doğurur (HARA, 318).

Batı geleneği de, **kartala** olağanüstü yetki verir. Bu yetki, **kartalı**, dünyadaki olağan işlerin üstüne getirir. Bu yüzden, ölümsüz olmamasına rağmen, bir gençleştirme gücüne sahiptir; güneşe maruz kaldığında kuşun tüyleri yanar, ardından temiz suya dalar ve böylece yeni bir gençlik bulur. Bu olay, su ve ateş arasında bir geçişi içeren, büyü ve öğrenme olaylarıyla karşılaştırılabilir.

Keskin bakışı, aynı zamanda bir ileriye görüş çağırıştır. Hristiyanlık âleminde, ölünün ruhunu Tanrı'ya doğru döndürmek için, karnatlarının üzerinde taşıdığı kabul edilir. Bir iniş uçuşu, ışığın yeryüzüne inişini gösterir.

(Devam Edecek)

VARLIĞIMIZ ve MEDİTASYON (*)

Müçteba ERKMAN

SIK SIK bana sorduğunuz sorularınızın cevaplarının çoğunu bu hazırladığım konuşmamda bulacağınıza eminim. Bazı cevapları biliyor iseniz tekrar okumanızda bir sakınca yoktur, bilakis bilginizin titreşimleri rezonansa geçerek daha da kuvvetlenir. Şayet ilk defa okuyorsanız biraz dikkat ve sabırla okumanız gerekir. Bunu yaparken de yine mantığınıza uygun gelmiyorsa kabul etmekte ısrarlı olmayın. Kabul etmemek de kararınıza kalmış bir şey. Fakat mevcut bilgilerinizle zan ve tahminlere kalkışsanız hayatınızdaki en büyük hatayı yapmış olursunuz. Çünkü verilen yanlış kararlar daima bir esasa dayanmadan yapılanlardır.

Gerçekler hiçbir zaman tartışılmazlar, onlar neyse odur. Bilhassa **yaşanarak bilinen gerçekler en doğru olanıdır.** İşte ben de bu yolda edindiğim bilgileri sizlere sunmaktayım. Şimdilik anlayışınızdaki farklılıkları bir yana bırakın. Kültür seviyeniz ilerledikçe farklılıklar da daralacaktır. Bilgiler ilâhî nizam tarafından insanlığa sunulan

(*) Bu yazı, yazarın ABD'de yaptığı bir radyo konuşmasından alınmıştır.

cevherlerdir. Onları anlayabilmek için merak etmek yeterli değildir. **Bilgi edinmek için çaba göstermek ve gerekirse fedakârlık yapmak icap eder.**

İnsanlar kendi mantıklarına uyan kararlar iş yaparlar. Mantık ise hafızaya kayıt olunan bilgilerden oluşur. Hafıza ise şuurlu grubu ile görevli beyin hücrelerinin aracılık yaparak

Yaşanarak bilinen gerçekler en doğru olanıdır.

kaydettiği titreşimlerin deposudur. Fakat bu depo beyinde olmayıp "sfer" yahut "eter" denen ortamdadır. Daha ileri gitmeden evvel beynin kabiliyetleri üzerinde durmayı faydalı görüyorum.

BEYNİN FAALİYETLERİ

Beyin her düşünce ve hareketimizin sorumlusu olan kompleks bir parçamızdır. Beynin çeşitli düşünce anlarındaki aktivitesi "Electroencephalogram", kısaca EEG denen ölçü aletiyle grafik kâğıdına kayıt olunabilmektedir. Belirli düşüncelerin grafik kâğıdına aynı şekilleri çizmesiyle birlikte bilgisayar kayıtlarına geçirilir. Bu su-

retle de beyin dalgalarının analizini yapmak mümkün olur. Bu dalgalar beyin tarafından biyolojik palslar hâlinde sinir sistemini uyarır. Buna "Post Stimulus Histograms" denir. EEG ile yapılan kayıtlara da "Cryptography" adı verilir.

Beynin belirli kısmındaki dalga boyları beden o bölgeye ait hareketlerini kontrol eder. Zedelenen bir yerin tamiri ve iyileşmesi gibi. Bu dalga boyları beyin şuurlu grubuna

dahil hücreciklerin marifetleridir. Aynı zamanda bu hücrecikler bir ağ gibi diğer beyin hücrecikleriyle de irtibatlı olduklarından şuur grubuna dahil olan beyin hücrecikleri bir diğerinin aktivitesinden haberdardır. Yani bu gruptaki düşünceyle meşgul olanlar (hayal gücü ve şifacılık gibi) beyin dalgalarının güçlenmesine sebep olurlar. Yogiler belkemiğinin yedi bölgesindeki enerji merkezlerini bu yolla uyandırarak beyin dalgalarının güçlenmesine katkıda bulunurlar. Meydana gelen elektrik palsları sinir sistemiyle de diğer hücreleri haberdar eder.

Beyin dalgalarının saniyede 10 Hertz civarında olduğu

ölçü âletleriyle belirlenmiştir. Bu şarjlar EEG kayıt cihazındaki grafikleri meydana getirmeye yeterlidir. Grafiklerin okunması da tıp âleminde başlı başına bir konuyu teşkil eder. Bilhassa beyin arızalarının tedavisinde büyük faydalar sağlanmıştır. Ayrıca suçluların beyin aktivitesindeki farklı kayıtların oluşması emniyet görevlilerini yakından ilgilendirmektedir.

DALGA TIPLERİ

Bilgisayarların yapısı da beynin çalışma prensiplerine uygun olarak yapılmıştır. Bu suretle beyin hücrelerinin analizini yaparken ölçü âletleri bize daha sağlıklı bilgiler vermektedir. EEG kaydedicisi aynı anda 8'den fazla dalga çizgisini, yani beynin aynı andaki sekiz ayrı bölgesindeki aktiviteyi gösterebilmektedir. Bu da başın o bölge üzerine konan kablo uçlarıyla elde edilir. Saniyede 8 ile 13 ritm arasında değişen bu frekansların bir kodu olduğu görülmüştür. Bunlara ALFA dalgaları denir. Bu frekansları oluşturan şarjlar 1 voltun 30 milyonda biri kadardır. Frekans ve voltajlar daima değişim hâlinindedir. Hepsinin ölçüsü kendi karakteriyle orantılıdır. ALFA ritmlerinin beynin hangi bölgesinde meydana geldiği açıklanabilir. Meselâ en geniş olanı başın arkasında boyunca birleşen sinirlerin toplu olduğu bölgedir. Gözler kapalı, bir şey düşünülmediği zaman (meditasyon durumu) ve gözler açık hayal kurulurkenki kayıtlardaki farklar kıyaslandığında düşünce anındaki ALFA palslarından bir

baskı görülmüştür.

Beynin özel mekanizması olan haberleşmeye bir örnek vereyim. Alfa titreşimleri bilhassa görüşle ilgilidir. Gözün retinasına düşen görüntü milyonlarca toplu optik sinir hatlarıyla beynin ilgili hücrelerine alfa palsları hâlinde haber taşır. Burada, radar veya televizyon prensiplerini hatırlarsak, görüş ile ilgili hücreler arasında da devamlı bir sinyal taraması vardır. Demek oluyor ki milyonlarca beyin hücrelerinin bir görevi de elektrik palsları meydana getirmektir. Böylece görüntüyle modüle olan palslar alıcılıkla görevli hücrelere iletilir. Bu hücreler karar verici hücrelere irtibatlıdır ve aktiviteleri gereğince işlerini görürler. Kısaca hücreler tarayıcı-hedef bulucu-karar verici-kararı tatbik edici olarak görevlendirilmişlerdir. Bunlar çok alçak potansiyelindedirler. Radarların hedefi tarayışı, buluşu, topları yönlendirip ateş etmesi yukarı-

Bilgi edinmek için çaba göstermek ve gerekirse fedakârlık yapmak icap eder.

daki işleme çok benzer.

Uyku esnasındaki beyin hücrelerinin rüya ile ilgili olanlarının titreşimleri DELTA uslubuna girer. Uyardırıcı seslerin modülasyonu delta ritminde ikazları meydana getirip yine görevli hücreleri uyarır. Zevk ve eğlence gibi titreşimlerin etkileri ise TETA grubu frekanslarla sınıflandırılırlar.

Yukarıda, hafızanın, suuraltıyla görevli beyin hücrelerinin kayıt titreşimlerinin deposu ve bu deponun kafanın içinde

olmayıp eter denen ortamda olduğunu söylemiştim. Bu ortam ise kâinatı ve evrenleri içine alacak kadar geniştir. Fizikî bedeninin bir parçası olan beyin, bedenle beraber yaşamını yitirdiğinde hafızanın ölmediği saptanmıştır. Asıl bedenimiz ruhumuz olduğuna ve ölmediğine, yani sonsuza dek var olduğuna göre hafızamızla da bir bağlantısı olmalıdır. Bunlarla birlikte ruh tekrar bedenlendiği zaman bir evvelki bedenli hayatını hatırlayamıyorsa, aklımıza hafıza ile bağlantılı olabilir mi diye bir soru gelebilir. Bu da ilâhî düzenin bir prensibi olarak plânlanmıştır. Ancak yüksek suuruyla bağlantı kurabilen hassas kişiler için bu bir sorun değildir.

Ruhumuz fizikî bedeninin asıl yaratıcısıdır ve buna semavî beden denir. Beyin fizikî bedeninin içinde fakat beyin titreşimleri semavî bedeninin içindedir. Ruhî bedeninin gelişmesi ister bedenli ister bedensiz olsun, hafızaya kayıt olan bilgilerle orantılıdır. Yani ruh astral âlemde de öğrenme durumundadır. İlahî düzen gereğince yaradılışın en son kademesine

varabilmek için öğrenmekten kimse muaf tutulmamıştır. Hayatın gerçeklerini bilmek ve onları yaşamak mecburiyeti vardır. Bunun için gerektiği kadar enkarne olunur. Tekrar tekrar bu sıkıntılı hayatı yaşamak istemeyenler, zihin kapılarını açık sunulan bilgileri almaya çalışmalıdırlar.

Öğrenme isteği kuvvetli olanların kalbine bilgi tohumu atılmış olur. Kalp şakrasının yayınladığı titreşimler sinir sistemiyle baştaki epifiz bezine irti-

batlı olduğunda bu bezden salınan sıvı zihin denen beyindeki kayıt hücrelerine uyarımları iletir. Alınan yeni bilgilerle şuuraltında kayıtlı olan eski bilgiler birleşerek ortaya MANTIK denen yeni titreşim grubu çıkar. Bu da kişinin hayat tecrübeleri ve kültür seviyesinin olgunlaşmasıyla değişecektir. Yine beyindeki muhakeme ile ilgili hücreler şuru meydana getirirler. Salgı bezlerinden yayınlanan sıvı yoğunluk muhakeme ile görevli hücrelerin kontrolündedir. Sıvının sinir sistemindeki geçirgenlik derecesi de şuru kontrol eder. Yine aydı yolla düşünceler sinir sistemiyle bütün enerji merkezi olan şakraları haberdar eder. Meselâ başın üstündeki TAÇ şakrası şuurüstüyle bağlantılıdır. Bu gruptaki görevli beyin hücreleri altıncı duyu, telepati, geleceği bilme, astral vizyonlar gibi titreşim frekanslarıyla uğraşırlar.

İlâhî düzenin kanunları gereğince yaptığımız bir plân vardır. Hayatımızı bu plâna göre uyguladığımızda yaradılışımızın maksadına çalışmış oluruz. Ruhsal gelişmelerinde başarılı olanlar astral âlemden dünyada bilgiye susamış kişilere rehberlik yapmakta görevlendirilirler. Bunlara GURU denilir.

Yüksek şuurun titreşimleri ilham alıcılık frekansı derecesindedir. Bir şair, bestekâr, ressam, heykeltıraş, kompozitor, mucit gibi kişiler daima şuurüstleriyle temas hâlinindedirler. Fizikî yapıları aynı olan bu kişilerdeki yeteneklerin herkeste olmayışının sebebi yine evvelki hayatlarında bu yaşamları için kendilerini hazırlamış olmamalarından ötürüdür.

Bilgiler dünya yaratılalı beri ilâhî düzen tarafından kozmosta var edilmiştir. Onların bilinmesi için herkese imkânlar verilmiştir. Sadece bunu istemek ve gerekli metotları tatbik etmek lâzımdır. İşte meditasyon, şuurumuzu istirahat hâline koyup yüksek şuurumuzu aktif hâle getirme yolu oluyor.

Sağlam kafa sağlam vücutta olur, sağlam zihin de sağlam kafanın içindeki beyin hücrelerinin sıhhatli fonksiyonuyla mümkündür.

HÜCRELERİMİZİN SAĞLIĞI

Sağlam ve sıhhatli bir bedeni de sıhhatli hücreler oluşturur. Hücreler bölünerek çoğalırlar. Bu aktiviteyi de Deoksiribonükleik Asit, kısa adı DNA veya RNA temin eder. Kromozomlardan da hücreler meydana gelir. Kromozomların sağlığı da ihtiyacı olan vitaminlerin alınmasıyla mümkündür. Vitaminler enzim sistemiyle metabolizmayı ayarlarlar. Hayatın devamlılığı için protein, yağ, karbonhidratlar, mineraller ve sıvı ortamındaki vitaminlerin de çok önemli olduğu görülmektedir. O hâlde kısa bir örnekle vitaminlerin neye yaradığına bakmakta fayda görürüm.

A vitamini gözleri kuvvetlendirir, kemikleri takviye eder, deri ve saçların sıhhatli olmasını sağlar. Balık, havuç, ıspanak, sebzeler ve yumurtada bulunur.

B vitamini hazmı kolaylaştırır, sinir sisteminin ve kalbin normal çalışmasını sağlar. Pirinç, buğday, fıstık, sebze, sütte bulunur.

C vitamini yara ve yanıkların iyileşmesinde, kolesterolün azalmasında, gribe karşı korunmada faydalıdır. Limon, portakal, domates, karnıbahar gibi ürünlerde vardır.

D vitamini kemik ve dişlerin kuvvetlenmesinde iş görür. Balık yağı, sütte çoktur.

E vitamini kanın sulanmasında, ciğerlerin korunmasında etkilidir. Soya fasulyesi, sebze yağları ve yumurtada vardır.

Vitaminler hakkında detaylı bilgiler vitaminleri konu alan kitaplardan alınabilir.

Burada şunu da ilâve etmek isterim: Hücrelerin güçlenmesi için gerekli protein, et türlerinden sağlanabilir. Ancak etler hayvanın acı ve ıstırabını, onu öldürene karşı olan nefretini taşıyan titreşimlerle doludur. Hayvanlar da gıdalarını yeşilliklerden aldığına göre et yemek şartı diye bir şey yoktur. Zaten insan yapısı et yiyen türler hiç benzemez. Et yeme ruhî gelişmeyi geciktirmektedir. Tavuk, balık gibi beyaz etlerde sinir olmadığından bunlarda bir ıstırap kaydı yoktur ve yemek de zararlı değildir. Protein asitten oluşur ve bunun da vitaminleri vardır. Hücrelerin atomları çekirdeğin etrafında yoğun hâdedir.

Hücreleri yok eden veya onları düzensiz kılan şeyler zararlı yiyecek ve içeceklerdir. Alacaklarınızı lezzet, zevk ve nefsiniz için değil, evvelâ bedeniniz için neyin faydalı olduğunu ön plânda tutarak almalısınız. Diğer taraftan bedene en zararlı uyarılar, stresten doğar. Üzücü hadisleri işitmek, çirkin manzaraları görmek gibi.

(Devam Edecek)

Bunu takip eden on yılda, fizikçiler kuvvetli nükleer etki üzerine bir teori geliştirdiler: **kuantum kromodinamiği** ya da kısa adıyla KKD. Bu teori proton ve nötronların daha temel bir parçacık olan kuarktan türediğini savunuyor. Her proton ve her nötron üç kuarktan oluşuyor, bu kuarklar da gluon denilen güç taşıyıcı partiküller tarafından birarada tutuluyorlar.

1960'larda Harvard'dan Sheldon L. Glasghow, Trieste Uluslararası Teorik Fizik Merkezi'nden Abdus Salam ve diğerleri, elektromanyetizma ve zayıf nükleer etkinin aynı elektrozayıf etkinin tezahürü olduğu fikrini ortaya attıkları zaman, bu alanda birleşmeye yönelik çok önemli bir adım atılmış oldu. Hem kuantum kromodinamiğinin hem de elektrozayıf teorisinin dünyadaki belli başlı (Stanford'daki SLAC, Batavia'daki Fermilab ve CERN gibi) parçacık hızlandırıcı laboratuvarlarında yapılan titiz deneylerle geçerliliği kanıtlanmıştır.

Buna rağmen bilim adamları Standart Modeli kanıtlar kanıtlanamaz onu inkâr giriştiler. 1983'te Carlo Rubbia, CERN'de kendi yönetimi altındaki bir grubun elektrozayıf etkiyi taşıyan partiküller olan Z ve W 'yi bulmak dışında, görünürde Standart Modelde aykırı olan "monojet" fenomenini de keşfettiğini bildirdi. Glasghow olayı şöyle aktarıyor: "Rubbia, CERN'in Stan-

PARTİKÜL METAFİZİĞİ

* John HORGAN - Çev: Gamze SARI *

dart Modeli onaylamakla kalmayıp onu kendi elleriyle mezara gönderdiğini söyledi."

Rubbia, Z ve W partiküllerini keşfettiği için Nobel ödülünü aldı ama kısa bir süre sonra monojetlerin Standart Teoriye aykırı olmadığı anlaşıldı. Bu arada kuramcılar daha derin bir teori arayışı içinde Standart Modeli bile aşmışlardı. Kuantum kromodinamiği ve elektrozayıf teorisinin sistemdeki her elemanın temelde değişmeden transformasyon geçirmesine -aynadaki yansıma ya da rotasyon gibi- izin veren "geçirgen" kuramlar olması teorisyenleri teşvik ediyordu. Simetri denen bu özellik birçok partikül fizikçisi için geçiğin ve güzelliğin bir simgesi hâline gelmiştir.

1970'lerin başında Glasghow ve öğrencisi Georgi, SU (5) dedikleri bu tarz bir teori geliştirdiler; bu teori hem elektrozayıf hem de kuvvetli etkileşimleri ortaya çıkarabiliyordu. Bu "büyük birleşik teori" o zaman için rahatsız edici gelen bir kehanette bulunuyordu. Görünene göre kuarklar nötrinolara, elektronlara ve

(Geçen Sayıdan Devam)

bu onların antimadde tamamlayıcılarına dönüşebiliyordu; bunun anlamı da kuarklardan oluşan protonların kararlı olmadığı ve zaman içinde bozunacağıydı. Gerçi herhangi bir proton için hesaplanan yarızaman (daha sonra Weinberg, Georgi ve Helen Quinn tarafından yapılan hesaplara göre) güneşin yaşından bile daha fazlaydı ama fizikçiler bu tahmini yeterince çok sayıda protonu izleyerek test edebilirdi.

Günümüzde dünyanın her tarafında yarım düzineden fazla bölgede inşa edilmiş proton-bozunma detektörleri var. Bunların çoğu uzaydan gelen kozmik ışınlardan etkilenmemeleri için yerin altında hatırı sayılır bir derinlikte inşa edilmiştir. Ama yapılan birçok gözleme rağmen proton bozunması fenomeni henüz gözlenememiştir.

SU (5) teorisini deneysel olarak kanıtlama zorluğu yalnızca alternatif teorilerin -süpersimetri adı verilen daha geniş bir yaklaşımın-yolunu açmıştır. Süpersimetri madde-

yi oluşturan partiküller olan fermionlar ve kuvvetleri ileten bosonlar arasında derin bir simetri olduğunu kabul eder. Bu anlayış, bilinen her parçacığın "sparticle" adı verilen nispeten ağır ve süpersimetrik bir eşinin olmasını gerektiriyor. Süpersimetrimin çarpıcı bir özelliği de bu kurama göre kuvvetin başka boyutlara genişletilmesi suretiyle artırılabilirdir. Nasıl bir astronot dünyanın iki boyutlu yüzeyinin üzerine çıktığında küresel simetrisini görebiliyorsa, kuramcılar da daha çok boyutlu bir bakış açısından baktıklarında parçacık etkileşimlerinin daha süptil tabiatını anlayabiliyorlar.

Kuramcılar çeşitli süpersimetrik büyük birleşik teorileri ve hatta kuantum yerçekimi teorileri de geliştirdiler. İkincisine bir örnek, yerçekimini ileten parçacıklar olan gravitonların, gravitino denen süpersimetrik eşleri olduğunu iddia eden **süperyerçekimi kuramıdır**. 1980'lerde süperyerçekimi o kadar umut verici görünüyordu ki, Cambridge'den Stephen B. Hawking bile bunun uzun zamandır aranan **"tam ve birleşik fizik teorisini"** temsil edebileceğini söyledi. Ama kısa bir zaman sonra bu kuram, gravitonları noktalar olarak belirleme zorunluluğundan dolayı matematiksel engellere takıldı. Sıfırla bölünmenin sonsuz ve dolayısıyla

anlamsız oluşu gibi noktasal parçacıkları kapsayan hesaplar da mantık hataları içeriyordu. Geçirgen kuramlar fizikçilerin elektromanyetizma üzerine modeller geliştirmelerine yardımcı olmuş, nükleer güçler de bu sorunu çözmüştü. Ama zaman ve mekânda neden olduğu deformasyonlarla yerçekimi daha da radikal bir yaklaşım gerektiriyordu.

Birçok fizikçiye göre **süpersicim (superstring) teorisi** bu yaklaşımı sağlıyor. Bu teorisinin başlangıcı oldukça alçakgönüllü bir şekilde oldu. 1970'lerin başında kuramcılar kuvvetli nükleer etkinin ipliğe benzer yapıda bazı parçacıklardan çıkabileceğini öne sürdü. Keman tellerinin değişik titreşimleri nasıl farklı notalara yol açıyorsa, aynı şekilde bu iplikli yapıların titreşimleri de kuvvetli etkiyle ilgili farklı parçacıklara yol açıyordu.

Bu yol bir süre sonra kuantum ve gluonları kullanan çok daha başarılı metot lehine terk edildi. Ama sicim teorisinin 1970'lerin sonunda Queen Mary College'den Michael B. Green ve California Institute of Technology'den John H. Schwarz tarafından süpersimetrik anlayışla yaşama döndürüldü. Green ve Schwarz hayretle süpersimetrik sicimlerin yerçekimi dahil doğadaki tüm güçleri tekrarlayabildiğini gördüler. En iyi olan da şuydu: Noktaların yerine sicimlerin konması, diğer kuantum yerçekimi teorilerindeki mate-

matiksel problemleri ortadan kaldırıyordu.

Bu teori, fiziksel gerçeklik hakkında bazı konularda zoraki kabullenmeler gerektiriyordu. Sicimlerin 26 boyuta uzandığı düşünülüyor; bunun yanında sicimin protonun büyüklüğüne oranı, bir protonun güneş sisteminin boyutuna oranına denk olarak düşünülüyor. Planck ölçeği denilen bu makroölem anlaşılabilir ve erişilebilir her deneysel metodun çok ötesinde. Buna rağmen bu kuram fizikçiler ve gitgide artan bir oranda matematikçileri çapaşık dokusuyla büyülemeye devam ediyor. Gerçekten de önde gelen süperstring teorisyenlerinden olan Edward Witten, fiziği olduğu kadar matematiği de etkilemiştir. Ama analitik yetenekleri dillere destan olan Witten bile, süpersicimleri fiziksel fenomenlere bağlamakta zorlanıyor. Yakın bir geçmişte Witten, normalde partikül fiziğinden ziyade, genel izafiyet kuramcılarının tekelinde olan kara delikler kuramının süperstring teorisyle arasındaki uçurumu kapatmayı başardı. 1991'de Witten, süpersicim teorisinin kara delikleri nasıl açıklayabileceğini gösterdi; bu konudaki makalesi ise hâlâ devam eden bir kuramsal faaliyet patlamasına neden oldu.

Kara delikler hakkında 20 yıl önce Hawking tarafından belirtilen bir bilmecenin çözülmesini de süpersicimler sağladı. Hawking, kuantum et-

kilerin kara deliklerden enerjiye, dolayısıyla kütle yayımına yol açacağını ve bu sürecin sonunda kara deliğin kaçınılmaz olarak "buharlaşacağını" ortaya koydu. Bunu "Kara delikler o kadar da kara değildir." sözüyle özetlemişti. **Bir kara delik -en azından teorik olarak- kendisini yaratan süreçlerin bir kaydını veya başka bir deyişle bilgisini içerdiği için buharlaşması, daimi bir bilgi kaybına yol açar.** Hawking, yalnızca, kuantum mekaniği veya genel izafiyet teorilerinin geliştirilmesi suretiyle çözülebilecek bir paradoks açığa çıkardığını belirtmişti.

1993 Ekiminde Physical Review Letters'da yayınlanan bir makalede, Stanford'dan Leonard Susskind, süpersicimlerin bu paradoksu nasıl çözebileceğini açıklıyor. Susskind'in ifadesine göre Hawking'in işaret ettiği bu para-

doks, genel izafiyet teorisine yerleşmiş, farklı izleyicilerin belli bir zaman mekân kesişmesinde saklı bilgiyi aynı şekilde gördüğü fikrinden kaynaklanıyor. Ama süpersicim teorisine göre, **farklı izleyiciler farklı bakış açılarına sahip olabilir. Tek bir izleyici için geçmiş bilgisi korunmuş olur.**

Bu fikrin karşısındakiler, bu çalışmanın fizik bile olmadığını çünkü deneysel olarak ulaşılabilen fenomenlerden çok uzak olduğunu söylüyorlar. Susskind buna artık geleneksel yöntemlerle fiziksel ilerlemelerin gerçekleştirilemeyeceğini söyleyerek cevap veriyor: "Benim için şu son derece açık: Eğer geçmiş on-yirmi yılda ortaya çıkan bu sorular cevaplanacaksa, bu, adım adım ilerleyen deneylerden el-

de edilen bilgilerle olmayacak. Bu şekilde Planck ölçeğine erişmek umutsuz bir çabadır. Bunun tersini savunan insanlar kaçınılmaz olarak konu dışında kalacaklardır." Witten bu görüşü daha yumuşak bir üslupla ifade ediyor: "Deneyler olmadan da son derece iyi idare edebileceğimizi düşünüyorum ama insanın gösterdiği sabıra da saygım var."

Faraday doğanın tek bir kuvvet tarafından yönetildiği düşüncesini terk etmenin neden bu kadar zor olduğunu herkesten iyi ifade etmiştir: "Eğer bu umut gerçekleşirse, üzerinde çalıştığım güç değiştirilemeye özelliği içinde ne kadar muhteşem ve yüce, ve insanlığın önünde açılacak bilgi hazinesi ne kadar geniş olabilir?" ■

Scientific American,
Şubat 1994 sayısından

Hedef, bedenlenmiş ruhların, fizik ölümün ötesinde başlayacak olan safha için kendilerini hazır duruma getirecek çeşitli tecrübeler geçirebilmelerini sağlamaktır. Dünya, ruhların derslerini öğrendikleri, böylece, sonsuz hayatı takip eden safhası için gerektiği gibi hazırlandıkları bir okuldur. Bu hedefe ulaşmanın en iyi yolu, ruha, zihne ve bedene en dolgun ifadesini verdirebilecek bir hayat yaşamaktır. Böyle yapmakla, varlığın üç kademesinde de bir uyum kurulmuş olur.

SILVER BIRCH

BALAYINDAKİ HAYALET

"Genç çift düğün gecesini yalnız geçirmeyi umuyorlardı, fakat 24 no'lu odalarında fazladan bedavacı bir misafirle karşılaştılar."

hIGHLAND Falls, New York'tan L.T.M.P. Fellenz ve eşi Judith, düğün geceleri olan 14 Haziran 1966 Salı gününü, Concord, Massachussets'deki Colonial Oteli'nde geçirmeye karar verdiler. Kendilerine Lowell yolu boyunca uzanan güzel bahçelere bakan, manzaralı 24 numaralı, ikinci katın batı cephesindeki balayı odası verildi. Geniş gelin yatağı, doğu cephesindeki duvar boyunca ortalanmıştı. Karşısında ise uzun zamandır kullanılmayan bir şömine vardı.

Fakat gelin için akşam saatleri, evlilik mutluluğundan daha farklı şeyler içeriyordu. On gün sonra 25 Haziran 1966'da otel yönetimine aşağıdaki mektubu yazdı:

"Gece yarısı bilinmeyen bir varlığın odada olduğu hissi ile uyandım. Gözlerimi açtığımda yatağın benim bulunduğum tarafından 1,5 metre ötede solda grimsi bir 'şekil' gördüm. Belirgin bir insan şekli değil, ayakta duran gölgemsi bir kütle idi. Bir dakika kadar hareketsiz durduktan sonra şöminenin karşısında duran yatağın baş ucuna doğru yavaşça 'yüzdü'. Birkaç dakika durduktan sonra görüntü yavaşça 'eriyerek' kayboldu.

Çok korkutucu bir tecrübeydi. O kadar korkmuştum ki bağıramadım. En küçük noktama kadar donmuştum. Gecenin geri kalan kısmında uyuyamadım. Görüntü ile ilgili mantıklı bir açıklama bulmak için çabaladım. Tüm perdeler kapalı olduğundan Ay'ın bir yansımaları olması mümkün değildi.

Kocam, bu olaylar olurken uyuyordu. Ona sabah hayaletimsi ziyaretçiden bahsettiğimde, benimle dalga

geçerek 'hayaletin' oda ücretine dahil olduğunu söyledi."

Bayan Fellenz şöyle devam ediyordu: "Eğer zamanınız varsa, bu konuda bir cevap rica ediyorum. Bu hayaleti benden başka kimsenin görüp görmediğini merak ediyorum. Şimdiye kadar hiçbir zaman hayaletlere inanmazdım. 'Davetsiz misafiri' gördüğüm zaman tamamen uyanıktım. Bu yüzden bunun hayal ürünü olmadığını eminim."

Bayan Fellenz şöyle bir açıklama da getiriyordu:

"Hatırladığım kadarıyla oteliniz 1716' da kurulmuştu. Son 250 yılda bütün hayaletlerin görünmesine yol açacak bir olay otelinizde olmuş olabilir."

14 Temmuz 1966'da Colonial Otel'i'nin sahibi Loring Grimes nazik bir şekilde mektubu cevaplandırdı:

"25 numaralı odadaki 'hayalet' ile ilgili ilginç mektubunuza teşekkürler. Bu tür tarihî ve hatıra dolu bölgelerde doğmuş ne ben, ne de herhangi bir Yeni İngiltereli'nin (New Englander) sizin hikâyenizden şüphe etmesi için bir neden yok. Otelimiz şimdi olduğu gibi geçmişte de yaşamıştır. Şimdi benden başka 'birilerinin' burada oturduğunu öğrenmekten mutluluk duydum. 'Hayaletin' kibar ve asil biri olması otelin politikasına da uymaktadır. Balayınız gibi önemli bir olayda hayalet tarafından korkutulmuş olmanızdan büyük üzüntü duyuyoruz. Kocanızın bu korkutucu tecrübenizi paylaşamamış olmasından da üzüntü duyuyoruz. Bir erkeğin, düğününde iyice korkutulması bir Concordian inancıdır.

Evlilik mutluluğunuzu paylaştığınız oda, geçmişte iç savaş sırasında yaşamış Dr. Joseph Minot adında bir doktorun evine dahildi. Bu hayalet, hasta ziyareti yapan iyi yürekli doktor olabilir. Eğer edebiyatla ilgili bir kişi iseniz bunun yeni evlilere iyi bir evlilik üzerine öğüt vermek üzere cesaret toplamaya çalışan Ralph Waldo Emerson olduğu söylenebilir.

Eğer bağımsız tabiatlı biri iseniz evlilik de-

nizine yeni giren yeni New York'lulara hikmet veren Henry David Thoreau'nun tekrardan görünmüş olabileceğini söyleyebilirim. Tabii ki otelin 250 yıllık tarihinde, eğer bir sihribazlık sonucu değilse, balayı gecesinde ortaya çıkma olayları vardır. Otelde tabakları kırıyor, kalasları gıcırdatıyor, yağı eritiyor ve bazen yaptığımız kokteyllerin dozunu dahi artırıyorlar.

Yapacağımız tek şey size evliliğinizde başarılar dilemek, balayınız için otelimizi seçtiğinizden dolayı teşekkür etmek ve 22 dolarınızı en iyi dileklerimizle iade etmektir. Hayalet ve balayı süiti ücrete dahildir.

Davetsiz misafir olan bu ruhun ilgilendiği tek kişinin sadece siz olup olmadığının anlaşılması için bir daha gelmek ister miydiniz? Kısaç bir hayalete inanır mısınız?

Saygılarımla, Loring Grimes, Otel Yöneticisi."

Judith Fellenz; Grimes'in mektubu üzerine onu şu şekilde cevaplandırdı: "İlk Salem cadılarının torunu olmasam da, bizim anlaşılmaz hayalet beni üçüncü nesilden algı eğilimi yüksek biri olarak ziyareti için uygun bulmuş olabilir. Çünkü annem ve büyükannemin her ikisi de benzer ruhsal tecrübeler yaşamıştı."

(Yazan: James WILLERT - Çev.: Özgür TOPAL
Kaynak: FATE, Mart 1983)

TEKİNSİZ EV

BİR zamanlar tekinsiz bir evde yaşamıştım. Burası, ne yaşlı bir adamın ailesini katlettiği bir şatoydu, ne de baltalı katilin, kurbanlarının organlarını formaldehit şişelerinde sakladığı bir mahzendi. Oklahoma kentinin banliyösünde, üç yatak odalı sıradan bir evdi. Yerler gıcırdamıyor, bodrumdan acayip gürültüler gelmiyordu. Kapılar gıcırdadığı zaman da menteşeleri yağlayınca sorun çözü-lüyordu.

Ama eve taşındıktan bir süre sonra garip şeyler olmaya başladı. Kontak anahtarı ya da gözlük gibi şeyler, koyduğum yerden birkaç dakika sonra ortadan kayboluyordu. Kısa bir ara-

madan sonra onları buluyorduk ama bırakmış olduğumuz yerde değil.

Bir gün evde tek başıyordum. Öğle yemeğim için sandviç hazırlıyordum. Sandviçi tezgâhın üstüne koydum ve bir an için yan tarafa döndüm. Başımı tekrar geri çevirdim. Sandviçin yerinde yeller esiyordu. Başka bir seferde de, yine akşam yemeği için hamburger pişirecektim. Evde benden başka kimse yoktu. Spatulayı aradım ama bulamadım. Her yere baktım.

Mutfak takımlarının bulunduğu çekmeceleri olduğu gibi masaya boşalttım; yoktu. Oturma odasına, yatak odasına, garaja, yani bakabileceğim her yere baktım. Sonunda bu işten vazgeçtim. Ama mutfaka döndüğümde spatula masanın üstünde, döktüğüm malzemelerin ara-

sında duruyordu.

Bu tür şeyler ben hep evde yalnızken oluyordum. Acaba hayal mi görüyorum diye merak etmeye başladım.

Bu sorunun cevabını sonunda buldum. Karım Teresa'yla ben bir sabah yatakta kalarak uzun süre yastık kavgası yapmıştık. Tabii yatak harabeye dönmüştü. İyice yorulmuştuk ve yataktan çıkıp öğle yemeği yemeye karar verdik. Yatak odasından çıkalı beş dakika olmuştu. Karım bir şey almak için odaya geri döndü.

"Yatağı ne zaman topladın?" diye sordu bana. Hayatımda hiç yatak toplamamıştım.

"Hayır, yatak filan toplamadım." dedim.

"Hayır. Yapmışsın. Gel de bak."

Yatak odasına gittim. Yatak mükemmel bir biçimde toplanmıştı. Köşeler içeri sokulmuş, yastıklar kabartılmış, çarşaf lar düzeltilmişti.

Uzun bir süre birbirimize bakakaldık. Sonra iki normal insanın yapacağını yaptık: Giyindik ve evden olabildiğince hızla çıktık.

O evden taşındık, daha sonra da sattık. O evden ayrıldığımızdan beri artık bizi rahatsız eden bir olay olmadı. Ama bazen yeni sahiplerini arayıp arada sırada küçük eşyaların kaybolup kaybolmadığını öğrenmek istiyorum.

(FATE'den çeviren: Beril ANILANMERT)

SALLANAN DİŞ

BEN muhasebecilik yapıyorum. Vergi zamanı müşterilerimden biri, dört yaşındaki kızı Corinne'le büroma gelmişti. Uzun at kuyruğu saçları olan bu sarışın kız annesinin yanında duruyordu. Ama bir yandan da çok ciddi bir şekilde beni süzüyordu. Vergilerle olan işlerimiz bittiğinde, Corinne bana, "Ağzınızda sallanan bir dişiniz var." dedi.

Şaşkınlık içinde ona baktım, bu arada dilimle ağzımın içini taramaya başlamıştım.

Annesi kızdı: "Corinne, sus bakayım." Corinne'in istenmeyen şeyler söylemesi ilk defa olmuyordu galiba. Kız bir iki dakika yine sessizliğe büründü ama yine bana bakıyordu. Ve birdenbire, "Ağzınızda sallanan bir dişiniz var." dedi tekrar.

Annesi kızına dönüp çok ciddi bir tonda, "Corinne, sessiz olmazsan seni arabaya bırakırım. Orada tek başına beklersin." dedi. Kız parlak mavi gözlerini odanın içindeki eşyalara çevirdi. Aynı anda, ağzımda, daha önce hiç fark etmemiş olduğum sallanan bir diş buldum. "Ama ağzımda gerçekten sallanan bir diş var." dedim şaşkınlıkla.

Annesi anlamsız gözlerle bana baktı.

Sonra Corinne'e, "Sen bunu nereden biliyorsun?" diye sordum. Omuzlarını silkti. Bu kız galiba bir durugörür diye düşünüyordum. Ne harika bir hediye. Ama annesinin onu nasıl azarladığını hatırladım hemen. Annesinin yüzündeki rahatsızlığın korkuya dönüştüğünü gördüm. Annesi hemen evraklarını topladı ve muhasebe konusunda sorum olursa onu arayabileceğimi söyleyerek hızla büromdan çıktı.

Kendi kızımın, Corinne'in yaşında olduğu zamanları hatırladım. Zelly adını verdiği bir oyun arkadaşı vardı kızımın. Hiçbir aile üyesi Zelly'i görmüyordu. Ama onun yaşadığını hepimiz kabul etmiştik.

Kızım Evanne okula başladıktan bir gün sonra, Zelly'den epeydir söz etmediğini hatırladım. "Zelly bugünlerde nerede?" diye sordüğümde, düşünceli bir şekilde durdu ve "Zelly okulu sevmedi ve gitti." dedi.

Acaba çocuklar gerçekten doğal durugörür mü? Biz büyükler onların yeteneklerini desteklemeliyiz ve olumlu amaçlar yönünde nasıl kullanacaklarını öğretmeliyiz.

Evet, olaydan bir gün sonra dişimi kontrol ettirmek için dişçime gittim. ■

(FATE'den çeviren: Beril ANILANMERT)

BENLİĞİN ÖTESİ:

AŞKIN KİŞİLİKLE ŞİFA ve ŞUUR

Yazan: Allan Cooperstein
Yayınlanmamış doktora tezi

Hangi psikolojik faktörlerin ruhsal şifa, psişik şifa, dua tedavisi, elle dokunma şifası ve iman şifasından kaynaklanmış olabildiği ileri sürülen şuur-madde etkileşimlerle alakası vardır? Bu uygulamaların altında yatan, bilinen psikolojik eğilimler var mı? Şifacıların zihinsel işleyişleri şifaya mı özgüdür yoksa onlar da, sıradan insan faaliyetlerine mi benzemektedirler? Bunlar, aşkın kişilikle şifa yapan kişilerin deneyimlerini açıklarken cevap vermeye çalışacağım soruların bazılarıdır.

Aşkın kişilikle şifa metotları; tedavi etmek için şifalı bitkiler, ilâçlar vs. gibi fiziksel nesnelere bağlı olmayan, kültürel yönden geleneklerin dışındaki şifa teknikleridir. Bunun yerine tedavi etkileri, şifacılar tarafından bilinmeyen ve kanıtlanmamış enerjilere, ruhsal varlıkların aracılığına veya sıra dışı (örneğin, "psişik") insan faaliyetlerine atfedilir.

İlk önce, her tür şifacı tarafından yazılan birçok kitabı iyice inceledim. Ondan sonra, terim ve kavramları tanımlayıp sınıflayan uzun bir süreçten sonra şifa deneyimlerinin çeşitli safhalarını açıklayan önemli ibareler çıkardım. Bu tanımlar şuurla ilgili alanlar içinde düzenlendi: dikkat, ben duygusu, bilişsel süreçler, bedensel ve fizyolojik özellikler, duygusal, şuuraltı süreçler, çevreyle ilişki ve farkında olma, zaman hissi, değişen anlam ve motor davranış. Bu çalışmadan ortaya çıkan envanter, Aşkın Kişilikle Bağlantılı Deneyimler Envanteri (AKBDE) olarak adlandırıldı. Bu envanter, şifacıların son iki tedavi örneğini, yazılı ve sözlü metinlerini karşılaştırmak ve tektip biçimde analiz etmek için kullanıldı.

Son safhada Mary Baker Eddy, Harry Ed-

wards ve Dean Kraft gibi ünlü şifacılar tarafından yazılan on kitabın içeriğini inceledim. Sonra, kontrollü deney ve klinik koşullar altında, test edici bir etki gösteren on kişilik bir başka grupta Rosalyn Bruyere, Janet Quinn ve Mietek Wirkus da bulunmaktaydı.

Sonuçlar gösterdi ki; "tedavi"nin başında çoğu şifacı, "merkezleme" (konsantrasyon) ve meditasyon duası gibi meditasyon tekniklerini kullanarak zihinsel süreçlerini düzenlediler. Başlangıçta diğer duyuşsal bilgi bir kenara bırakılıp, deneyimin tek bir safhasına (örneğin zihinsel bir imaj veya mantraya) dikkat odaklanır. Dikkatin tekrar yönlendirilmesi; şifacının hassasiyetini artırarak iç (beden/zihin) ve dış (fiziksel) çevrelere doğru yönelten bir farkındalık değişikliğine sebep olur.

Sözel düşünce, bazen "içsel sessizlik" noktasına kadar azalır. Düşünce daha az rasyonal, tahlilci ve eleştirel hâle geldikçe, yüksek seviyeden duygusal reaksiyonlar hissedilir. Bir zamansızlık hissi bildirilebilir. Şifacı; zihinsel imajlar, semboller ve fiziksel duyular şeklindeki anı, bilgi-taşıyan sezgilerle sonuçlanan genellikle şuuraltı işlemlerine daha fazla erişmeye başlar.

"Enerji", titreşimler, ritmik duyular ve sıra dışı sıcaklık veya soğuk gibi sıradan olmayan fiziksel duyular deneyimlenebilir. Bazı şifacılar bedenlerinin ve sınırlarının tam farkındalığını kaybeder ve şahsı kimliklerinin eridiği hissini yaşarlar. En yoğun hâlinde iken şifacılar; şifa verilen kişi, bir nesne (örneğin sarkaç), inanılan bir "enerji" (örneğin prana veya Chi) veya ruhsal veya bedensiz varlıklar gibi dikkatin üstünde yoğunlaştığı nesnelere kendilerini bırakarak geçici olarak, "kendilerini kaybederler".

Aşkın kişilikle şifa deneyiminin özü, şifa verenin şuur ve şuuraltı inançlarıyla şekillenmiş

realitede metafizik bir değişme olabilir. O zaman şifacının bir mitsel realiteye yoğunlaşması ve onunla özdeşleşmesiyle oluşturulan varlıksal değişim, çoğu aşkın kişilikle tedavinin kilit noktası gibi görünmektedir ve belki de eski ve modern şamanik uygulamalarda bulunması bir tesadüf değildir.

Bu araştırmada toplanan veriler; şuur araştırmaları, yaratıcı süreçler, ipnozda ileri sürülenlere (özellikle fantezi ve sindirilmiş dikkat) benzer bilişsel süreçler, meditasyon içinde benlik düzenleme, ruhsal ve parapsikolojik deneyimler gibi bilinen araştırma alanlarında tanımlanan süreçlerle bir ilişki taşıyor gibi görünen, şifacıların zihinsel süreçlerinin belirli unsurlarını açıklamaktadır.

Bu araştırmayı genişletmede bir sonraki adım, büyük bir şifacı grubunu incelemek üzere kendi kendini yöneten bir araştırma aracı olarak AKBDE'nin net bir hâle getirilmesi olacaktır. Veriler; eğitimli ve eğitimsiz ve şifacı olmayan bireylerden oluşan büyük örneklemeler içinde bu-

lunan şifa deneyimlerinin aralığını araştırmak üzere analiz edilecek bir faktör olacaktır. Bu prosedür, deneysel çalışmalar için denekleri elemede düşünölebilecek başlıca deneysel özellikleri netleştirecektir.

Ek olarak, AKBDE ile kişilik değişimleri ölçümleri, yaratıcılık, ipnoza yatkınlık, zihin meşguliyeti, ego-keyfiyeti, zihinsel imaj, mistik veya parapsikolojik inanç/deneyimler arasında ilişki kurulmalıdır. Bu envanter, aşkın kişilikle şifa yapan kişilerin esas kategorilerini tanımlayan özelliklerini ayırt edecek ve "normal"ler ve aşkın kişilikle şifa veren kişilerin oluşturduğu grupları karşılaştıracaktır. Bu materyallerin faktör analizi; psikolojik parametrelere dayanan şifacı tiplerinin sınıflandırılmasının da yardımıyla aşkın kişilikle şifa ile ilişkili özelliklerin belirgin biçimde gruplanmasını verecektir. ■

Çev.: Afife ÇEBİ

*Kaynak: MISAHA Newsletter,
Nisan-Haziran 1995*

TAVAN ÇÖKERKEN

Dora M. PETTINELLA

Babamın ağızına kadar pahalı elbiselerle dolu olan küçük odasını düzenlerken, nefes nefese kalırdım. Bu nedenle içeriye çok seyrek girerdim.

Babam, elbiselere aşırı meraklı bir kişiydi. Elli senede otuz takımdan fazla elbise eskitmişti.

Bu küçücük oda ve bir biblo rafı, süveter, gömlek ve elbiselerle tika basa doluydu. Bir gün çıkması muhtemel bir yangın tehlikesinden korkuyordum.

Birkaç ay önce bir sabah, yeniden düzenlemek için odaya girmeye karar verdim. Tavana baktığımda birtakım lekeler gördüm; bu arada duvarlardaki çatlaklar da dikkatimi çekmişti. Hemen New York'taki apartman dairemizi inşa eden yöneticiyi çağırdım. Zaman geçirmeden bir su tesisatçısıyla birlikte geldi. Bizim ve üst katın döşemelerindeki boru tesisatlarını kontrol ettiler, fakat herhangi bir arıza bulamadılar. Her şeyin kontrol altında olduğunu, üzölecek bir şey olmadığını söyleyerek gittiler.

Bir hafta sonra, odanın içindeki gri lekele-
rin kurumuş kan gibi hafif paslı bir renge dönü-

tüğünü gördüm. Endişem giderek artıyordu. Tekrar yönetici ve su tesisatçısını çağırdım. Onlar ise tekrar geçen sefer olduğu gibi üzölecek bir şey olmadığını, her şeyin yolunda olduğunu söylediler. Mr. Fernando (yönetici) içeriye girerek beni odadan dışarıya çıkardı. Endişe edilecek bir şey olmadığını ve çevreyi sık sık tedirgin etmem gerektiğini söyledi.

Üçüncü kez odaya bakmaya gittiğimde, giriş duvarını, ışıklar saçan küçük kabarcıklarla kaplanmış vaziyette gördüm. Bu küçük kabarcıklar zaman zaman kırmızı bir renk alarak, sanki beni uyarmak ister gibi titreşiyorlardı. Çok etkilendiğim.

Daha fazla beklemeden odayı boşaltmaya başladım. Kollarımdaki son elbiseyle odadan dışarıya çıkarken, tavan ve duvarlar yarılarak aralarından sular akmaya başladı.

Yönetici geldiği zaman, döşemenin üzerindeki yapı döküntülerinin, molozların sebep olduğu mezbelelik karşısında şaşkın bakakaldı.

Yöneticiyi dinleseydim, babam herhalde intihar ederdi. ■

(FaATE'den Çeviren: Mehmet ÖNCÜ)

İÇGÖRÜ ve AÇILMA

Nefes ve Meditasyonun Gücü

8-14 Haziran 1996'da Valbella'da düzenlenecek inziva
Beden, Kalp ve Ruhun Bütünleşmiş Açılışı

Psikolojik ölüm ve yeniden doğuş süreçlerini, şefkat ve birbirine bağımlılık gibi evrensel temaları, bağımlılık ve bütünlük, şifa ve affediş ve de ruhsal yolun vaad ettikleri ve zorluklarını birlikte araştırıyoruz.

Bu özel inziva sırasında Holotropik Nefes Çalışmasının gücü ve Budist nefes ve kalp meditasyonları ile çalışacağız. Bu çalışma kutsal müzik, mandala çizimi, Doğu ve Batıdan teorik ve geleneksel öğretilerin sunumları ile desteklenmektedir. İnziva; profesyonel eğitim kadar kişisel şifa ve açılışı da hedeflemektedir.

Holotropik Nefes Çalışması; Stan ve Christina Grof tarafından geliştirilen, derin bir içsel araştırma metodudur. Tecrübeler derin nefes, müzik çeşitliliği ve gerektiğinde odaklanmış beden çalışması ile kolaylaştırılan enerji boşalımı yoluyla uyandırılmaktadır.

İçgörü Meditasyon (Vipassana) nefes ve beden, kalp ve beden ve de hayatımızı yöneten evrensel kanunların farkındalığına ait elde edilebilecek basit bir eğitimidir. Kalbi açan, zihni berraklaştıran ve huzurlu ve özgür bir biçimde yaşamaya izin veren bir yoldur.

İnziva şekli; bir sabah meditasyonu ve dersini, bir öğleden sonra nefes çalışma seansını ve mandala çizimini içermektedir. Akşamlar ise Grof'un sertifikalı eğitmenlerince yönlendirilen

küçük gruplar hâlinde meditasyon ve münazaraları içermektedir. Nefes çalışması, her seansta aynı eşle yapılmaktadır. İnziva sırasında katılan her kişi iki kez nefes alma ve eşinin nefes almasını iki kez destekleme fırsatına sahip olacaktır.

Dersler, İngilizce olarak verilecektir. Fransızca ve Almancaya simültane tercüme yapılacaktır. Küçük grup paylaşımları ise Fransızca, Almanca, İngilizce ve Çekce olacaktır.

Stanislav Grof; suurun sıradan-olmayan hâlleri ve insanın gelişmesi konusunda otuz yıllık deneyime sahip olan bir psikiyatrist ve düşünürdür. Dünyanın her yanında atölye çalışmalarında bulunmuş, dersler vermiş ve çok sayıda kitap yazmıştır.

Jack Kornfield; Tayland, Burma ve Hindistan'daki manastırlarda bir keşiş olarak eğitildi. Bir Vipassana meditasyon öğretmeni, bir klinik psikolog olan Kornfield, *İçgörü Meditasyon Derneği* ve *Spirit Rock Meditasyon Merkezi*'nin kurucusudur. 1974'den beri çeşitli inzivalarda dersler vermektedir ve birçok kitap yazmıştır. ■

Bilgi ve Kayıt için:

Irène Scheidegger

P.O.Box 155

CH-3000 Berne 16, İsviçre

Tel: (41) 31 951 50 10

Çev: Yasemin TOKATLI

Hiçbir zorluk yoktur ki, sizin onu yenmeniz ve sonunda ruhen daha kuvvetlenmiş olarak çıkmanız için, içinizde ve dışınızda size yardımcı olacak kuvvetten daha büyük olsun. Sizin dünyada varoluşunuzun bütün hedefi budur; yani derslerinizi öğrenmek ve bu sayede daha donanmış hâle gelmek.

SILVER BIRCH

SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 84

5.2.1966

Üstün Tesiri Yakalayamamanın İstirabı

"Tek taraflı değil, varlık muhakkak ki, müspet veya menfi birtakım tesirlerle beslenir, yani tesir almayan hiçbir mevcudat ve varlık mevcut değildir. Kapalı devre içerisinde kalması ise, daima aynı dozda tesirlerle ünsiyet peyda etmesidir. Veyahut bu tesirlerin kalitesi gittikçe düşme göstermektedir. Bunları da müşahede edebilirsiniz. Böylece fert, kendi komplekslerinin tahribinde, kendisine gerçek mânâsıyla rehberlik edecek ilhamdan, sezgiden ve müşahededeki tek kanalla istifade etmek mecburiyeti içerisinde kalır. Bu da sadece muayyen bir realite anlayışının ıstırabını doğurur. Hep aynı şeyi arzu etmek, aynı ihtirası yaşatmak ve aynı kaliteyi muhafaza etmek demektir. Bu kimse için tekâmül seyrinin pek ağır bir hareket tarzı gösterdiğini söyleyebilirsiniz. İşte böylece insanlar, gittikçe ıstıraplı hâller içerisinde kalırlar. Demek ki ıstırapın bir mânâsı da, ferdin kendi komplekslerini tahrip etmekte daha üstün bir tesiri, bir ilhamı, bir sezgiyi yakalayamaması olmasındandır."

SÖZLÜK

Ünsiyet: Alışkanlık

Peyda: Belli, açık

HER ZORLUĞUN İLÂCI:

Sevgi

Ercüment KAYA

Sevgi kelimesi, binlerce yıllık insanlık tarihinde insanoğlunun en çok kullandığı kelimelerden bir tanesidir. Günümüze dek bu yoğunlukta ele alınan bir konunun bugünkü görünüşüne baktığımız zaman, insanoğlunun fırsatından hiç de aydınlık bir manzaranın çıkmadığı da bir gerçektir. İnsanların sevmeyi öğrenmelerinin ve uygulamalarının önemi, en eskisinden en yenisine kadar her felsefî ve dinsel öğretilerde ağırlıklı bir şekilde vurgulanmıştır. Ama gelin görün ki, sevgi denizi içinde sevgisizlik insanoğlunun bugüne kadar gelen uygulaması olmuştur.

Bugün hâkim olan sevgi anlayışı içerisinde sevgi elbette "yüce bir duygu" olarak ifade edilmektedir. Buna kimsenin itirazı yoktur. Ama bizler bu yüce duyguyu nasıl yaşıyoruz?

"Seviyorum ama o beni sevmiyor."

"Sevmek istiyorum ama sevemiyorum."

"Ben onu o kadar sevdiğim hâlde, o beni bir gün olsun arayıp sormadı."

"Ben ancak beni seveni severim."

"İnsan sevdiğine hiç kötülük yapar mı?"

"Ona karşı sevgim her geçen gün daha da artıyor."

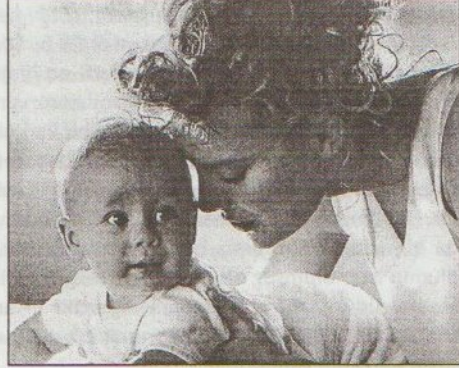
"Geveze insanları hiç sevmem."

"Kedileri severim ama köpekleri sevmem."

"Canlı çiçeklerden hoşlanmam çünkü bakımları çok zor."

"Torunumu çok seviyorum ama bir de içkisi olmasa."

Bu ve benzerleri günümüz insanların hemen her zaman sevgi ile ilgili kullandığı ifadelerdir. Peki bu ifadelerden çıkaracağımız sevgi anlayışı nedir? Bunlar, sınırlayıcı, ayırıcı, koşulcu, karşılık bekleyen, miktarlı bir sevgi anlayışıdır. Böyle bir sevgi anlayışı, yukarıda bahsettiğimiz

*Sevgiyi karşılıksız verebiliyorsak,
gerçek sevgi yolundayız.*

felsefî ve dinsel öğretilerde belirtilen sevgi anlayışı ile taban tabana zıttır ve hiç ilgisi yoktur.

İnsan sevdiği birisine "O senin sorunun, beni ilgilendirmez" diyebilir mi?

Buna sevgi demek insanın içinden gelmiyor doğrusu. O zaman GERÇEK SEVGİ ya da insanların ad olarak doğru belirledikleri YÜCE DUYGUDAN bahsedelim.

Bağlayıcı Enerji

Sevgi, tüm varlıkların, dolayısıyla insanların da içinde var olan yüce bir güçtür. Yani herkeste potansiyel olarak mevcuttur. İçimizdeki bu gücün dışarılaşması da içinde bulunduğumuz realiteler ile ilgilidir. Bütün insanlar değişik realiteler içinde oldukları için, sevginin tezahürü de insandan insana değişmektedir. Bununla beraber yukarıda ifade ettiğimiz, bu zaman içindeki insanların gerçek sevgi tezahürüyle ilgili olmayan ortak bir sevgi anlayışı da mevcuttur.

Pekâlâ, insanların içindeki bu gücün göre-

vi nedir? Yani sevgi enerjisiyle taşınan bilgi tüm varlıkların tekâmülünde, denilebilir ki en önemli rolü oynamaktadır.

Bedensiz varlık Silver Birch şöyle diyor: *"Sevgi yasaların yerine getirilmiştir. Tüm evrenin ve tüm varoluşlarda yaşamını sürdüren her varlığın kaderini belirleyen şey bu sevgidir."*

Sevgi, tüm varlıkları birarada tutan bir güçtür. Tüm varlıklar sevgi ipliğiyle birbirlerine sıkı sıkıya bağlıdır. Sevgide güvenmek vardır. Silver Birch, *"Sevginin, güvenin ve bilginin olduğu yerde korku hüküm sürmez. Kaynaşmanın tam olduğu yerde gerçek sevgi vardır, çünkü her biri diğerinin eksikliğini tamamlar ve ikilik birliğe dönüşür."* diyor. Silver Birch'un de ifade ettiği gibi, sevgide bir varlığın eksikliğini tamamlamak vardır. Bu da, insanlar arasında, herhangi bir karşılık beklentisi düşüncesi olmaksızın gerçekleşecek olan evrensel yardımlaşma ve dayanışma ilkesidir. Hepimizin, çoğu zaman bilmeyerek (farkında olmadan) yaptığımız birçok davranış, ister olumlu ister olumsuz olsun, gerçek sevginin bir tezahürüdür. Sevgi bir insanın diğer bir insan kardeşine hizmet etmesi için sorumluluk duygusuyla gerekeni yapmasıdır.

Ayrımsız Sevgi

Bizi seven insanları sevmek gerçekten çok kolaydır. Ama ya bizi sevmeyenleri sevmek? İşte esas zor olan da budur. Birlik düşüncesini içerisinde olan her varlığın kendisini sevmeyeni ve hatta düşmanını dahi sevmesi çok doğaldır.

Gerçek sevgide yıkmak yoktur, çünkü o her zaman yapıcıdır. Çünkü yıkıcılığın olduğu yerde sevgi tezahür etmez.

Sevmenin miktarsal bir yanı da yoktur. Silver Birch şöyle diyor: *"Gerçek sevgi ölçülmeyi hiçbir zaman beklemmez. Sever çünkü kendisini tezahür ettirmenin başka hiçbir yolu yoktur. Yüce Ruh sonsuz sevgi demektir ve kendisi için hiçbir şey istemez. Sizler daha yüksek derecelere ulaştıkça, ulaşabildiğiniz en yüce varlıklar asla bir şey istemezler, bir şey talep etmezler. Sadece verirler."*

Sevgi vermektir. Karşılıksız vermektir. Yani bugün insanoğlunun henüz gerçekleştiremediği bir güçtür sevgi. Bir gün, bir komşunuza ya da bir dostunuza, ona yapmanız gereken bir yardımı

yapmanız konusunda size hatırlatma yapsa ve siz de o yardımı yapıp ardından da ona teşekkür etseniz nasıl olur? Yardımı alanın teşekkür etmesinin gerektiğini düşünenlerin, şaşkınlık içinde, neden teşekkür ettiğinizi sorduklarında, sizin vereceğiniz cevap şudur: Çünkü o yerine getirmem gereken bir vazifemi hatırlattı.

İşte gerçek sevgi eksikliği tamamlamaktır, vermektir ama karşılığını almak düşüncesiyle değil.

Bugün, bırakın insanı ve hayvanı, bitkileri bile severken onların duygularımıza hoş gelecek şekilde olmalarını beklerken aslında karşılık beklemiyor muyuz?

Sadıklar Plânı tebligatında konumuzla ilgili olarak şu ifadeler yer almaktadır: *"Hayat sizler için iki ana esası ihtiva eder: Birincisi itimat, ikincisi sevgidir. Bunların yokluğu, korku, kötülük ve her türlü menfilik ve geriliktir. İtimadı, nefsinizden başlayarak, en üstün bildiğiniz kudrete kadar, her şeyde aynı derecede muktedir olmak şeklinde anlayacaksınız. Sevginizle, her şeyde büyük bir muhabbeti, kaynaşmayı, hakiki sempatisasyonu sağlayacaksınız. Zümrelerin birbirlerinden korkusu, güvensizlikten hasıl olur. Birbirlerinin hâl ve harekâtından emin olan zümreler, birbirlerine karşı sevgi içerisindedirler. Sevemeyişinizin sebebi güvensizliktir. Güvensizlik duymanızın sebebi, bilgisizliğiniz ve nefsinizdir. Nefsinizi ve bilgisizliğinizi anlayınız, şuurlandırınız ve güveniniz. Sizden itikat ve iman istenmiyor. Siz, bilginiz ve faaliyetinizle güven doğuracak, güvenderecek ve güveneceksiniz. Devrenizin icabı budur."*

Dinlerde Sevgi

Bugün dünya nüfusunun büyük bir çoğunluğunun belli bir dinî inancı vardır. Bu durumda bazı dinlerin sevgi hakkında verdikleri bilgileri hatırlamakta yarar vardır.

Tevrat'tan şu ayetleri hatırlayalım:

Levililer (Bap 19/18): *"Ve komşunu kendin gibi seveceksin."*

Levililer (Bap 19/33-34): *"Ve diyarımızda bir garip seninle misafir olursa, onu mağdur et-*

meyeceksin. Sizinle misafir olan garip, aranızda yerli gibi olacak ve onu kendin gibi seveceksin. "

Tüm insanları sevmek gerektiğini belirten Hz. İsa, *Thomas'ın İncil*indeki ifadesiyle şunları söylüyor: "*Kardeşini ruhun gibi sev, ona gözünün bebeği gibi dikkat et. "*

Yuhanna'nın Birinci Mektubu (Bap 4/7-8) : "*Ey sevgililer, birbirimiz sevelim, çünkü sevgi Allah'tandır. Ve her seven adam Allah'tan doğmuştur ve Allah'ı bilir. Sevmeyen adam Allah'ı bilemez, çünkü Allah sevgidir. "*

"Müslüman müslümanın kardeşidir. " ifadesiyle İslâmın kitabı *Kur'an'da* sevgiyle ilgili bazı ayetler de şöyle:

Enfal (8/73): "*Eğer siz aranızda dost olmazsanız, yeryüzünde kargaşa, fitne ve büyük bozgun çıkar. "*

Hucurat (49/10): "*Şüphesiz müminler birbirleriyle kardeşlerdir. "*

Hz. Muhammed, *Kuran'ın* bu ve benzeri ayetleri yanında hadisleriyle de sevgi konusunu daha evrensel boyutlara getirmiştir. Bazı hadisler şöyle:

"*Seni sevene sen de sevgini açıkla, çünkü sevene sevgi göstermek, aradaki sevginin derin-*

leşmesine ve devamına sebep olur. "

"*Allah'a imandan sonra amellerin en faziletlisi, insanlara sevgi duymaktır. "*

Yunus'un "72 milletli bir görmek", Mevlâna'nın "Kim olursan ol yine gel....." ifadelerinde de görüldüğü gibi, aslında tüm dinlerdeki temel sevgi anlayışı birdir: Allah'ı ve tüm yaratıklarını sevmek. Durum böyle olduğuna göre bugün dünyadaki bu dinlerin inanırlarının birbirlerine olan tutumlarını görüp de sevgisizliği görmemek mümkün değil.

Bir tebliğde "sevgi" şöyle tanımlanıyor: "**Sevgi bir varlığın eksikliğini tamamlamaktır. "**

Bu tanımda göz yaşlarıyla süslenmiş bir duygusallık yok. ... Yaptığı iyiliğin karşılığında maddî bir çıkar beklemek yok.Rab'binden bir tomar sevap koparmak gibi mistik bir ticaret yok... Eksikliğini tamamladığı bir insana hükmetme hakkını kazanmak yok, kibir yok, nefsanîyet yok, "iyilik yaptım" demek yok.. Sadece yıkmak ve bozmak değil, birleştirmek ve bir eksikliğini tamamlamak var.

Varlığı sevmeyen, o varlıkları var edeni sevebilir mi? ■

BİLYAY VAKFI'NDAN DUYURU

Bizler Vakıf olarak, vazifemiz gereği mevcut bilgilerimizi elimizdeki olanaklar çerçevesinde aktarmaya çalışıyoruz. Sizlerin de bildiği gibi bu aktarımı; Ruh ve Madde Dergisi ve Ruh ve Madde Yayıncılığın kitapları ile yazılı olarak, üç yıldır 105.6 frekansından Meta FM Radyosu ile sözlü olarak ve son aylarda da, her hafta HBB TV'u aracılığı ile görüntülü olarak yapmaktayız.

Bunların dışında ayrıca; Vakıf Merkezi'mizdeki salonumuzda ve dış mekânlarda sürekli konferanslar, seminerler ve video gösterileri düzenlemekteyiz; İstanbul dışında ise İzmir, Adana, KKTC gibi bazı şehirlerdeki bölgesel televizyonlara programlar hazırlamaktayız.

Ve bizler bu faaliyetleri yaparken, günümüzün çağdaş olanaklarından da mümkün olduğu kadar faydalanmaya gayret ediyoruz. Çünkü özetlediğimiz bütün bu çalışmalar büyük ölçüde görüntüye ve belgelere dayanmaktadır.

Dolayısıyla sizlerden, aşağıdaki konularda bizlere yardımcı olmanızı rica ediyoruz:

1) Konularımızla ilgili olarak çeşitli belgesel ve kültürel video kasetlerine ihtiyacımız vardır. Bize, bunlara ait kataloglar temin edebileceğiniz gibi, nereden ve nasıl tedarik edebileceğimiz hakkında bilgi de verebilirsiniz. (Şifacılık, Kansız Ameliyatlar, Telekinezi, İpnoz, Medyomluk, Alternatif Tıp, Eski Uygarıklar, Meditasyon , Yoga vs. gibi.)

Yurt dışındaki okurlarımız; bugünlerde bulunduğunuz ülkelerdeki televizyonlarda, şu an oynamakta olan TV filmlerin -belgesellerin-, bu konu ile ilgili açık oturumların video kayıtlarını bize gönderebilirsiniz.

2) Ayrıca bulunduğunuz yerlerde olmakta olan metapsişik-parapsikolojik fenomenler için de Vakfımızı arayabilirsiniz.

Yardımlarınız için şimdiden sizlere teşekkür ederiz.

MEDYADA BİLYAY

BİLYAY VAKFI

ekranlardan evinize konuk olmaya devam ediyor...

insanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma Vakfı (BİLYAY) Başkanı Sayın Ergün ARIKDAL, HBB Televizyonu'nda Sn. Esra CEYHAN'ın sunduğu "2'den 4'e" isimli programın "Merak Ettikleriniz" köşesinde canlı yayını sürdürüyor. Sn. Ergün ARIKDAL; her Salı günü, 14.00 - 16.00 saatleri arasında yayınlanmakta olan bu programdaki köşesinde her hafta bir konu işliyor ve izleyicilerinden gelen telefon ve faksları cevaplıyor.

16 Nisan Salı günü; haftanın konusu "Radyestezi"ydi. Programa Sn. Ergün ARIKDAL ile birlikte, Jeolog, aynı zamanda da Radyestezi Uzmanı olan Sn. Ali Seyfi GÜLTEKİN de katıldı. Radyestezinin, cisimlerin yaydıkları ışınları değişik radyestezi aletleri ile algılamak olduğu anlatılarak programa başlandı. Bu yeteneğin her insanda bulunduğu ve radyestezinin her meslekte yararlı olduğuna değinildi. Daha sonra; Sn. Ali Seyfi GÜLTEKİN'in İstanbul'da yaptığı bir-iki araştırmada, radyestezi aleti ile bulduğu su kaynaklarını konu alan, kısa bir film gösterildi. Programın devamında pandül, yani sarçaka tanıtıldı. Bu küçük aletin günlük hayatta ne gibi fonksiyonları olduğu anlatıldı. Örneğin; gıda maddelerinin sağlığa yararlı mı, yoksa zararlı mı olduğu, pandülle, evde, masa başında nasıl kontrol edildiği, ayrıca yine pandülle fotoğraf üzerinden nasıl tedavi yapıldığı konuşuldu.

30 Nisan Salı günü; sohbet, bayram kutlamasıyla başladı, sonra günümüzdeki bayram anlayışına gelindi. Artık insanlığın, ipnotik telkinle hareket etmek istemediğinden, bunu değiştirmek istediğinden, yani belirli zamanlarda belirli davranışlarda bulunmak yerine, istedikleri zaman istedikleri kişilerle birlikte olmak ve onlara sevgilerini her zaman aktarabilmek istedikleri üzerinde konuşuldu. Daha sonra insanların, bir bütün olarak gelişmek zorunda olduklarına değinildi. Sn. ARIKDAL; "Hiç kimsenin, tek başına elde edeceği maddi veya manevi her türlü

Ali Seyfi Gültekin, Esra Ceyhan ve Ergün Arıkdal birlikte.

gelişme, insanı hiçbir yere götürmez. Çünkü, herkes herkesten sorumludur." dedi. Ayrıca bireyselliğin en üst noktasının yaşandığı günümüz insanının, gerçekte özgür olmadığını söyledi. Bunun da; insanın, elde ettiği değerlerin içinde sıkışıp kalmasından kaynaklandığını sözlerine ekledi. Sn. ARIKDAL, bunlardan kurtulmak için insanların sık sık kendilerini yoklamalarını; yani şuurlanmak için kendilerine sürekli olarak; "Ne yapıyorum?" "Niçin yapıyorum?" "Bu işi yaparken ne hisediyorum?" gibi sorular sormalarını önererek, seyircilerine bayram mesajı verdi.

7 Mayıs Salı günü; program konusu "Genel Rölaksasyon (Derin Gevşeme)" üzerineydi. Sn. ARIKDAL beden kaslarının, ayrıca bedenin psşik bir şekilde derin gevşemesine rölaksasyon denildiğini söyleyerek, haftanın sohbetine başladı. Derin gevşemenin meditasyonla karıştırılmaması gerektiğine dikkati çeken Sn. ARIKDAL; derin gevşemenin, meditasyondan daha ileri bir teknik olduğunu söyledi ve bu teknik uygulandığında, çok şeyin elde edilebileceğini sözlerine ekledi. Ayrıca bu metodun, insanın kendi kendine telkin vermesine de yararlı olduğunu; ancak verilecek telkinlerin, şuuraltının kolay anlayabilmesi için kısa, çocuk cümlelerinden oluşması gerektiğini söyledi. Ve program, derin gevşemenin kısa bir tanıtımı yapılarak sona erdi.

Sizler de her hafta sorularınızla HBB'deki bu programa katılabilirsiniz. Sorularınız ya da ilginç anılarınız varsa, her Salı saat 15.20'den itibaren HBB Televizyonunu, (0212) 281 14 58 veya (0212) 281 14 59 no'lu telefonlardan arayabilirsiniz, görüşerinizle bu programı zenginleştirebilirsiniz.

ETKİNLİKLERİMİZ

BİLYAY VAKFI

Vakıf Merkezi

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)
 - 4 HAZİRAN Ruhsal Söyleşiler.....Ergün ARIKDAL
 - 11 HAZİRAN Ahlâksal ve Psikolojik Çöküş.....Nurettin ERSOY
 - 18 HAZİRAN Eşkoşmalarımız ve Gelişim.....Tarık ARIKDAL
 - 25 HAZİRAN Kader Anlayışımız ve Determinizm.....Fulya AYKAC

Yer: Hasnun Gallip Sok. Pembe Çıkmazı Zariifi Apt. No:4/6 Beyoğlu/İST. • Tel: (0 212) 243 18 14

Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi

- 14 HAZİRAN Vazifemiz ve Biz.....Remziye DOĞRUSÖYLER - Neslihan ALANTAR
- Saat: 15.00-17.00 • Yer: Caddebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sok. Kadıköy/İST. • Tel: (0 216) 360 90 95

İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ

Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi

- 21 HAZİRAN Yaşam ve İdraklenmek.....Aznif ATASEV
- Saat: 15.00-17.00 • Yer: Caddebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sok. Kadıköy/İST. • Tel: (0 216) 360 90 95

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Dernek Merkezi

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.00-21.00)
 - 4 HAZİRAN Ezoterik Metinler Açısından İnsanlığın Kökeni.....İsmet YALÇIN
 - 11 HAZİRAN İmajinasyon Melekemiz.....Ercüment KAYA
 - 18 HAZİRAN Yardımlaşma ve Dayanışmanın Önemi.. Nurettin ERSOY (BİLYAY Vakfı)
 - 25 HAZİRAN Kader Bilgi ve Uygulaması.....Günay YALÇIN
- VIDEO PROGRAMI (Saat: 15.00)
 - 15 HAZİRAN UFO

Yer: Necatibey Cad. No:72/7 06430 • Tel: (0 312) 229 54 46

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Dernek Merkezi

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-21.00)
 - 4 HAZİRAN Kader ve Oluşumu.....Engin EMİR
 - 11 HAZİRAN Ruhsal Gelişimde İstek ve Çaba.....Atilla ULTAV (BİLYAY Vakfı)
 - 18 HAZİRAN Geçmişin ve Geleceğin Kehanetleri.....Elvan ÖGÜT
 - 25 HAZİRAN Varlıksal İlikelerin Etik Sonuçları.....Cengiz CEVRE

Yer: Kıbrıs Şehitleri Cad. 1452. Sok. No:7 K:2 D:2 Alsancak • Tel: (0 232) 464 00 17

Yeni TV

İRAD Üyeleri, bölgesel yayın yapan Yeni TV'de her Salı günü saat 12.30-14.00 arasında canlı yayında "Kadın ve Yaşam" isimli programın içindeki "Ruhsal Söyleşiler" köşesinde bilgilendirme faaliyetlerine devam etmektedirler.

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Dernek Merkezi

- CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat: 14.00-16.00)
 - 1 HAZİRAN Niyet ve Samimiyet.....Dilek BERK
 - 8 HAZİRAN UFO'lar Gerçeği.....Bilgehan MERAL
 - 15 HAZİRAN UFO'lar (Video Gösterisi)
 - 22 HAZİRAN Medyomluk.....Gündüz ÖGÜT (İRAD)
 - 29 HAZİRAN Eşkoşmalarımız ve Gelişim.....Tarık ARIKDAL (BİLYAY Vakfı)

Yer: Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. K:1 D:2 01130 • Tel: (0 322) 454 60 29

KKTC METAPSİŞİK ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Dernek Merkezi

KKTC Metapsişik Araştırmalar Derneği olarak Haziran, Temmuz ve Ağustos aylarını her Salı saat 18.30-19.30 arası Serbest Soru-Cevap olarak belirledik. Aşırı sıcakların olması nedeniyle Eylül'e kadar konferanslarımıza ara verdik. Eylül'e kadar çalışmalarımızı Serbest Soru-Cevap ve Ruhsal Sohbetler şeklinde yürüteceğiz.

Yer: Hüriyet Cad. No:27 Girne • Tel: (0 392) 815 22 05

Bayrak Radyo ve TV

KKTC Metapsişik Araştırmalar Derneği Üyeleri, KKTC Bayrak Radyo ve Televizyonunda her Çarşamba günü saat 10.30-11.00 arasında yayınlanan "ALTIN ÇAĞA DOĞRU" programında bilgilendirme faaliyetlerine devam etmektedirler.

ANKARA RUHSAL KÜLTÜR MERKEZİ

Dernek Merkezi

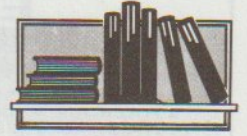
- CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat: 14.00-16.00)
 - 1 HAZİRAN Duyular Dışı Algılama II.....Esen TÜNERİ
 - 8 HAZİRAN Sevginin Gücü.....İlker TÜNERİ
 - 15 HAZİRAN Mu Uyarlığı.....Esen TÜNERİ
 - 22 HAZİRAN Spiritüalizmde Bilginin Önemi.....İlker TÜNERİ
 - 29 HAZİRAN Seçme Özgürlüğü.....Atilla ULTAV (BİLYAY Vakfı)

Yer: G.M.K. Bulvarı, Dağdelen Kardeşler Apt. No:92 Alt zemin, Maltepe • Tel: (0 312) 231 60 36

NOT: TÜM İLLERİMİZDEKİ KONFERANSLARIMIZA GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTTİR. GEÇ KALINMAMASI RICA OLUNUR.

KİTAPLAR ARASINDA

ENERJİ BEDEN HEKİMLİĞİ

Kitabın adı / Orijinal adı
ENERJİ BEDEN HEKİMLİĞİ
LA MÉDECINE DU CORPS ÉNERGÉTIQUE
Yazan / Çeviren
Janine FONTAINE
Teoman UÇKUN
Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi
292 SAYFA, 1995
Fiyatı: 400.000 TL
RUH ve MADDE DERGİSİ * YAYINLARI
P.K. 9 80072 Beyoğlu - İSTANBUL

kİTABIN yazarı Dr. Janine Fontaine kalp cerrahisi ve böbrek nakli teknikleri alanında yapılan gelişmelere katkıda bulunmuş, hastanelerde narkozitör, reanimatör (öldüğü varsayılan insanları hayata yeniden getirmeye çalışan kişi) ve kalp hastalıkları uzmanı olarak görev yapmıştır.

Materyalist dünyanın ele aldığı olguların ardında başka gerçekliklerin bulunduğu ve bu gerçekliklerin görünen her şey gibi apaçık olduğunu kavrayan Fontaine, spiritüalist kaynaklarla tanıştıktan sonra "tıbbî gerçeklerin" aslında enerjetik ve ruhsal gerçeklerin bir yansıması olduğunu öğrendi. Büyük şifacı Antonio Agpa-oa'nın uygulamaları ona klâsik tıbbın sınırlı kaldığı olgulara, yani diğer gerçekliklere nasıl müdahale edilebileceğini gösterdi.

Dolayısıyla, fizik yasaları farklı üç dünyaya ait olan fizik, enerjetik ve ruhsal üç bedenin tedavisine girişmesi tıp alanında tam anlamıyla bir devrime yol açtı. İşte bu kitap anatomi, fizyoloji denilen bilim dallarını ve enerjetik bedenin hastalıklarını ele almaktadır.

Eserde klâsik tıbbın bazı başarısızlıklarının nedenlerini ve çözümlerini açıkça görmekteyiz. Yazarın da dediği gibi, "baskılar, yasalar ve ihmallerden kurulu korkunç bir düzenin ortasına hapsolmuş" bir insanlığın dramı, şüpheleri, inançsızlıkları, kuruntuları ve aczi net bir şekilde gözlemleniyor.

Fizik, enerjetik ve spiritüel bedenlerden bu derecede güvenle söz eden bir tıp kadının şifacılık çalışmaları önemlidir. İnsanı tek yönden, yani sadece fizik yapıyla ele almaya "alışamayan" tıp insanlarına bu eseri önemle tavsiye etmekteyiz. ■